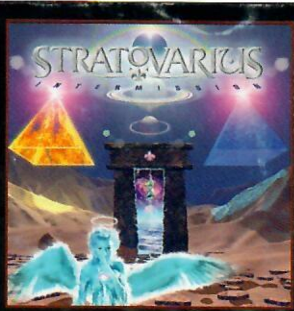
לגליון זה מצורף
דיסק חינם!!

STRATOVARIUS
אלבום חדש!!!

ISRAELI METAL

HAMMER

גיליון מס' 15 המחיר 29.90ש"ח כולל מע"מ.

ש"ח 29.90

8535120-000156

PRETTY MAIDS

DIE TOTEN HOSEN • STRATOVARIUS

AMORPHIS • STEEL PROPHET
HADES • AMON AMARTH • BEHEMOTH
MELECHESH • FLOTSAM&JETSAM
SUSPERIA • KILLERS • KHOLD
GOTTHARD • PRIMAL FEAR • DARKANE

DORO

28 STRATOVARIUS

39 PRIMAL FEAR

10 AMORPHIS

גליון מס' 15

ISRAELI METAL HAMMER

מו"ל: מ.מ.י מיוזיק מדיה ישראל בע"מ

מערכת:
חן רותם, אלון מיאסניקוב, בועז בר לוי, מאור אפלבוים, שי ברקוביץ', גידי פרסקי, איתי קרש, כרמית מזרחי.

EU Correspondents
Amit
Amit@metalhammer.org

Yvette Salthouse
Yvette@metalhammer.org

US Correspondents
Asaf Bar lev
Asaf@metalhammer.org

Dr. Metal
www.metalmeltdown.com

עורך
Metal Heart בולוס
Bullos@metalhammer.org

מנהל שיווק
איגור שניידר
Igor@metalhammer.org

גרפיקה
רבין
Rabin@metalhammer.org

עריכה לשונית
רינה חבר
Rina@metalhammer.org

כתובת המערכת
ת.ד.52043, תל-אביב 67212
טל': 03-6881410
פקס: 03-6885187
info@metalhammer.org

המערכת אינה אחראית לתוכן המודעות

מנכ"ל
גארי שניידר
Garry@metalhammer.org

Metal Hammer Israel
P.O. Box 52043
Tel-Aviv 67212
Israel
Ph: +[972-3] 688-1410
Fax: +[972-3] 6885187
info@metalhammer.org
www.metalhammer.org

The Crown

הציגו את הסולן החדש, שהוא לא אחר מאשר Thomas Lindberg המוכר היטב לקהל הישראלי (In Flames לשעבר). הלהקה נכנסת לאולפן בימים אלה ומתכוונת להוציא אלבום חדש עד סוף השנה. ככל הנראה האלבום החדש יהיה עוד יותר טוב מהאלבום האחרון "Deathrace King".

Slayer

עדיין לא קבעו את לוח הזמנים לסיבוב ההופעות האירופאי שלהם ולכן עדיין אין תאריך להופעה בארץ. מה שבטוח הוא שהאלבום החדש "God Hates Us All" יגיע לחנויות ב - 3 ליולי. Kerry King נתן לנו בינתיים שמות של כמה שירים מהאלבום החדש: "Seven Faces", "Addict", "Here Comes The Pain", "Payback". כרגע האלבום נמצא בשלב המיקסים אי שם בחוף המזרחי בקנדה.

Ancient Rites

מופיעים בתל אביב יחד עם Salem ב - 27 ליוני במועדון בארבי המחודש. ההופעה תוקלט ובהמשך ייצא אלבום בהופעה חיה "Life In Tel Aviv".

Timo Kotipelto

לא נח לרגע, למרות שלהקתו Stratovarius יוצאת לחופשה בת שנתיים ומציינת את העובדה הזאת עם האלבום החדש "Intermission". Timo K. כבר עובד על אלבום הסולו שלו והוא כבר הזמין מוסיקאים כמו Arjen Lucassen (Ayreon), Roland Grapow (Helloween), Janne Warman (Children Of Bodom) ו-Mike Romeo (Symphony X) להשתתף באלבום. Timmo השני (Tolkki) גם הוא עובד על אלבום סולו שיצא בחודש ינואר 2002 וייקרא "Hymn To Life".

White Skull

Federica De Boni עזבה את White Skull לפני מספר שבועות עקב בעיות אישיות. Tony Fonto - מנהיגה של הלהקה כבר מצא סולן חדש ושמו (כן, כן! שמו!!!) Gus שכבר הופיע ארבע הופעות עם ה-Skulls. הבחור נשמע טוב ומשתלב היטב בלהקה. הלהקה כבר עובדת על האלבום החדש שייצא בתחילת 2002.

Nightwish

מוציאים סוף-סוף אלבום בהופעה חיה. האלבום הוקלט בהופעה שהתקיימה בפינלנד בסוף דצמבר שנה שעברה ויכלול גם שני קטעי אולפן חדשים. בנוסף לאלבום שנקרא "Over The Hills And Far Away", יוצא DVD "From Wishes To Eternity", הכולל הופעה חיה ועוד בונוסים מיוחדים. חובה לכל מעריצי הלהקה!!!

Arallu

הטירוף הגיע לתל-אביב!

שנה לאחר צאת האלבום "The War On The Wailing Wall", הופיעה סופסוף Arallu בהופעת הבכורה ! כמאתיים מטאליסטים התייצבו בשערי הבארבי שהפך ביום בהיר לגיהינום שחור משחור... בוצעו כמעט כל שירי האלבום וגם שני שירים חדשים לחלוטין שנתנו כיוון לגבי החומר המתגבש. Butchered סולן הלהקה הלהיב את הקהל לבלאגן חסר תקדים - ירק דם ואש ותימרות עשן מפיו המחרחר מלחמה... בין השירים הוכנסו קטעי דיבור המתאימים לטירוף שהיה באוויר ולאופיו של האלבום. גם המועדון ובעליו שחשבו שראו כבר הכל לא, ידעו איך לעכל את פצצת השחור הזו...

Megadeth

מוציאים בימים אלה את האלבום החדש שבמפתיע נשמע הרבה יותר טוב מקודמו! כמו שכבר פרסמנו בעבר Dave Mustaine לא רואה סיבה להמשיך במידה והאלבום ייכשל. אנחנו, שכבר שמענו את האלבום לא רואים שום סיבה שהאלבום ייכשל. האלבום החדש "The World Needs A Hero" מדורג במקומות מאד גבוהים בעיתוני מאטל בחו"ל. לאחרונה פרסם Marty Friedman שהיה עד לא מזמן הגיטריסט של Megadeth שהוא "רוצה לעשות פופ ורוק פשוט" ושהוא "רוצה לפנות לקהל יותר רחב ולהיות ב-"mainstream". כנראה ה-"Risk" היה too risky עבור הבחור הזה!

Sonata Arctica

גם הם עובדים קשה לקראת צאת האלבום החדש. ביוני ייצא הסינגל הראשון - "Wolf & Raven" ומאוחר יותר, בסוף יולי ייצא האלבום המלא "Silence".

LIMB MUSIC PRODUCTS proudly presents

Twelve diversified rock songs, their style all between hard-hitting up-tempo and bluesy groove songs and choruses to sing to – their subjects come straight from classical rock'n'roll !

LMP 0104-029 CD

GUN BARREL · Power-Dive
Up-tempo and kickin' Power-Dive Rock'n'Roll

Progressive Melodic Metal from France feat. new guitar talent Stephan Forté, Dirk Bruinenberg (Elegy), Richard Andersson (Majestic) and Pink Cream 69 vocalist David Readman

LMP 0105-031 CD

ADAGIO · Sanctus Ignis
incl. 1 bonustrack
1st pressing includes a guitar pick

U.S. Power Metal feat. guitar virtuoso Joe Stump and Michael Vescera (former Loudness & Yngwie Malmsteen vocalist)

LMP 0104-028 CD

THE REIGN OF TERROR · Sacred Ground
incl. 2 bonustracks

The True Power Speed Metal Warriors strike back with their 4th album „Head Of The Deceiver". This is where the steel is still hand-forged.

LMP 0106-030 CD

WIZARD · Head Of The Deceiver

Melodic Power Metal live from Tokyo

LMP 0104-027 CD

CONCERTO MOON · The End Of The Beginning (Live in Tokyo)
Double-CD incl. 3 studio bonustracks and 53 min. MPEG Live-Video for PC and Mac

Melodic Power Metal from Japan

LMP 0106-032 CD

DOUBLE DEALER · Deride At The Top
incl. bonus videoclip in MPEG format for PC and Mac

LMP Limb Music Products & Publishing

Limb Music Products · Postfach 60 25 20 · 22235 Hamburg · Germany
Fax: +49 (0) 40-53 10 90 50 · eMail: info@limb-music.de
Internet: http://www.limb-music.de

Distributed by Music Media Israel Ltd. · P.O. Box 52043 · 67212 Tel Aviv

MMI MUSIC MEDIA ISRAEL

Darkane

הגל המלודי של ה-death השבדי החל ככל הנראה עם פריצתם של In Flames, אבל את תחילתו האמיתית הייתי מסמן דווקא עם צאת תקליטם של Carcass ז"ל "Necrotisim", שהחל להחדיר לתודעה את קיומו של death מלודי, טכני ומופק היטב, רווי בסולואים מצוינים, שאחד האחראים להם היה Michael Ammot, בחור שבדי כשרוני שכיום יוצר ב- Arch Enemy. בין השאר, משפחתAmmot הנפיקה גם את Christofer, אחיו הלא פחות מוכשר. שני הגיטריסטים מאופיינים בסולואים מהירים, מלודיים, מתוכננים היטב, שוחים ב-feel ונעימים לאוזן. להקת Darkane שואבת את מקורותיה מלהקות אלה, בצירוף השפעה רצינית מאד מ-Meshuggah, בן-ארצם, כלומר, הם אגרסיביים, ומורכבים יותר מהלהקות המקבילות אליהם. Peter Wildoer, מתופף- על בפוטנציה, הספיק לתופף גם בתקליט הראשון של Arch Enemy, וגם בהרכב Armageddon, הרכב הסולו של Christofer לבית Ammot.

Darkane, מהווה היום את בסיס האם שלו. ההרכב מוצק, מורכב, ובעיקר- טוב. לכבוד צאת תקליטם השני - "Insanity", שוחחתי עם Peter, שהתגלה כבחור משעשע ושש לפטפט. את שיחת הטלפון קיבלתי בשעה מאוחרת, ומיד הוא פירט באוזני כי זה הראיון השלושים ומשהו שלו היום. הבטחתי לו שנעשה את זה קצר ומהיר ככל האפשר, אך הוא מיהר לומר כי אין לי מה לדאוג, הוא אוהב לדבר ויש לו מספיק מה לומר. סימנתי אותו לטובה מייד ופתחנו בדו שיח:

את Darkane שמעתי לראשונה כשיצא תקליטכם הראשון "Rusted Angel", אבל אין לי מושג איך בדיוק התחלתם.
טוב, בעצם הבסיס ל-Darkane הוא שיתוף הפעולה ביני לבין Christofer (Malmstrom) הגיטריסט. אנחנו מכירים מגיל מוקדם. אני התחלתי לתופף באופן רציני בסביבות 86', בעיקר ג'אז ופיוז'ן, אבל בגיל ארבע-עשרה הקמתי את להקת Zanine Z עשינו בעיקר hardrock, ו-Christofer הצטרף אלינו קצת אחרי שהתחלנו לנגן. ב-90' הקלטנו את ה-demo הראשון. באותה תקופה התחלתי להשתמש ב-double bass, ואז גם שמעתי לראשונה את המתופפים Dave Weckl ו-Sean Reinert שניגן ב-Death. במהלך 93' התחלתי לשמוע יותר ג'אז ואז גם למדתי לתופף ב-darbouka, congas ועוד כל מיני percussion מעניינים למיניהם. בינתיים הפכו Zanine Z ללהקת Agretator. אני יכול רק לומר ששילבנו מוטיבים מ-Messhuggah, Death ו-Watch Tower, ובסופו של דבר, אפשר בהחלט לומר שיצרנו את המוסיקה הכי מורכבת שניתן לדמיין. הוצאנו שני תקליטים, עד שבשלב מסוים הרגשנו שזה כבר מוגזם, היינו כל כך מורכבים עד שכבר לא היתה מוסיקה בכלל. היינו כל כך עסוקים בלעשות מוסיקה מתוחכמת שכבר לא עשינו מוסיקה טובה, ואז החלטנו לפרק את החבילה וליצור את Darkane.

איך בדיוק התחלת לתופף עם האחים Ammot?
ב-97' פגשתי את Mike. הוא ביקש ממני לנגן בפרויקט של אחיו הצעיר Chris ואני נעניתי לו. ואז הוא ביקש ממני לתופף בתקליט השני של Arch Enemy "Stigmata". אחר-כך יצאתי אתם ל-tour קצר ביפן ובאירופה.

האמת היא שהרבה יותר אהבתי את Arch Enemy ממה שאהבתי את Armageddon.
גם אני. Armageddon היו מוסיקאים מצוינים, אבל לא היו להם שירים טובים, והסאונד היה דק מדי.

אבל שני התקליטים הוקלטו באותו אולפן ועל ידי אותו מפיק.
נכון, אבל Fredrick היה חולה בזמן ההקלטות של Armageddon, וזה די השפיע עליו, מעבר לכך המוסיקאים שם היו הרבה פחות מנוסים מאלה של Arch Enemy.

מה באמת קורה עם Arch Enemy כיום?
יש להם זמרת.

מממממההה??????
שמעת נכון, יש להם סולנית, תכנס לאתר שלהם ותוכל לשמוע כמה קטעים.

זה לא יכול להיות! היה להם את אחד מסולני ה-death האהובים עלי!
יכול להיות, אבל עכשיו יש להם זמרת, למרות שחלק מהזמן אין סיכוי שתבחין, היא נשמעת כמו הסולן הקודם.

איך? למה? ומדוע הגיעה סולנית ללהקה?
היא חברתו של Michael.

הבנתי. אולי כדאי שבעיתון הבא נפרסם ראיון עם החברה שלי גם, אני מבין שזאת הגישה כיום.
חה.. חה.., אני יכול להבין מאיפה האנטי. גם אני הזדעזעתי מהרעיון בהתחלה.

טוב, בוא ניתן לי להתאושש קצת, ספר קצת על המעבר ל-Nuclear Blast, לפני כן הייתם חתומים ב-War Music.
נכון. האמת היא שאנחנו עדיין חתומים שם. Nuclear , הם רק עושים לנו את ה-promotion ברוב העולם.

לא ידעתי, אבל אני מבין שהחברה עשתה הרבה בשבילכם, לאחר צאת התקליט החדש.
אין ספק. כבר יומיים שאני נותן בערך כשלושים ראיונות ביום, ובינתיים Christofer נותן כמות דומה.

אם כבר מדברים על התקליט החדש, הוא פשוט מעולה.
תודה רבה! מה בדיוק אהבת בו?

הוא משלב את הטכניות של Meshuggah עם המלודיה של Arch Enemy, ניכר כי התפתחתם המון מאז התקליט הקודם והצלחתם ליצור מוסיקה מורכבת הנמנעת מלהיות אוננות מוסיקלית ארוכה.
תודה שוב! המטרה שלנו היתה ליצור תקליט מעניין, אגרסיבי, תקליט כזה שתוכל להקשיב לו עשרות פעמים, ועדיין תגלה בו דברים חדשים, אך עם זאת שלא יהיה מורכב באופן מעצבן ושהשירים בו יהיו טובים.

אני מבין שעבדתם עם אותו מפיק.
נכון, Daniel Bergstrand, היינו מאד מרוצים מהעבודה שלו בתקליט הקודם, ושמחנו שוב לשתף אתו פעולה.

אבל אני רואה שהחלפתם סולן.
נכון, באופן כללי החלפנו קצת סגנון, מההשפעה של death עברנו להשפעה יותר של thrash, והחלטנו גם לפטור את הבעיה שהיתה לנו עם הסולן הקודם.

המשך בעמוד 33

METAL HAMMER ISRAEL, FÜRSTENBERG, ROCK HARD, COCA-COLA®, ZOLLERN-ALB-KURIER & EMP MERCHANDISING
exclusively present:

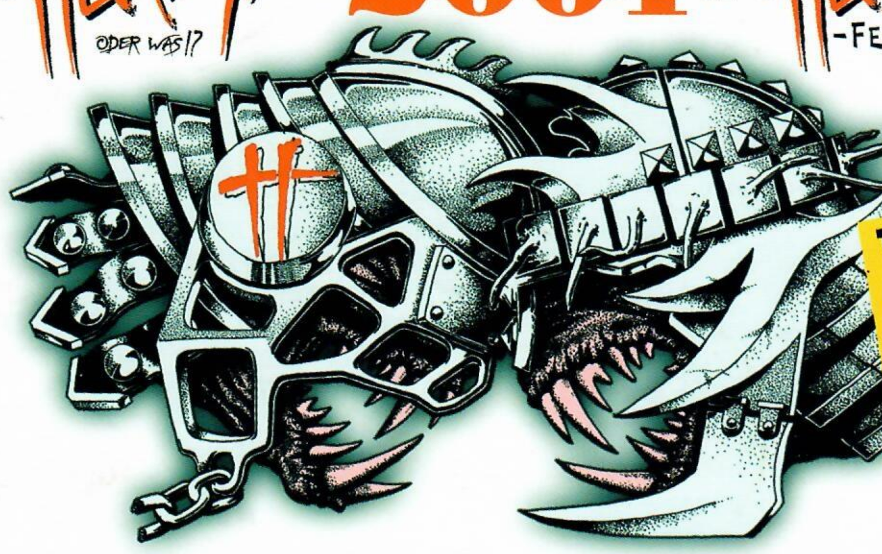
HEAVY, ODER WAS!? - BANG YOUR HEAD!!! -FESTIVAL 2001

Coca-Cola SCHUTZMARKE koffeinhaltig

Fürstenberg FÜRSTLICHE PRIVATBRAUEREI DONAUESCHINGEN

ZOLLERN-ALB KURIER

official supporter: METAL HAMMER ISRAEL · Rock Hard

TICKET-HOTLINE*: 0 74 57/9 13 93
or via E-mail: heavy-oder-was@T-Online.de
www.bang-your-head.de

FRIDAY, 29TH & SATURDAY 30TH JUNE 2001

2001 - ODYSSEY IN METAL

MEGA-METAL-OPEN AIR PLUS SPECIALS IN BALINGEN - TRADEFARE-AREA

JUDAS PRIEST (GB) * **DEE SNIDER** (USA)
SAVATAGE (USA) * **STRATOVARIUS** (FIN/SWE/GER)
MEGADETH (USA) * **URIAH HEEP** (GB) * **ROSE TATTOO** (AUS)
COMPANY OF SNAKES (GB) * **AXEL RUDI PELL** (GER)
KREATOR (GER) * **SIX FEET UNDER** (USA) * **HELSTAR** (USA)
ARMORED SAINT (USA) * **ANVIL** (CAN) * **VICIOUS RUMORS** (USA)
SOLITUDE AETURNUS (USA) * **BRAINSTORM** (GER)
SQUEALER (GER) * **KAMELOT** (USA/NOR)
EIDOLON (CAN) * **TIERRA SANTA** (ES)

(*) ORIGINALTICKETS PLUS GRATIS-CD AVAILABLE

HUGEST METAL-MARKET EVER - ON THE FESTIVAL-SITE

WARM-UP-SHOW THURSDAY, 28.06. WORLD OF MOTORCYCLES (NEXT TO FESTIVAL-SITE) - 3 ACTS! - OWNER OF FESTIVALTICKETS: DM 20.- OTHERWISE DM 25.- (NO PRE-SALES)

VVK: FESTIVAL-TICKET: DM 92.- PLUS DM 12.- MAILING COSTS
CAMPINGTICKETS DM 40.-/ CAR OR UP TO 4 PERSONS (INCL. DM 20.- TRASH-FEE))

WWW.BANG-YOUR-HEAD.DE

VERANSTALTER: SASSE Werbeagentur - Heavy, oder was!? - D-72108 Rottenburg - Ergenzingen

ÄNDERUNGEN IM BILLING VORBEHALTEN!

METALBÖRSE · THE METAL MERCHANT CHEAP, HARD & HEAVY · JACK DANIEL'S Old No.7 · metal-is.de · MESSE BALINGEN · ROCK TOURS · SCHWARZER KRAUSER No.1 · EMP merchandising

על להקת Hades שמעתי לראשונה בשנות השמונים המאוחרות, אך לצערי לא ניתן היה להשיג בארץ שום דבר שהוציאו. הלהקה נשארה בגדר אגדה ותיקה מבחינתי עד לא מזמן. כשיצא תקליטם הראשון ב-Metal Blade - Savior" "Self, התקליט היה בעצם דמו שהוקלט ישירות לדיסק, מה שבחיים לא הייתם מנחשים מהאזנה לו. סאונד טוב אף יותר מהרבה להקות טובות שהקליטו באולפן. עם צאת תקליטם השני- "The Downside", כבר הפכה הלהקה לעובדה בעולם המטאל המתעצב מחדש, סאונד מצוין הפעם, שהושג על-ידי המפיק הלא נודע במיוחד Tim Gilles. הלהקה נשמעה מרוכזת יותר, הקול המצוין של Alan Tecchio נסק לגבהים חדשים, עבודת הגיטרות המלודית של Lorenzo ו-Fuhrman היתה מגובשת בהרבה מזו שנשמעה בתקליט הקודם, ניכר היה בהם שחזרו לתרגול שהיה להם בנגינה משותפת מאז שנות השמונים המקודמות. הצד החלש היחידי היה ה- rhythm section שלהם, הבס היה חסר יחוד ולא בלט, והמתופף פשוט לא עמד במשימה, הדבר הראשון שלו שמתי לב עם קבלת הדיסק החדש - "DamNation", הוא שהם החליפו מתופף, וצירפו את הבסיסט הוותיק- Jimmy Schulman מחדש, צעד מבורך. ישבתי לשוחח עם Dan Lorenzo - גיטריסט, כותב ראשי, ומקים הלהקה:

מה נשמע Dan?
מצוין! השעה פה שלוש בצהרים ועשיתי ראיונות משעה שמונה בבוקר, אבל אני אוהב לדבר על Hades ואין לי בעיה לעשות את זה כל היום!

טוב, השעה אצלנו עשר בלילה ואין לי כוונה לדבר אתך עד הבוקר, לצערי, אבל יש לנו איזה חצי שעה נעימה לפנינו!
(צוחק) בסדר גמור, fire away!

בוא וספר איך בדיוק הוקמה הלהקה, ומה עשיתם עד היום.
הלהקה קיימת משנת 82', קראתי לעצמי חבר ב-Hades עוד כשהייתי בתיכון.

ותיקים למדי.
בהחלט! את השיר הרציני הראשון שלנו הקלטנו ב-84', הוצאנו שיר, אז כבר היו Alan הסולן, ו-Ed הגיטריסט, והוצאנו שיר באוסף של Metal Blade. באותה עת הותחמנו בחברה אמריקאית שמאז פשטה את הרגל, והוצאנו את הדיסק הראשון שלנו - Resisting" "Success, תקליט שנחשב עד היום לטוב ביותר שלנו, שמעת אותו?

האמת היא שלא, אי אפשר למצוא בשום מקום את הדיסקים הראשונים שלכם, ותאמין לי שניסיתי!
כן, זאת בעיה, אני חושב שבגרמניה עוד אפשר למצוא עותקים שלו, אבל גם כאן קשה להשיג אותו, על כל פנים, שנה לאחר מכן, ב- 88', הוצאנו את תקליטנו השני- "If At First You Don't Succeed".

נדמה לי, או שיש איזה שהוא מוטיב של אנטי בשמות התקליטים?
בהחלט, Alan שופע ציניות, אתה יכול לקרוא את זה בכל המילים שהוא כותב, בכל אופן, לאחר צאת התקליט השני, הלהקה בעצם התפרקה, Alan עבר ל-Texas, והצטרף ללהקת Watchtower, אתה בטח מכיר אותם.

בהחלט, מראשוני ה-progressive.
נכון, הוא היה אתם בערך שנה, ואני הקמתי להקה בשם Non-Fiction.

יצרתם אותה מוסיקה ש-Hades יצרו?
לא בדיוק, המוסיקה היתה איטית יותר, יותר בכיוון של doom, power chords איטיים, האמת היא שדי הצלחנו, הוצאנו שלושה דיסקים והופענו הרבה באירופה וארה"ב, עד שהתפרקנו ב-95', במשך כמה שנים לאחר מכן הפסקתי לנגן לגמרי.

למה ומדוע?
פשוט נמאס לי מכל עסקי המוסיקה, היה לי קשה וכואב הפירוק של Non Fiction, ובאותה תקופה בדיוק הייתי מאוהב במי שהיא כיום אשתי.

זו היא שצילמה את התמונות בעטיפה הפנימית של האלבום, התמונות מ-Wacken?
בדיוק, בכל אופן, ב- 99' חזרנו אני ו-Alan לדבר לאחר כמה שנים של ניתוק, ויצרנו קשר עם Ed Fuhrman, ה-lead שלנו, וכך הוקמה מחדש Hades.

מי תופף אז, ומי ניגן בס?
המתופף היה בחור שמצאנו, ואת הבס אני ניגנתי ברובו.

אז למה החילופים בתקליט החדש.
אחרי ה-"Downside", החלטנו שהמתופף לא מספיק טוב, הוא פשוט לא עמד במטלות שלו, המפיק, Tim, נאלץ לחפות עליו במיקס יותר מדי. עשינו אודישנים לעשרות מתופפים, עד שמצאנו את Ron Lipnicki, הוא פשוט מתופף מדהים.

אני מסכים, הדבר הראשון שאתה שומע בתקליט החדש הוא התיפוף הטכני המבריק, ראיתי שאכן החלפתם מתופף.
כמו כן גם הצטרף מחדש Jimmy הבסיסט שלנו מההתחלה.

למה רק עכשיו?
אני והוא לא דיברנו כמה שנים, הוא פשוט לחלוטין ההפך ממני. הוא תמיד מאחר, תמיד עושה הכל לאט, בניגוד אלי, אני, לא רק שאני מגיע תמיד בזמן, אני אפילו מקדים לבוא, ואני גם עושה הכל במהירות, אלה שני דרכי חיים שמתנגשות והיה לנו קשה לסדר את המחלוקות בינינו, אבל הוא מאד רצה לנגן בלהקה, והאמת היא שאנחנו מאד רצינו אותו אתנו, ולכן התגברנו על המחלוקות וחזרנו לנגן ביחד.

עוד החלטה נבונה הוא אחד הבסיסטים הטובים ששמעתי לאחרונה.
אנחנו שומעים את זה הרבה בזמן האחרון, ואני מסכים, יש לו יכולת נגינה מרשימה.

מה שטוב בו הוא, שהוא מוסיף אספקט המעשיר מאד את המוסיקה, הבס הוא לא בסיס למוסיקה, אלא גם חלק שתורם ועושה אותה לעמוקה יותר.
נכון, בכל אופן, כולנו מרוצים מאד מהתקליט ומאיך שהלהקה נשמעת היום.

ההפקה גם מעולה.
לזה אחראי Tim Gilles, הוא פשוט אחד המפיקים הטובים ביותר שאני מכיר. בתקציב זעום של חמישה-עשר אלף דולר הוא עשה תקליט שנשמע כמו תקליט של מאה-אלף דולר, חלק מזה נובע מהעובדה שהוא נתן המון זמן חינם, אבל זה בעיקר כתוצאה מכך ש-Tim הוא מפיק מדהים. אני חוזה שהוא יהיה אחד המפיקים המצליחים בתחום בעתיד.

אני די משוכנע שיש השפעה של Slayer עליכם, בשיר הרביעי הריף המרכזי נשמע כמו South Of" "Heaven, ובשיר השישי יש השפעה של Reign In" "Blood.
זה מאד מוזר שאתה אומר את זה, האמת היא שבתקליט הראשון שלנו היה שיר מאד דומה ל-South Of" "Heaven, וזה יצא שנה לפני "South", כך שיש כאן איזה שהוא בלגן של מי הושפע ממי.

סיפור הביצה והתרנגולת ברוק כבד.
(צוחק) בדיוק!!!

בוא ונדבר על משהו שבטח כבר שאלו אותך הרבה לגביו, על עטיפת התקליט יש דגל ארה"ב נשרף, ושם התקליט:"DamNation", מדבר גם הוא על מדינתכם, נשאלת השאלה, מה יש לכם ככלל ול-Alan בפרט נגד אמריקה, ארץ מולדתכם?
זו השאלה העיקרית שאני נאלץ להתמודד אתה בראיונות, בוא ואסביר, אני גאה להיות אמריקאי, אני אוהב מאד את ארה"ב, אבל בתקופה האחרונה קרו כל כך הרבה דברים שהם פשוט בדיחה, קלינטון ומוניקה, או.ג'י. סימפסון, ועוד כל מיני דברים, הפכו אותנו לבדיחה, כשהנשיא משקר, אני חושב שאין לו זכות להמשיך למשול.

אתה מייחס את רוב החולי לקלינטון, אבל המצב הכלכלי כרגע הוא הטוב ביותר בתולדות ארה"ב, וזה בעיקר כתוצאה משלטון קלינטון, ובנוגע לשקרים, כל הפוליטיקאים משקרים, זה תנאי-סף למקצוע, ואני בספק אם בוש לא משקר.
יכול להיות. תראה, אני אדם פשוט שרק סיים תיכון, לא הייתי בקולג' ואני לא מוסמך ללמד אנשים איך לנהל מדינה, אבל אני לא משקר, ואני חושב שנשיא שמשקר הוא דוגמא רעה לכל המדינה, בוש אולי לא אינטלגנטי כמו קלינטון, אבל אני חושב שהוא הדבר הנכון לארה"ב אחרי קלינטון, המצב הכלכלי אכן מעולה כיום, ויש כמות עצומה של כסף בארה"ב אבל יש שמייחסים את זה לדברים שנעשו בתקופת רייגן, ובוש האב, ושקלינטון רק לוקח על זה את הקרדיט.

או.קיי, שאלה אחת לסיום, כתובת ה-e-mail שלך, מה בדיוק זה "djwiggy"??
(צוחק) "d" זה אני, "j" זאת אישתי, ו-Wiggy זה החתול שלנו שמת.

מממממ.. מוזר, בחירה מעניינית לכתובת e-mail.
אני יודע, אני מוזר.

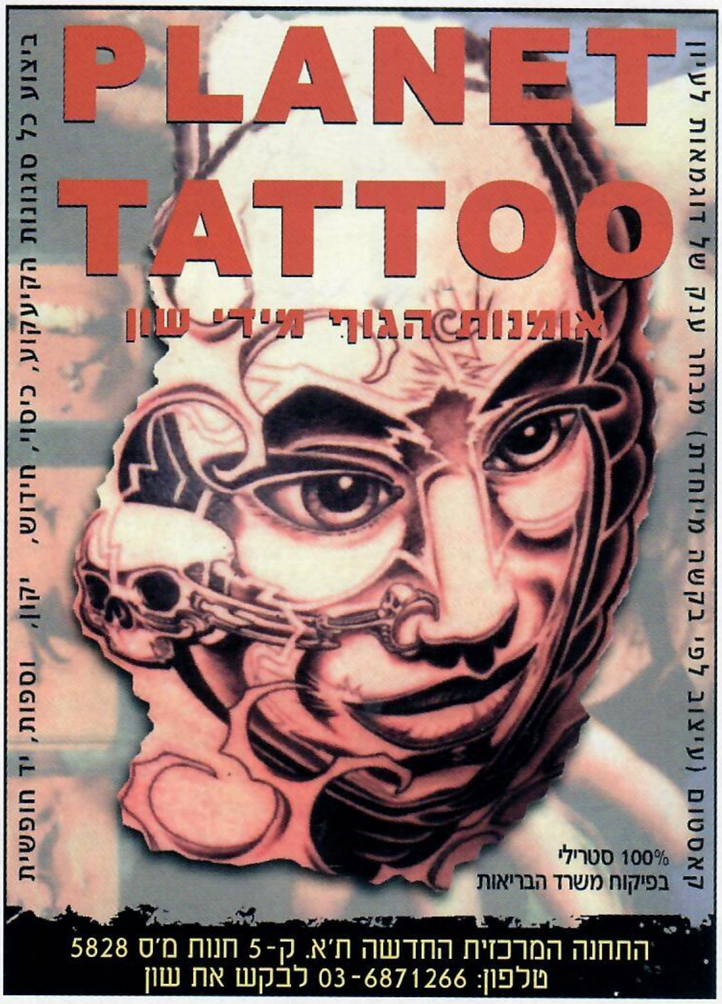
לא נורא, תודה על הראיון Dan, היה תענוג לדבר אתך!
תודה!

אלון מיאסניקוב

מיוזיק סנטר
Music Center
יבואני כלי נגינה
TACOMA GUITARS
חדש בישראל!
מגוון רחב
של גיטרות
אקוסטיות קלאסיות
תוצרת ארה"ב.
עבודת יד מעולה,
גימור מקצועי,
עם או בלי הגברה.
צליל מדהים!
מתנה מיוחדת
לכל המביא מודעה זו
WARWICK
כלים מדהימים
ביופים ובצלילם,
עצים אקזוטיים,
אלקטרוניקה מתקדמת
Mec ,Basslines
שריגים מסגסוגת
מיוחדת כמו בפעמוני
כנסיות. מגוון דגמים
6, 5, 4 מיתרים,
אפשרות להזמנה
אישית custom
לפי דרישת הלקוח
Custom
BRIAN MOORE
גיטרות עבודת יד
custom made
בסטנדרט הגבוה
ביותר. בריאן מור,
מבוני הגיטרות
היוקרתיים
בארה"ב, הצליח
לשלב בכלים אלה
צליל מסורתי וחם,
עם הטכנולוגיה,
נוחות הנגינה
והיופי יוצאי הדופן.
ניתן להשיג בחנויות כלי נגינה בכל רחבי הארץ
מיוזיק סנטר: רח' פריימן 20 א.ת. ישן ראשון לציון טלפון: 03-9561740
פרטים בטלפון: 03-9561740

PLANET TATTOO
אומנות הגוף מידי שון
ביצוע כל סגנונות הקיעקוע, כיסוי, חידוש, יקון, וספות, יד חופשית
קאסטום (עיצוב לפי בקשה מיוחדת) מבחר ענק של דוגמאות לעיון
100% סטרילי
בפיקוח משרד הבריאות
התחנה המרכזית החדשה ת"א. ק-5 חנות מ"ס 5828
טלפון: 03-6871266 לבקש את שון

לראשונה בישראל נפתח קורס מיוחד
לימודי תופים למוסיקת רוק
דגש על טכניקת דאבל בס
20% הנחה מיוחדת לקוראי
ISRAEL METAL HAMMER
אבי דיאמונד
054-381630
www.avi-diamond.com

amorphis

למי שתוהה מה אמור להביע שמם, Amorphis נובע מהמילה amorphous, שפרושה משהו ללא צורה מוגדרת. הלהקה הפינית הזאת קיימת כבר למעלה מעשר שנים, והם די מתאימים לשמם. הם דואגים לגוון את המוסיקה שהם יוצרים כך שכמעט כל תקליט נשמע שונה. תקליטם החדש אינו יוצא דופן, הוא תוצר של להקת death מטאל לשעבר, עשיר בהשפעות שנות השבעים, מאופיין באפקטים פסיכודליים ובסולן נקי עם קול לא רע.

תולדות הלהקה קשורות בחברותם של הגיטריסט Esa Holopainen והמתופף Jan Rechberger. השניים גייסו סולן ובסיסט. ב-91' הוציאו את הדמו הראשון שלהם "Disment Of Soul". הדמו סידר להם חוזה הקלטות עם Relapse Records. תקליטם הראשון, "The Karelian Isthmus", על שם שדה קרב קדום, שילב death, doom ושטיח קלידים, שיצרו תקליט הרפתקני למדי, לגבי אותה תקופה. תקליטם הבא, ב-94', "Tales From The Thousand Lakes", היה כבר תקליט בוגר בהרבה. הוא שילב מילים מהמיתולוגיה הפינית והכניס את מוטיב הקולות הנקיים. השילוב הראשוני בין ה-death המסורתי והשפעות שנות השבעים במוסיקה, יצר תקליט מעניין. אבל, מכיוון שהקלידן, באותה תקופה, לא יכול היה לעמוד בהתחייבויות ההופעות שלהם, הוא הוחלף בקלידן אחר, שיצר עבודת קלידים מעניינית הרבה יותר והוא תורם רבות לתקליט הבא - "Elegy", תקליט המבוסס כולו על "The Kanteletar" - ספר פיני המכיל למעלה משבע-מאות שירים ובלאדות. את הקונספט הם המשיכו ב-"My Kantele", EP שיצא לאחר מכן והמשיך באותה הרוח. תקליטם הלפני אחרון כבר הופק על-ידי Simon Effemy, הידוע כמפיקם לשעבר של Paradise Lost, שהפך את הלהקה ללהקת רוק מן המניין.

השפעות פסיכדליות כבדות, קולות נקיים בלבד, ומוסיקה מלודית עשירה בתוכן, זה מה שיש לגיטריסט של הלהקה Tomi Koivusaari לומר על תקליטם החדש: "Am Universum":

אני מבין שהתקליט הופק שוב על-ידי Simon Effemy.

נכון, אנחנו מאד מרוצים ממנו, הוא מקצועי בצורה יוצאת דופן. השליטה שלו בכל הליך ההקלטה היא המרשימה ביותר שראינו עד היום.

מתי התחיל תהליך הכתיבה?
בערך לפני שנה, אבל רק באוקטובר נכנסנו לאולפן. רצינו ללכת על שינוי, שיהיה המשך לתקליט הקודם. לקחנו כל מיני סגנונות שונים שאנחנו אוהבים ונסינו ליצור מוסיקה עם הרבה רגש, שתעבוד על התחושות של המאזין, ואני מקווה שזה מה שהשגנו.

הגיטרות שלכם, עם הקלידים כמובן, די מובילות אותנו לקשרים עם המוסיקה הפסיכודלית של שנות השבעים.
זו היתה הכוונה. השתמשנו בהרבה delay על הגיטרות, ובעוד כל מיני אפקטים שרצינו לעשות בהם ניסיונות. זה מדהים איזה עושר מוסיקלי ניתן להשיג, אם מנסים מספיק דברים, ואנחנו מאד מרוצים מתוצאת הניסויים שלנו.

איך עברתם בעצם מלהקת death ללהקה שיותר דומה לרוק כבד מתקדם עם השפעות פסיכדליות כמו שאתם היום?
התהליך היה טבעי עבורנו, לא תכננו את זה, הקולות הנקיים שרדו מכיוון ששירי ה-death פשוט נפלו מהאלבום. הם פשוט לא היו מספיק טובים. השירים שכן נשארו הם רק חלק קטן מכל החומר שכתבנו, ובתקליט נמצאים רק הקטעים הטובים ביותר, מעבר לכך, אני חושב שהשינוי שעשינו הוא דבר טבעי. להקה אמורה להתפתח ולהשתנות עם הזמן. אין לי מושג איך נשמע עוד חמש שנים, הכל פתוח.

מה עם הופעות? מה התוכניות בזמן הקרוב?
טוב, באלבום הקודם התחברנו עם The Kovenant, והופענו גם באמריקה עם Moonspell, אני מקווה להופיע שם גם השנה, עם אחת מהלהקות.

הבנתי שהייתם מועמדים ללהקת השנה באיזושהי תחרות?
נכון, אבל לא לקחנו בסוף.

ספר קצת על ההתחלה שלכם.
כמו שאתה בוודאי יודע, אנחנו די זקנים, התחלנו לפני עשר שנים. אנחנו מקבלים די הרבה כבוד במולדת. הרבה להקות צעירות מסתכלות עלינו כעל מפלסי דרך וכעל מחדשים, משהו שלא היינו יכולים אפילו לדמיין לפני עשר שנים. בסך-הכל היינו עוד להקה צעירה שרצתהלהופיע ולעשות מוסיקה. הכסף לא עניין אותנו (משום מה הכסף לא מעניין אף להקה שדיברתי אתה- א.מ). התחלנו בזמן שכולם הקשיבו ל-Entombed וללהקות death. כולנו הסתובבנו באותם המועדונים, וככה בעצם גם הכרנו. היינו בני חמש-עשרה שבע-עשרה. והכרנו במועדוני הרוק כבד שהיו באזור שלנו. החלטנו לנגן ביחד בשביל הכיף ובשלב מסוים הבנו שצריך חברת תקליטים כדי להפוך את העניין לרציני יותר, ואז נוצר הקשר עם Relapse.

מה אתם עושים בחיים מלבד הלהקה?
לא הרבה. קשה להיות מוסיקאי מקצועי וגם ללמוד לימודים גבוהים. אני התחלתי ללמוד היסטוריה אבל נאלצתי להפסיק בגלל הלהקה.

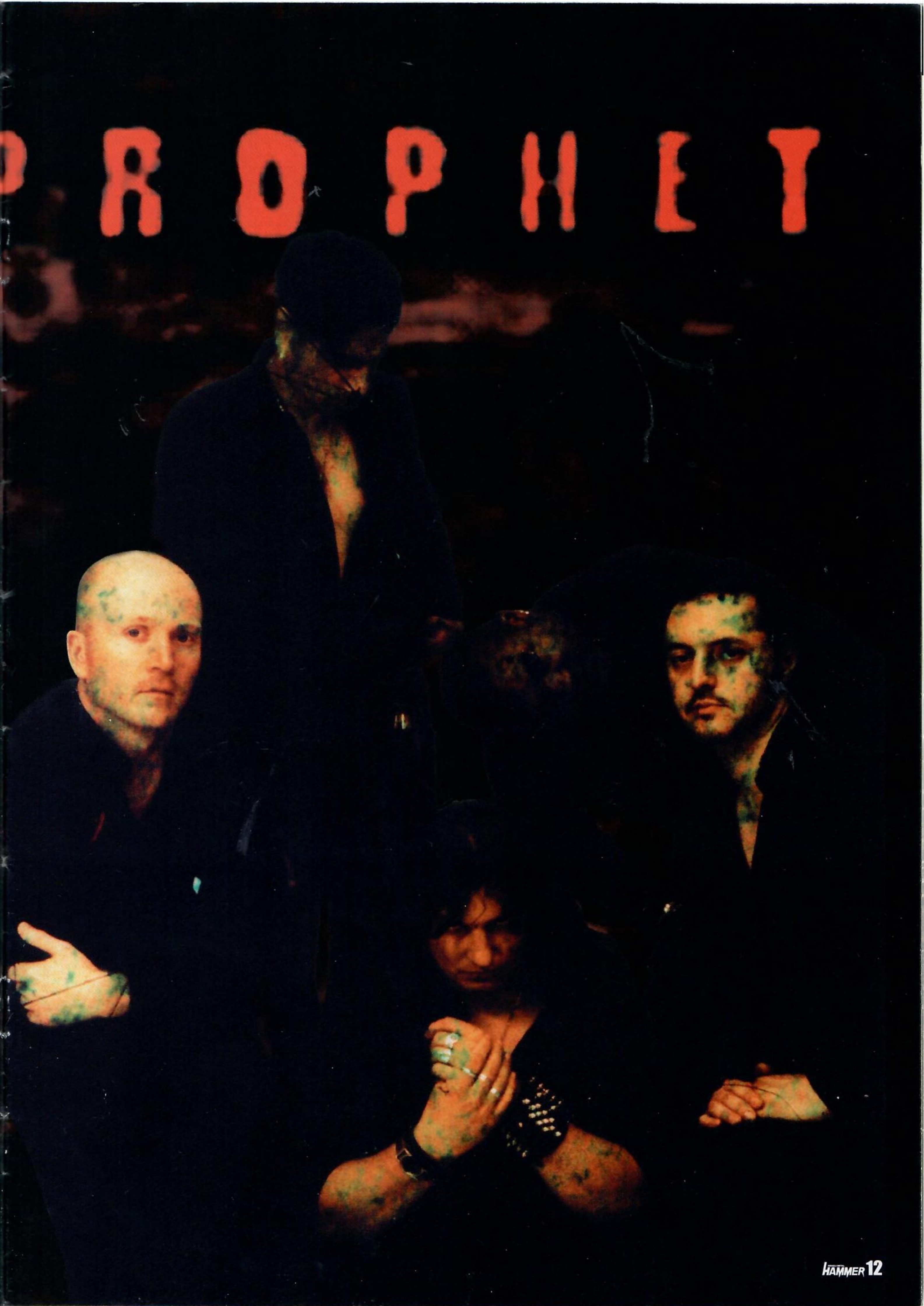
מה עם חברות?
לרובנו יש כרגע. אבל גם זה קשה. אנחנו נעלמים לתקופות ארוכות בגלל ההקלטות, ולתקופות ארוכות יותר בגלל ההופעות.

מה הן עושות אז?
מתאפקות. מרביתן אוהבות אותנו מספיק כדי לחכות לנו בזמנים שאנחנו נעלמים להופעות.

איך הגעתם לקו האוריינטלי-מסורתי שאתם משלבים במוסיקה ובמילים שלכם?
כולנו גדלנו על המוסיקה הפינית העממית, חלק למדו לנגן את המוסיקה הזאת עוד כשרק התחלנו לנגן. אני מניח שההשפעות האלה לא עוזבות אותך גם כשאתה יוצר רוק כבד. אנחנו פשוט לא התנתקנו מהמקורות שלנו, אלא בחרנו לאמץ אותם.

יפה מאד. תודה רבה לך על הראיון, ובהצלחה עם התקליט החדש!
תודה רבה!

אלון מיאסניקוב

PROPHET

STEEL PROPHET

BOOK OF THE DEAD

בעיות הזהות רודפות את Steel Prophet מאז היווסדה. הם אמריקאים, אבל מנגנים פאואר פרוגרסיב מטאל אירופי. הם זכו במשך השנים לתשבחות הביקורת, אבל המכירות אף פעם לא הרקיעו שחקים. השוו אותם ל-IronMaiden, אבל הם מעולם לא זכו לתהילת העולם של החברה הבריטית.
רק מחזק את הסתירות. דרושות כמה הקשבות לפני שמכירים בגדולה של היצירה המורכבת הזאת, "Book Of The Dead", שאני מעזה לומר, היא אחד ההישגים הגדולים ביותר של הלהקה עד היום. על קו הטלפון Rick Mythiasin - סולן הלהקה

ספר לי על האלבום החדש שלכם.
האלבום, שנקרא "Book of the Dead", מכיל שנים עשר שירים, שמתוכם ארבעה הם קטעים אינסטרומנטליים. רבים טועים לחשוב שזהו אלבום נושא, למרות שאין זה כך, מפני שכל אחד מן השירים מספר סיפור אחד אודות תכונה מסוימת בטבע האנושי הרע. שיר אחד, למשל, מספר על כעס, אחר על ניכור, עוד אחד על פרנויה וכך הלאה - רגשות שאנשים בדרך כלל חשים בחברה המודרנית של ימינו.

מה ההבדל בין האלבום הזה לבין האלבום הקודם שלכם, "Messiah"?
מבחינה מוסיקלית האלבום הזה הוא ניגוד מוחלט ל-"Messiah". בפעם הקודמת עשינו אלבום מהיר, עם אלמנטים של speed metal. האלבום הקודם היה גם עם אוירה חיובית מאוד, למילים היתה השפעה חיובית. הפעם החלטנו לעשות בדיוק את ההיפך. הקצב באלבום הזה איטי יותר, יש בו משהו יותר מטריד ובמידה רבה הוא שונה מאוד לא רק מהאלבום הקודם, אלא מכל מה שעשינו עד היום.

אני חייבת להודות שהייתי קצת בהלם לשמוע אותו. זה לא מה שציפיתי לקבל מ-Steel Prophet.
זה מה שאומרים לי כל הזמן ואני חייב להודות, שגם אני הרגשתי כך בהתחלה לגבי השירים. לקח לי זמן לפני שהתחלתי לחבב אותם. יש בהם משהו מוזר, שונה. דעתי השתנתה עליהם אחרי שעברנו את שלב המיקסים ובישולי ההפקה, אז גיליתי שהם מקבלים צורה שיותר דיברה אליי וגם שהם יותר קליטים. השיר הפותח את האלבום, למשל, "When Six Was Nine", הוא השיר הקליט ביותר שאי פעם כתבנו. בכל זאת, ברור לי, שצריך להקשיב לאלבום הזה כמה וכמה פעמים לפני שמתרגלים אליו, או לפני שמתאהבים בו.
אפשר לשאול אותך, האם בכל זאת מצא חן בעיניך איזשהו שיר באלבום?

טוב, זה לא שהאלבום לא מצא חן בעיניי, פשוט הוא באמת קצת קשה לעיכול ואני צריכה עוד כמה שמיעות כדי לגבש עליו דעה. השיר שבינתיים הכי דיבר אליי הוא האחרון, "Oleander", שגם שונה מכולם.
(צוחק) אני לא מאמין, את צוחקת עליי! זה שיר שבעצם עשינו בתור בדיחה. כל השירים האחרים עוסקים באפלה, בייאוש ובחוסר תקווה ובסוף האלבום רצינו לעשות משהו קצת יותר שמח. השיר הזה באמת נשמע יותר שמח, אבל בחייך, הוא נשמע קצת הומואי! הוא גם מעין מחווה ללהקת Queen, שאני וסטיב (הגיטריסט) אוהבים מאוד. אנחנו לא לקחנו את השיר הזה יותר מדי ברצינות, אבל בינתיים כולם אומרים לי שהם אוהבים אותו. עיתונאי אחד אפילו שאל אותי אם נופיע עם השיר הזה. אמרתי לו שאני מעדיף לקבל זעזוע מוח מאשר לבצע את השיר הזה בהופעה חיה!

מי כתב את השירים, האם הגיטריסט Steve Kachinski, כרגיל?
כן, הוא כתב את רוב השירים. אני השתתפתי בכתיבת המילים של שני שירים, הגיטריסט השני שלנו, ג'ים, כתב מוסיקה לשני שירים והמתופף שלנו, קארל, כתב מילים לשיר אחד.

כיוון שהאלבום הזה שונה כל כך, היית אומר שהוא מייצג אתכם כלהקה?
האלבום הזה הוא הנקודה שבה אנחנו נמצאים כרגע. אי אפשר לומר שכל האחרים כבר לא מייצגים אותנו, כי אנחנו גם לא יודעים לאן נמשיך הלאה מכאן ואיך המוסיקה שאנחנו עושים תתפתח. אנחנו רק יכולים לקוות שאנשים יאהבו את האלבום אף על פי שהוא שונה ולא טיפוסי לנו.

מתי התחלתם לעבוד על האלבום?
די מזמן. התחלנו לכתוב אותו באביב של השנה שעברה ואת ההקלטות עשינו בחודשים יוני יולי. אחר כך יצאנו לסיבוב הופעות באירופה. למעשה, החומר לאלבום הבא שלנו כבר כתוב ומוכן! אנחנו מאמינים שבמצב ובקצב הנוכחי של תעשיית המוסיקה היום בכלל והמטאל בפרט, זה חשוב מאוד לחשוב קדימה ולא לקפוא על השמרים, אלא להתחדש כל הזמן ולהיות כל הזמן בפעילות.

חוויות מסיבוב ההופעות האירופי שלכם?
הופענו כלהקת חימום של Gamma Ray ושל Angel Dust. נהנינו מאוד, במיוחד מההופעות עם Gamma Ray. Kai Hansen הוא היה גיבור שלי במשך הרבה זמן והיה משהו מאוד מיוחד עבורי בהופעה לצידו. גם ההופעות עם Angel Dust היו טובות. לא תמיד האולמות היו מפוצצים כפי שרצינו, אבל בכל זאת קיבלו אותנו יפה והיו הרבה אנשים שבאו במיוחד בשבילנו ולא בשביל הלהקות האחרות.

המטאל שאתם עושים מאוד אירופי באופיו, אתם מופיעים לרוב באירופה. לפעמים נדמה, שאתם ממש צריכים להתנצל על זה שאתם אמריקאיים.
כן, יש בזה משהו. אבל את יודעת, אנחנו מאוד גאים במה שאנחנו עושים. המטאל האמריקאי היום הוא פשוט זוועה. זה לא באמת מטאל, כל הערבוב הזה עם ראפ והיפ הופ. אני ממש לא אוהב להקות כמו קורן ולימפ ביזקיט.

ומה אתה חושב על התביעה של חברות התקליטים ומטאליקה נגד נפסטר?
הדעה שלי מעורבת. מצד אחד אני חושב שזה רעיון מצוין שאנשים יוכלו להוריד שירים, להתרשם ולגבש דעה לפני שהם מוציאים כסף מהכיס וקונים משהו שאולי לא יהיה לטעמם. מצד שני בדקתי בנפסטר ויש שם את כל מה שאנחנו אי פעם הוצאנו כולל עוד כמה דברים שבכלל לא ידעתי שאפשר להשיג וזה מעמיד את הדברים קצת באור אחר, כי אפשר לעשות בזה שימוש לרעה וזה לא בסדר שמישהו יעשה כסף על חשבון מישהו אחר. למה שמישהו ילך לחנות ויקנה דיסק אם הוא יכול להוריד את הכל מהאינטרנט? באופן כללי, אין לי בעיה עם נפסטר. אולי אני קצת מיושן, אבל אני אישית אוהב ללכת לחנות תקליטים, לקנות דיסק מוחשי עם עטיפה, לדפדף בחוברת המילים ולקבל משהו שלם. זה משהו שאי אפשר להשיג כשמורידים שירים באינטרנט. מה שלחלוטין לא ברור לי זה למה מטאליקה צריכה יותר כסף ממה שיש לה והולכת לרדוף דווקא את נפסטר. אני לא מבין מה הבעיה של האנשים האלה. גם המוסיקה שהם עושים התרחקה לגמרי מהמטאל.

ובכל זאת זכור לי שהשתתפתם בפרויקט "Overload", מחווה ל-Metallica.
חה... חה, מצחיק מאוד! באותה תקופה זה היה נראה דבר שנכון היה לעשות. אנחנו מוכרים יותר באירופה ואילו בארצות הברית אף אחד כמעט לא מכיר אותנו וקשה למצוא את התקליטים שלנו. ההשתתפות באלבום המחווה למטאליקה חשפה אותנו לקהל האמריקאי ואנשים התחילו לחפש את התקליטים שלנו גם בארצות הברית. צריך גם לזכור, שאני בכל זאת אוהב את החומר המוקדם יותר של מטאליקה, מהשנים הראשונות ובסך הכל, ההשתתפות באלבום השיגה את המטרה שלה עבורנו.

הייתם עושים את זה שוב?
ממש לא.

בדקתי את אתר האינטרנט שלכם ומאוד הופתעתי לגלות שחברי הלהקה הם משתתפים פעילים בפורום.
המעריצים שלנו הם הנכס היקר ביותר שלנו והם הדבר הכי חשוב לנו. במהלך השנים קיבלנו ביקורות מצוינות. עיתונאים אהבו אותנו, מוסיקאים אהבו אותנו, אנשי מקצוע בחברות התקליטים אהבו אותנו, אבל בסופו של דבר, השורה התחתונה היא האם האנשים אוהבים אותנו. אנחנו משתתפים בפורום, עונים על השאלות של המעריצים ומגיבים לכל מי שיש לו משהו לומר לנו. אנחנו גם נהנים מזה וגם חושבים שזה חשוב לנו כלהקה.

האם יש לכם תוכניות להופיע עם "Book Of The Dead"?
אנחנו במצב די עדין מן הבחינה הזאת. חברת התקליטים שלנו לא מוכנה להוציא עלינו יותר כסף מבלי לראות רווחים, כך שהכל למעשה תלוי במכירות של האלבום. סיבוב הופעות באירופה פשוט יהיה יקר מדי. יש דיבורים לגבי הופעות במערב ארצות הברית, בנוודה ובאריזונה עם SymphonyX, אבל הכל בשלב של הדיבורים וההשערות ושום דבר לא בטוח ולא מאושר. כמו שאמרתי, הכל תלוי במכירות האלבום.

תודה ריק ובהצלחה עם האלבום החדש!
תודה לך. אני מאוד מקווה שנגיע לישראל יום אחד. זו פעם ראשונה שאני מדבר עם מישהו מישראל. טוב לדעת שמכירים אותנו גם בארצות אחרות. יהיה מעניין לראות את כל המקומות שמוזכרים בתנ"ך.

אתר האינטרנט הרשמי של Steel Prophet נמצא בכתובת: http://i.am/steelprophet

כרמית מזרחי

שובם של הויקינגים

הויקינגים היו עם לוחם שחי לפני אלף שנה, בערך באזור סקנדינביה. מלבד היותם עם של אנשים מגודלים, הם נודעו בתוקפנותם כלפי המדינות השכנות. בספינות הארוכות שלהם הם יצאו למסעות שוד, רצח ואונס. הם תקפו ובזזו כל ארץ באזור. במהלך השיחה עם Johan, הוא עשה מאמצים רבים להגן על שמם בטענה, שהם היו יורדי הים מהמובחרים שנודעו, שהם שגילו את גרינלנד, ולפי טענות מסוימות גם את אמריקה. טוב, Johan לא גילה לי את אמריקה, העובדות הללו היו ידועות לי, והאמת היא שאני לא שופט אותם, אני דווקא די מקנא בחיים המסעירים שהיו לחברה האלה. Amon Amart מגדירים עצמם כלהקה ויקינגית. הם טוענים שהם ללא ספק מצאצאיהם של הלוחמים הקדומים, ולמרות התנגדותו של Johan להגדרה של הויקינגים כלוחמים צמאי דם, הרי שמרבית השירים שהוא כותב באים בדיוק מנקודת המבט של לוחם ויקינגי קדום ואכזרי, הנוקם, מחסל, ובאופן כללי דורס כל מה שמעז לעמוד מולו. לקראת צאת תקליטם החדש-"The Crusher", שוחחתי עם Johan, שבדי ענק (שני מטר גובה), ארוך זקן ושיער, עם כרס בירה אימתנית, עטוי לרוב בניטים ובעור ושהתגלה כבחור רעשני, בדבדי, ובעיקר-נחמד:

ספר לי איך התחילו Amon Amarth.
טוב, היינו כמה חברה צעירים במיוחד, נגנו בכל מיני מועדונים באזור שלנו, בשטוקהולם, ונאבקנו קשה כדי להוציא את תקליטנו הראשון.

אחד הדברים שבהם אתם נודעים, הוא המזל הרע שלכם שהיה מוטיב עיקרי בהתחלת הדרך שלכם.
נכון! כשרק התחלנו להקליט את הדמו הראשון שלנו, הוא נשמע כל כך רע עד שנאלצנו לקבור אותו!

דמו? הם בדרך כלל לא נודעים דווקא בגלל האיכות שלהם.
נכון! אבל במקרה הזה.. בוא אני אסביר, היינו חסרי ניסיון לחלוטין, הטכנאי באולפן היה גם חסר ניסיון במטאל לחלוטין. היו לנו שלושה ימים בלבד לעשות את ההקלטה וזה היה באיזה מועדון נוער בשטוקהולם, כל הגורמים האלה הצטרפו כדי ליצור את אחד הדמו"יים הגרועים שהופקו מעולם, אני אומר לך, בלתי ניתן לשמיעה, וכך גם לגבי הדמו השני שלנו, רק בדמו השלישי, עברנו לחדר חזרות חדש והתחלנו להתאמן באיזה בי"ס נטוש שמצאנו, אבל שבועיים לפני הקלטת הדמו, מישהו פרץ לשם וגנב את כל הכלים, חוץ מהתופים.

כנראה שהם היו כבדים מדי לפורץ החלש...
כנראה. יש לו מזל שאני לא הנחתי עליו את הידיים, הייתי מפוצץ לו את ה... טוב, בוא נמשיך, מכיוון שלא היו לנו כלי נגינה, וגם לא כסף, אז זרקו אותנו מחדר החזרות. למזלנו לכולנו היו עבודות ודי מהר יכולנו לקנות כלים חדשים. ואז קיבלנו פניה מחברת Pulverized, וחשבנו שמזלנו מתחיל להשתנות, הקלטנו את ה-EP הראשון שלנו עם Peter Tagtgren הידוע, והיינו מאד מרוצים מהסאונד שהוא השיג לנו. הכל נראה מצוין עד שהחברה רצתה תקליט שלם, בחוכמתנו המרובה והמופלגת, בחרנו להקליט ליד הבית, בשטוקהולם, מה שהסתבר כטעות קטסטרופלית, אף אחד באולפן לא התעניין במה שאנחנו עושים, אף אחד לא הבין כלום במטאל, ובאופן כללי האזור התגלה כמאד לא בריא לעשיית תקליט, היחידי שניסה לעזור היה Fred Estby מ-Dismember, שעבד באולפן, אבל הוא היה אז די חדש בנושא ולא יכול היה לעזור יותר מדי, אז פנינו ל-Nuclear Blast, חברת התקליטים שלנו, אמרנו להם שאנחנו צריכים אולפן חדש ושרבנו עם מנהל האולפן הקודם, להפתעתנו הם תמכו בנו, והעבירו אותנו להקלטה ב-Abyss של Peter, שתבין שכל זה נעשה לאחר שכבר הקלטנו דיסק שלם! הוא פשוט נשמע ממש רע, ולכן עשינו את המעבר, Peter לא ממש הפיק את התקליט, הוא יותר הטכנאי שלנו, כי את ההפקה שלנו אנחנו עושים בעצמנו.

אני מבין שאת הטעות של לעבוד עם כל מיני חובבנים לא עשיתם מאז.
נכון מאד, את כל התקליטים שלנו מאז ועד היום הקלטנו רק עם Peter, אנחנו מצאנו את הבן-אדם המושלם לעשות את זה.

אבל הבעיה היא שכל העולם, פחות או יותר, מקליטים היום איתו, מה שהופך את הסאונד שלכם לדי לא ייחודי.
נכון, יש לנו את הבעיה הזאת. יש איזה שהוא זרם בלהקה שרוצה שאת התקליט הבא נקליט עם מישהו אחר, אבל אני נגד הרעיון הזה. אני מאד מרוצה ממה ש-Peter עושה, הוא היחיד שיכול לעשות סדר בגיטרות העצבניות שלנו!

יש בזה משהו, הריפים שלכם מאד מהירים, כל זה בצירוף הקולות המפלצתיים שבוקעים מהגרון שלך והתופים הרועמים הופכים את המוסיקה שלכם לבלגן רציני.
אני לא בטוח אם זאת היתה מחמאה!

זאת המוסיקה שמתחת לבלגן שטובה!
הה.. בסדר. לשניה חשבתי שאני מבין אותך לא נכון!

מה באמת עם כל אותן להקות המקליטות עם Peter, זה לא מפריע לך, כל פס היצור הזה של ה-Abyss?
תראה, יש אמנם את Dimmu Borgir ו-Children Of Bodom, כולם נשמעים פחות או יותר אותו דבר, אני דווקא חושב ש-Peter כן מצליח לתת לנו סאונד קצת שונה, יכול להיות שהסיבה לכך היא העובדה שהוא טכנאי ועושה המיקס שלנו, אבל לא מפיק, אבל אני כן חושב שהסאונד שלנו שונה מזה של כל הלהקות שציינתי.

טוב, בוא נעזוב קצת את נושא המוסיקה והסאונד ונתרכז קצת יותר בטקסטים, קודם כל, מה פירוש :Amon Amarth?
Amon Amarth נלקח מטולקין, זה לא מה"הוביט" או מ"שר הטבעות", זה מאחד מספרי ההמשך הרבים שבהם הוא פירט לגבי העולם שיצר. המשמעות של השם היא "הר האבדון" או משהו בסגנון, האמת היא שזה הגיטריסט שלנו שחשב על השם, בהתחלה לא הסתדרנו עם השם, אבל אני אהבתי את הצליל שלו, בעל הגוון המיסטי, ולכן נשארנו אתו.

בתקליט החדש יש שיר: "The Fal Through Ginnungagap", על מה הוא?
השיר הוא החלק הראשון מתוך רצף קונספט של שלושה שירים, Ginnungagap זה פחות או יותר הגהנום הויקינגי, זה מקום קודר וקר, הטרום יקום שהקדים את הקיום הנוכחי, השיר הוא בעצם מטאפורה למצבם של האלים הקדומים של סקנדינביה שנדחקו מחוץ לתודעה שלנו. כל אותם אלים שליוו אותנו בעבר ונעלמו מחיינו בגלל הנצרות שלא מאפשרת אמונות אחרות לצדה. החלקים הבאים מתארים את התעוררות האלים הקדומים וחזרתם למציאות.

אני יכול להסיק שאתה מאמין בקיומם של האלים הללו?
לא בדיוק, אני דווקא אתאיסט, אבל אני מאמין בקונספט של המורשת הקדומה שאסור לנו לשכוח, ואני לא היחיד, יש היום גל רציני של אנשים בשבדיה שמתחיל לחזור לאלים הקדומים, לחפש מחדש את המורשת הקדומה שלנו, ואני אישית תומך בכך.

את "הלוחם השלוש עשרה" ראית?
הסרט הזה עם בנדראס והויקינגים?

בדיוק.
לא התלהבתי ממנו במיוחד, הוא אמנם הציג את הויקינגים קצת יותר באור חיובי מרוב הסרטים ההוליוודים, אבל הרבה מהפרטים בו לא היו נכונים, ועל עם הקניבאלים שמופיע בו, אני אף פעם לא שמעתי, וגם הכתיבה של הדמויות לא היתה מי יודע מה, נוצרו שם יותר מדי פערים בסיפור.

אבל זה בטח עדיף על הדרך שבה הוצגו הויקינגים ב-"Invaders" של Iron Maiden!
נכון, אבל הקונספט של Maiden, היה דווקא די קרוב למציאות.

מה עם ה-Beserkers?
האא!!! אותם אני אוהב, הם היו לוחמים שנהגו לאבד שליטה לחלוטין, הם היו נכנסים לאקסטזה כשקצף נוטף להם מהפה, פוגעים בכל מי שנקרה בדרכם!

אתה בטח מרגיש הרבה הזדהות איתם!
נכון! גם אני ככה אחרי כמה כוסות בירה! וכל הלהקה כך בזמן הופעה, אנחנו פחות או יותר ה-Beserkers המודרנים.

הבנתי שאתה דובר הרבה שפות, זה נכון?
נכון! אני דובר שבדית, גרמנית, צרפתית, אנגלית, ויש לי אוצר בלתי מבוטל של קללות, ודרכים להזמין אלכוהול בעוד כמה שפות!

יש באתר שלכם איזה שהוא סיפור מעניין עליך ועל בחורה מסוימת בבית קברות, אמת בפרסום?
כן! זה היה לילה קר באפריל, פגשתי איזה בחורה מטורפת במועדון, שנינו שתינו יותר מדי, היא ניגשה אלי, היא התלהבה מהעובדה שיש לי שינים כמו לערפד, שני הניבים שלי מפותחים במיוחד, הם ארוכים וחדים, ואני מתוך חרמנות שמקורה בבירה, חיפשתי מה לומר לה שישכנע אותה לשכב איתי, ולחשתי לה בקול מהפנט: עשית את זה פעם בבית קברות? היא ממש התלהבה, וכך עשינו.

זה היה כיף?
ממש לא! התחת שלי קפא מקור! היו לי יבלות קור עליו לפחות חודש.

למה אתה נהנה להאזין כרגע?
אני מעריץ וותיק של AC/DC, כרגע אני מקשיב לדיסק שלהם, והוא גדול מהחיים!

יש די הרבה נקודות השוואה ביניכם לביניהם, שניכם מנגנים בדיוק אותו סגנון מתחילת הדרך, ולא נראה שאתם הולכים לשנות את הכיוון מתי שהוא.
נכון! רק שהם עושים את זה כבר כמעט שלושים שנה, ואנחנו רק מתחילים לחזור על עצמנו!!!

מה עם משהו מעודכן יותר?
Entomb כמובן, אהבתי את החדש שלהם, את הקודם ממש שנאתי, אבל הם מראים סימני התאוששות, ה-Crown החדש מצוין לדעתי, ו-Slayer, תמיד, לנצח.

טוב, תודה על הראיון Johan, היה משעשע ומעניין כאחת!
על לא דבר!

אלון מיאסניקוב

DIE TOTEN HOSEN

כמו שלמדנו כבר בגיל צעיר, וכמו שכל מי שקורא את העיתון הזה בטח יודע, רוקנרול הולך בדרך כלל עם סקס וסמים (או אלכוהול לרוקרים האמיתיים שבינינו). אבל זה רחוק מלהיות הסיפור אצל ה-Toten Hosen, הרכב הפאנק רוק המאוד מאוד מצליח מדיסילדורף. על פי תורתם המוסיקה היא בין השאר אמצעי תמיכה ברעיונות הפוליטיים והחברתיים שלהם. במשך השנים, שמונה-עשרה ליתר דיוק, הפכה הלהקה הזאת לסמל ולנושאת הדגל של "המליציה" המרדנית והאנטי פשיסטית בגרמניה ובאירופה בכלל ולא רק בגלל הטקסטים השנונים שלהם. אחרי שבעה-עשר אלבומים שמרביתם הפכו לאלבומי זהב ופלטינה וכשהופעה ממוצעת שלהם מתקיימת באצטדיון כדורגל, יכולים Die Toten Hosen להסתכל על החיים בצורה יותר מציאותית, וחוץ מהטפה ופוליטיקה להתעסק גם בדברים פחות "חשובים" ורציניים. מה שלא השתנה היא היכולת שלהם לכתוב שירים קצביים וקליטים בלי שום ניסיון להיות מקוריים או להציג את עצמם כמוסיקאים מדהימים (והם הראשונים שיודו שהם רחוקים מלהיות כאלה). כל מי שמאמין ברוח של הפאנק ימצא ב-Toten Hosen תמיכה נפשית ורעיונית אמיתית, אבל לא צריך להיות פאנקיסט כדי ליהנות מהמוסיקה שלהם שהיא הרבה יותר רוק מכל דבר אחר. כל אבותיהם הרוחניים: The Ramones, The Clash או Motorhead, גם Die Toten Hosen פונים לקהל רחב ומגוון וזו כנראה אחת הסיבות שכיום הם נחשבים לאחת הלהקות הפופולריות באירופה. האלבום החדש "Crash Landing" שיצא לאחרונה הוא ניסיון נוסף לתרגם לאנגלית חלק מהשירים שלהם שנכתב במקור בגרמנית, כמו כל החומר של ה-Toten Hosen ולמרות שזה לא המיטב מתוך האלבומים המצוינים שהם הוציאו בשנים האחרונות, עדיין אפשר לטעום בו מעט מהרעיונות ומהסגנון שלהם. Metal Hammer ישראל היה בין העיתונים הלא גרמניים הבודדים שזכו בראיון עם הלהקה (חובה לציין בזכות בחירתם). אז ניסינו עם Andy הבסיסט, לברר על Die Toten Hosen, על האלבום החדש וכן! גם למה לכל הרוחות הם כל כך שונאים את קבוצת הכדורגל של ביירן מינכן!

בוא נתחיל לדבר על האלבום החדש. זו לא הפעם הראשונה שאתם מוציאים אלבום אוסף באנגלית נכון?
נכון, בעבר הוצאנו אלבום שנקרא "Love Peace & Money" והאלבום החדש הוא האלבום השני עם החומר המקורי שלנו. היה עוד אחד שעשינו באנגלית שנקרא "Learning English, Lesson I" והוא היה מורכב מגרסאות הכיסוי ללהקות שאהבנו וגדלנו עליהן כמו The Ramones, The Damned, The Adverts, וכמובן גם הוא היה באנגלית.

ההצלחה שלכם בגרמניה לא יודעת גבולות. האם שווה בכלל להוציא אלבומים באנגלית?
השאלה היא לא כמה אלבומים אנחנו נמכור. אנחנו עושים את האלבומים באנגלית מכיוון שאנחנו רוצים שגם אנשים אחרים ידעו על מה אנחנו מדברים. יש הרבה אנשים שאוהבים את המוסיקה שלנו אבל מכיוון שהם לא מבינים גרמנית הם לא יכולים להבין למה אנחנו מתכוונים בשירים שלנו. אנחנו לא מתכוונים לכבוש את השוק העולמי, ברור שלא, אנחנו רק רוצים לתת הזדמנות למעריצים שלנו שלא מבינים גרמנית להבין על מה מדברים השירים שלנו.

אתם הקלטתם הכל מחדש, או רק את השירה?
גם וגם. היו כמה שירים שבהם הקלטנו רק את השירה מחדש והיו כאלה שהינו צריכים להקליט מחדש את הכל. יש גם כמה שירים שמעולם לא יצאו.
מה יותר חשוב לכם המילים או המוסיקה?
המילים מאוד חשובות מכיוון שאנחנו רוצים שאנשים ידעו מה דעתנו על דברים מסוימים ויבינו מה עובר לנו בראש. כמובן שאם אתה נמצא בגרמניה ושר בגרמנית אז מאוד קל לכל אחד להבין למה אנחנו מתכוונים ומה העמדות שלנו. המילים מאוד חשובות לנו.

עד כמה הגרסה האנגלית קרובה לגרסה המקורית, השיר היחיד שיכולתי לעשות השוואה מלאה לגביו היה "Viva La Revolution" והתרגום היה מושלם.
מי תרגם את השירים?
Campino (הסולן), הוא חצי אנגלי, אמא שלו אנגליה. הוא עשה את רוב העבודה, אבל מכיוון שהוא לא גר באנגליה והוא לא חי את השפה, לפעמים היה קשה לו להתאים את המשמעויות בצורה מושלמת לכן נעזרנו באחד החברים שלנו בקטע הזה.

האם אתה חושב שיש שכבה חברתית שהמוסיקה שלכם פונה אליה?
אם אתה מסתכל על גרמניה, אין שכבה אחת מסוימת שאתה יכול להצביע עליה ולהגיד שזה הקהל שלנו, יש כל מיני אנשים מכל מיני סוגים שקונים את המוסיקה שלנו ובאים להופעות שלנו, אנחנו אוהבים את זה מכיוון שאנחנו לא רוצים לשדר רק לקבוצה מסוימת אחת. כמובן שיש גם אנשים שבחיים לא ילכו להופעות שלנו ויש גם ששונאים אותנו בגלל השקפת העולם והעמדות הפוליטיות שלנו. עשינו הרבה שירים ופעולות מחאה נגד הפשיזם בגרמניה ובוודאי שהפשיסטים שונאים אותנו ובחיים לא ילכו להופעות שלנו. יחד עם זה אני לא יכול להגיד שרק אנשים מהמעמד הבינוני הם הקהל שלנו.

אתה לא יכול לומר לי שאתם לא פונים בעיקר לאנשים מ-St. Pauli (מחוז במרכזה של המבורג שבו מתגוררים, מבלים, שותים וסתם מסתובבים ברחובות אנרכיסטים, פאנקיסטים, רוקרים וסתם אלכוהוליסטים נחמדים וידידותיים לסביבה. שם מתנהלים גם חיי הלילה המאוד ססגוניים של המבורג. בקיצור, זה לא בדיוק שינקין – ע.ל.).

האנשים שלא ממש נמצאים בצרפת או באנגליה?
כן, בהחלט. אנחנו מרגישים הרבה יותר טוב ב-St. Pauli מאשר במינכן. אתה צודק במאה אחוז.

בייחוד בגלל השירים שכתבם עליהם!
כן! חה...חה... הם לא היו ממש מרוצים מהם.

אתם ידועים כלהקה עם עמדות מאוד מוצקות, האם ההשקפה שלכם השתנתה במשך השנים?
תשמע, כשאתה מתבגר אתה מתחיל לראות דברים באור שונה. למשל, כשרק התחלנו עשינו שיר על שתייה (הוא לא מתכוון לגזוז – ע.ל.) ובאותה תקופה אף אחד לא היה שר על זה כי היה ברור שאף אחד לא ישדר את זה ברדיו. היום לאף אחד לא איכפת אם תעשה שיר כזה. הרבה דברים השתנו וממשיכים להשתנות ובוודאי שאתה מתייחס לכל השינויים וגם אתה משתנה. כך שכן, אנחנו רואים דברים באור שונה ממה שראינו אותם לפני עשרים שנה.

אז מה עם העמדות הפוליטיות? אתם לא עברתם למחנה הימין?
ברור שלא. כשאתה צעיר אתה חושב שאתה יכול לשנות את העולם וככל שאתה מתבגר מתברר לך שזה לא כל-כך קל ושלא ניתן לשנות את העולם בעזרת שיר. אתה הופך ליותר מציאותי כי מה שחשבת שיקרה לא קורה, למשל השיר שלנו "Viva La Revolution" מדבר על זה. הייתי אומר שאתה הופך להיות יותר מציאותי כשאתה מתבגר אבל אתה לא משנה את הדעות הפוליטיות שלך.

לפעמים נראה שאנשים מסוימים אוהבים להקות מסוימות בגלל הדעות הפוליטיות שלהן והדבר נפוץ דווקא בגרמניה. זה קצת מוזר כי אם אתה אוהב להקה מסוימת אז אתה אוהב אותה בגלל המוסיקה שלה ולא בגלל הדעות הפוליטיות שלה...
לדעתי שני הדברים האלה עובדים לטובת הלהקה. אני לא הייתי מקשיב ללהקה שהייתי מסכים עם הדעות הפוליטיות שלה בעוד שהמוסיקה שלה על הפנים. לא הייתי יכול לעשות זאת. הלהקה לא חייבת להיות בעלת עמדה פוליטית, אם חברי הלהקה טוענים שהם לא מעונינים בפוליטיקה וזה לא מזיז להם ואני יכול ליהנות מהמוסיקה שלהם - מבחינתי זה בסדר גמר.

בוא נחזור קצת ל-"Crash Landing". איך בחרתם בשירים שיכנסו לאלבום?
ניסינו לתרגם את רוב השירים שלנו לאנגלית ואז בחרנו באלה שהתאימו לשפה האנגלית הכי טוב.

אבל אין בו שירים מהאלבום האחרון שלכם -"Unsterblich"?
נכון, מכיוון שעשינו את האלבום באנגלית לפני האלבום האחרון שהזכרת.

מה עם השיר "Zehn Kleine Jagermeister" זה לא עבד טוב באנגלית?
חה...חה... זה היה קשה מאוד לתרגם. באיזשהו שלב העלינו את הנושא אבל התרגום לא יצא טוב.

אם כבר מדברים על תרגום אני בטוח של-Die Toten Hosen יש עוד משמעות חוץ מ"המכנסיים המתות"?
כן, בתרגום מילולי זה באמת "המכנסיים המתות", אבל המשמעות של זה היא שאם הכל משעמם ושום דבר לא הולך לך ואתה בבאסה... זה Toten Hosen. כשהתחלנו זה היה השם הכי מתאים, כי אם אנשים לא היו מרוצים מההופעה שלנו והיו מבקשים את הכסף בחזרה תמיד היה לנו תרוץ... אמרנו לכם שזה Toten Hosen.

יש לכם שני סמלים שאתם משתמשים בהם, שלד הנשר ולאחרונה גם גולגולת. יש משמעות לסמלים האלה?
השלד של הנשר זה בעצם הנשר שמייצג את גרמניה ואם אתה הופך אותו לשלד אז יש בזה משהו... וחוץ מזה תמיד אהבנו גולגלות.

האם יש בזה השפעות של heavy metal?
זה לא רק heavy metal, למשל כשאתה מסתכל על פסטיבל יום המתים המקסיקני אתה רואה הרבה הרבה קישוטי גולגלות ותמיד אהבנו איך שזה נראה.

אני חייב לשאול אותך על השנאה שלכם כלפי קבוצת הכדורגל ביירן מינכן והשיר שכתבתם עליהם. למה אתם שונאים אותם כל כך?
הקבוצה הזאת מייצגת את גרמניה בעולם הכדורגל והם כולם ימניים, אך זאת לא סיבה לשנוא אותם. הסיבה העיקרית היא שהם מתנהגים כמו חארות והם רוצים לשחק רק בליגת האלופות ולא רוצים להשתתף בליגה הגרמנית, הם שמים זין על הליגה הגרמנית. הם מתנהגים לא יפה, הם מדברים לא יפה ואנחנו אף פעם לא אהבנו את זה כמו עוד הרבה אנשים אחרים בגרמניה. יש להם כמובן הרבה מעריצים והרבה אנשים שנאו אותנו בגלל השיר הזה, אבל אם הם באמת היו גדולים כמו שהם חושבים על עצמם, הם היו מקבלים את השיר הזה כבדיחה.... כי השיר הזה יצא מלהקה שקבוצת הבית שלה משחקת בליגה השלישית בגרמניה וכנראה שהיא תרד עוד ליגה בקרוב... אבל בגלל הפוזה שלהם הם מאוד התעצבנו והצהירו הצהרות עוינות כלפינו.

זה בטוח עזר לכם למכור עוד כמה אלפי עותקים!
בטח עזר! חה...חה!

איך הצלחתם לשרוד כל כך הרבה שנים?
שאלה טוב אבל אין לי מושג. אני חושב שזה כמו חיי נישואין, אנחנו לא יכולים לחיות אחד בלי השני יותר. אנחנו מודעים לכך שזה לא דבר נורמלי ואנחנו מאוד שמחים שהצלחנו לשרוד אחרי כל כך הרבה שנים. היו מספר פעמים שהיינו קרובים לפירוק אבל החברות שלנו עזרה לנו להתגבר על הקשיים, חוץ מזה זה עניין של מזל שאתה תהיה במקום הנכון בזמן הנכון. כן, זה גם ענין של מזל...

רציתי לשאול אותך לגבי שתי להקות גרמניות אחרות המוכרות היטב לקהל הישראלי Rammstein ו-In Extremo.
אני לא ממש מכיר את In Extermo לכן אין לי שום דעה עליהם. Rammstein - זה לא ממש סוג המוסיקה שאני אוהב, זה לא סוג השירה שאני יכול לשמוע, זו לא ממש כוס התה שלי, אבל לא הייתי מבזבז את האנרגיות שלי כדי לרדת עליהם.

יום אחד תהיה דיפלומט! אז מה, עכשיו אתם עושים סיבוב הופעות מופיעים בפסטיבלים בקיץ וכבר חושבים על האלבום הבא?
כן, אנחנו כבר עובדים על זה. רק התחלנו לכתוב. אין לי מושג מתי הוא יצא אבל יש כבר כמה שירים מוכנים והם באמת עלא כיפק.

אז שיהיה לכם בהצלחה!
תודה לך, היה מאוד מעניין.

תמסור דרישת שלום לשאר החבר'ה ב-Die Toten Hosen מישראל!
בוודאי, תודה שוב ולהתראות.

Amit

השם המעיד על תוכנו....

למרות ש-Behemoth קיימת כבר מתחילת שנות התשעים, את הפריצה הגדולה עשתה הלהקה הפולנית השנה עם האלבום החדש והמצויין "Thelema 6". האלבום, שיצא ממש לפני חודשיים-שלושה, מכין קוקטייל קטלני במיוחד של כל סגנונות המטאל הקיצוניים באשר הם, תוך שילוב מלודיה בטוב טעם וחיבור ריפים בלתי נשכחים הניתנים לחקיקה מהירה במוח עם עוצמה אדירה וכוחניות שלא זכורה מאז ימיהם הגדולים של Morbid Angel. הם מנגנים כמו בהמות, נשמעים כמו בהמות ומאגיים כמו Behemoth..
הנה השיחה עם Nergal, מנהיג השדים האדומים !!!

הלהקה קיימת מתחילת שנות התשעים, איך אתה מסביר את הפריצה הגדולה שלכם באלבום הזה? מה היה בו, בהשוואה לקודמים שהופך אותו למצליח כל כך? האם אתה מופתע מהתגובות המצוינות שהאלבום מקבל בעיתוני המטאל ?
אני יודע בדיוק מה הביא לשינוי, אמנם גם האלבום הקודם שלנו "Satanica" הצליח וקיבל ביקורות טובות ובעקבותיו יצאנו לסיבוב הופעות בכל אירופה עם להקות כגון Ancient Rites ו–Deicide. ניתן לומר שכל זה סלל את הדרך להתקדמות באלבום הזה. נתחיל בזה שההפקה היא הכי טובה שאי פעם היתה לנו. ניסינו להגיע לסאונד כבד אך ברור ועוצמתי, סאונד שלא מעיק על האוזן אבל כבד כמו שצריך. לסאונד יש השפעה מכרעת על איך יתקבל אלבום בשוק של ימים אלה. יש צורך בסאונד טוב ומקורי וניסיתי להגיע לזה. מבחינת החומר המוסיקלי, הריפים עשויים מלאכת מחשבת, לא הכנסנו לאלבום כל פלוץ שיצא לנו בחדר החזרות, אלא עבדנו בקפידה על כל קטע וקטע. עשינו סינון רציני של החומר לפני הכניסה לאולפן ומה שלא היינו שלמים איתו התעופף נזרק לסל. השירה, מבחינת המקצבים והריתמיקה, זורמת הרבה יותר מבאלבומים קודמים. הוספנו גם עבודת גיטרות וסולואים מעניינים, בהרבה מאד מהשירים. גרמנו לתופים להישמע כיחידת קצב אחת יחד עם הבס, דבר שנתן קיר של כוח, במיוחד בקטעי התיפוף הכבדים והאיטיים. השקענו הרבה מחשבה ועבודה באלבום הזה. אני לא מופתע שהוא מקבל ביקורות טובות, כי באמת לדעתי מדובר באלבום טוב מאד, אם כי כשאני קורא חלק מהדברים שכתבו על האלבום הזה, אני נבוך. כל אחד אוהב לקבל פידבקים על העבודה שלו, בעיקר – אנחנו המוסיקאים, אבל זה ממש מחמיא וכייף לקבל ביקורות כאלה וזה נותן המון כוח להמשיך. אני יודע שכל להקה אומרת את זה, אבל זה נכון.

זהו האלבום השני שאתם מוציאים בחברת התקליטים Avantgarde Music האיטלקית, אני משער שקיבלתם הצעות רבות מחברות גדולות אך בחרתם להישאר בחברה הנוכחית, מה הסיבה?
הסיבה פשוטה מאד: אמנם קיבלנו הצעות כמעט מכל חברות המטאל הגדולות בשוק ואמנם לרגע זה קוסם ומפתה אבל אז אתה חושב לעצמך, הם מוציאים כל חודש חמש להקות חדשות ואחרי ארבעה חודשים הם מפסיקים את כל הפרומושיין שהם עושים לאלבום, כי יש שמות חדשים לקדם... לעומת זאת ב–Avantgarde משקיעים בנו ללא הפסקה, אנחנו בשבילם בעדיפות עליונה. הם עשו עבודה נהדרת עם האלבום "Satanica" ויחסי הציבור שהם עושים לאלבום הזה אפילו עוד יותר חזקים וטובים. הם מאמינים בנו מאד, מאז התחלנו לעבוד ביחד אתם לפני שלוש שנים בערך, כך שבהחלט עדיף לי להמשיך לעבוד איתם ולהיות בעדיפות עליונה מאשר להיבלע בתוך פס הייצור של אחת מהחברות הגדולות. אנחנו מאד קשורים לקהל שלנו וזה מאד חשוב לי.

רובכם בסביבות גיל עשרים וחמש עכשיו, הלהקה התחילה כשהייתם בני חמש-עשרה, כלהקת black metal והאלבומים הופצו בעיקר במזרח אירופה, איך עבר השינוי המוסיקלי הזה לכיוון של יותר death metal ואיך אתה רואה עכשיו את השנים ההן?
היה בשנים ההן הרבה קסם שהיום באופן ברור הולך ונעלם או נמוג לגמרי. היתה תקופה ממש אחרת, כל האנדרגראונד היה מאוחד והיתה אווירה של cult באוויר, אנחנו היינו הדור שיצא החוצה ביחד עם Emperor וכל הלהקות האלה, אבל אז היה קשה מאד להצליח בתור להקה מפולין, כיום לעומת זאת יש הרבה להקות מצליחות מפולין, המעבר לא היה חד אלא מאד מאד הדרגתי ואיטי, כבר ב–"Satanica" יכולת לשמוע את ההשפעות הבאות ועושות דרכן אל תוך המוסיקה שלנו. באלבום החדש זה יצא החוצה במלוא העוצמה ואני חושב שהסגנון הנוכחי שלנו, המשלב בין שני הסגנונות, נוצר משהו מקורי שמעניין את המאזין ומעשיר אותנו כלהקה יוצרת.
עברנו הרבה, יחסית לגילנו הצעיר, אבל לא הייתי מחליף את זה בחיים, רק עכשיו אנחנו מתחילים לראות את התוצאות של העבודה הקשה שהשקענו כל השנים האלה, ואני מקווה ומאמין שזו רק ההתחלה.

ומה אתה יכול לספר על הסצינה בפולין כרגע? אני יודע שיש אצלכם מבול רציני של להקות חדשות וגם כמה להקות שעדיף לא להזכיר ולא להתייחס אליהם...
תראה, יש את Vader שהם הלהקה הכי מצליחה שיצאה מהמטאל הפולני. הם להקה מצוינת וחברים טובים שלנו, יש את Devilyn, את Lux Occulta את Decapitated ואכן, רוב הלהקות האלה מנגנות death metal על כל סגנונותיו. לגבי הלהקות שלא שוות התייחסות: אני חושב שבאמת עדיף שלא נבזבז זמן שיחה ונייר עיתון בשבילן... אני מאד מרוצה ממה שקורה בימים אלה עם הסצינה הפולנית, מצטבר מעין סגנון כזה בין הלהקות שרובן באמת להקות טובות, ורואים יותר ויותר להקות מפולין. זו כבר לא נקודה רעה להיות להקה מפולין ־ להפך. ואני מאמין שיש לנו חלק גדול בזה.

ואיך מתייחסת אליכם התקשורת בפולין? כלומר ־ לא עיתוני המטאל אלא התקשורת הרגילה?
הם לא מתייחסים אלינו ואנחנו לא מתייחסים אליהם... אני משער שזה בכל מדינה ככה, אלא אם אתה גר בפינלנד ומנגן פופ מטאל דביק שמוכר בערמות... אבל יש פה כל כך הרבה עיתוני מטאל וכזו סצינה גדולה שממש ממש לא אכפת לי, הנה: אני מתראיין לעיתון ישראלי שאהב את האלבום ושואל אותי שאלות על המוסיקה שלי, איזה אמן פופ פולני מהסוג שהם כותבים עליו עשה את זה? כמה מהם מסתובבים דרך קבע בהופעות בכל אירופה? לכן אני מרגיש נוח מאד בחלקי ולא מטריד אותי העניין, שיתעסקו בשלהם ואנחנו בשלנו.

אתם משתמשים הרבה במילים בעברית בתוך העטיפה שלכם וגם לשם הלהקה יש משמעות בעברית, מה העניין? במה עוסקים הטקסטים ומי האחראי להם?
לא ידעתי שלשם הלהקה יש משמעות בעברית. אנחנו משתמשים בעברית עתיקה הלקוחה מתוך כתבים עתיקים (שם נחמד ללהקה הא....? ג.פ.) וכמו כן בעוד כמה שפות שונות, אם כי המילים כתובות כולן באנגלית, אני כותב את כל הטקסטים, הם עוסקים בעיקר בצורה בה אני רואה את העולם ואת החיים בו, את התיעוב כלפי הדת ומוסדותיה השונים באשר הם והם מהווים מכלול ושילוב של תחושות פילוסופיות ודעות.

למה אתם מקשיבים בבית? האם אתה מעודכן במה שקורה בסצינה?
אני מקשיב למטאל ברובו המוחלט של הזמן, דברים

המשך בעמוד 33

אדוני הכאב!!

מי מכיר את Moonfog? חברת הבלאק מטאל הנורבגית מספר אחת, המשגרת לנו מדי כמה חודשים פצצת מטאל אפל... השם החדש הוא Khold, על להקה שמחזירה עטרה ליושנה... חוד החנית הנורבגי החדש!!

Khold הוא שם חדש בסצינת הבלאק מטאל ואת אלבום הבכורה שלכם קיבלתי ממש השבוע, למרות זאת הבנתי שאתם לא אנשים חדשים בסצינה וחלק מכם ניגן בעבר בלהקות אחרות:
שניים מאיתנו היו חברים ב–Tuluz ואני ניגנתי גם כנגן תקופת מה ב– Old Man's Child, אם כי לא הייתי ממש חבר להקה. אנחנו נמצאים בסצינה הזאת זמן רב אבל הלהקה היא אכן חדשה אם כי ניתן לשמוע בבירור את הוותק שלנו במוסיקה ואת השורשיות שאנו מביאים איתנו לסצינה.
הדבר הבולט ביותר במוסיקה שלכם הוא הכבדות, לאו דווקא מהירות אלא כבדות של החומר ואווירת גיהינום.
אין לי עניין בלנגן הכי מהר שאפשר או לאבד את האווירה על ידי מהירות. כמובן שאני אוהב מאד חלק מהלהקות המהירות האלה, אבל מבחינתי חלק גדול מהן איבדו את הגרוב במוסיקה שלהן והפכו למטחנות מהירות חסרות התפתחות מוסיקלית.

איך קיבלתם את החוזה ב–Moonfog והאם הימצאותכם בחברת תקליטים, הנהנית מהערכה וכבוד רב בסצינה, נותנת לכם נקודת זינוק טובה יותר? מה הציפיות שלך מהאלבום הזה?
הקלטנו מספר דמואים וביקשנו מהם להקשיב, הם אהבו את החומר והנה אנחנו פה.. אני מרגיש טוב מאד עם החברה הזו, הם מבינים מצוין מה אנחנו מנסים להעביר והם תומכים בנו. אני מצפה שהאלבום יתקבל יפה אבל אני מודע לזה שלא כל מטאליסט יתחבר לסאונד של האלבום, הוא סאונד ברור אבל כבד ולא נקי כלל וכלל...

ומה דעתך על הפקות בלאק נקיות ומפוצצות כמו שכולנו מכירים?
אין לי בעיה עם זה, אבל אני תמיד אעדיף דברים כמו Darkthrone או Celtic Frost על כל הלהקות עם ההפקה המפוצצת. הם נותנים את הנשמה במוסיקה שלהם וזו מעין אמנות מינימליסטית קיצונית אך אפלה ומרתקת. הנשמה והאותנטיות האלה חסרים לי אצל הרבה מאד להקות היום.

אתם שרים בנורבגית, מדוע?
מפני שהרבה יותר קל לי לכתוב בשפת האם שלי, זה הרבה יותר טבעי והרבה יותר אמיתי, הרי אני לא חושב באנגלית – אני חושב בנורבגית .. אבל גם המחשבות הופכות למילים, אני מודע לזה שזה קצת מגביל, אבל ככה אני מרגיש הכי נוח.

עיצוב העטיפה שלכם מאד מיוחד ואפילו עתידני מעט, מי עשה אותו? מה יש לך לומר עליו?
זה מעצב שאני מכיר שקיבל ממני יד חופשית לעשות מה שנראה לו לנכון. הוא הראה לנו מספר סקיצות ורעיונות ומכאן זה התגלגל והתקדם עד לתוצאה הסופית שאני מאד שלם איתה. היא משקפת מצוין את מה שניסינו להעביר באלבום.

מסכים בהחלט, ומה עם סיבוב הופעות?
הופענו עכשיו, ממש לפני שלושה ימים בפסטיבל פה בנורבגיה. אני מאד מקווה לצאת לסיבוב קצר באירופה עם התקליט הזה ולנגן כמה שיותר מול קהל, המוסיקה שלנו נכתבה לזה ומיועדת לזה.

או קיי, מקווה לראות אתכם בפסטיבלים של הקיץ, תודה רבה על הריאיון ובהצלחה !!
תודה לך.

גידי פרסקי

MELECHESH

ממזרח ירושלים למערב אירופה!!!

Melechesh, נכון להיום, הם הנציגים החזקים ביותר שלנו בסצינת המטאל העולמית. הלהקה שהחלה את דרכה לפני שבע שנים במזרח ירושלים, מוציאה בימים אלה את אלבומה השני בחברת התקליטים Osmose הצרפתית, האחראית על שמות כגון Marduk ו-Immortal! ערכנו ריאיון עם Ashmedi המנהיג והמוח מאחורי מלכי האש:

האלבום החדש מביא איתו שינויי קונספט והדגשה חזקה יותר של החומר האוריינטלי-מסופוטמי שהיה באלבומים הקודמים.

האלבום הזה מקצין את האלמנטים שהיו קיימים במוסיקה שלנו עוד מתחילת הדרך. ההשפעות המסופוטמיות-אוריינטליות במוסיקה, קטעי הטראש מטאל, כל מה שהיה נמצא בחומר המוקדם יותר, נמצא פה במינון הרבה, הרבה יותר גבוה. יצרנו באלבום הזה סגנון מקורי וייחודי לנו. סגנון המזוהה איתנו ומייחד אותנו משאר הלהקות בסצינה. אין כיום להקות הנשמעות ככה. אולי בעוד כמה שנים יתחילו לצוץ להקות שיושפעו מזה וייווצר אז מעין טרנד בסגנון. אבל כיום אני מרגיש שאנחנו פתחנו את הדלת לסגנון ייחודי. קשה להיות מקורי כיום במטאל וכל דבר שתעשה הוא מקורי בגבול מסוים. אבל, אנחנו עבדנו קשה על האלבום הזה ואני מאמין שהצלחנו ליצור את הסגנון הייחודי לנו: מטאל מסופוטמי- בלאק מסופוטמי, סגנון ייחודי ל-Melechesh.

איך היתה העבודה על האלבום? המתופף הוא לא אחר מאשר Proscriptor מלהקת Absu, איך נוצר הקשר ביניכם?

אנחנו מכירים בערך חמש-שש שנים, מתכתבים עוד מימי הדמואים שלנו. הרבה זמן עבר והקשר רק התחזק והלך, כשעברנו להולנד והיינו צריכים מתופף, הועלה הרעיון שהוא יגיע מארצות הברית ויתופף באלבום שלנו. והוא אכן הגיע. היינו ביחד חודש בערך. הקלטנו יחד את האלבום. הוא התחבר מצוין למקצבים האוריינטליים ולראש שלנו, היתה כימיה מצוינת באולפן וגם מחוצה לו. מאז נפגשנו שוב לחזרות. הוא כיום חבר להקה מן המניין וממש לא נגן סשן, הוא אחד מאיתנו. אני חושב שגם Melechesh וגם Absu מייצגים זרם שכמעט אינו קיים כיום בסצינה, כל אחד בדרכו שלו כמובן, אבל הקו המנחה לא רחוק, לכן גם היתה כימיה כל כך טובה. אני מקווה שבקרוב יתחיל גם סיבוב ההופעות שלנו!!!!

מה תוכל לומר על העטיפה?

אני מרוצה מאד מהעטיפה, היא מייצגת אותנו בצורה מעולה, המוטיב המדברי-מסופוטמי משולב עם המוטיבים האפלים שלנו.

ההפקה מדגישה את השירה יותר מאשר באלבומים הקודמים, השירה גם היא הרבה יותר מגוונת מבעבר.

ניסיתי ליצור מעין שילוב של כמה סוגי שירה ולא לשיר כל האלבום בצורה אחת משעממת, אלא ליצור עניין וללכת לפי האווירה שבשירים. יש שירה בלאקית יותר, יש קטעים לוחשניים ויש קטעים של שירה יותר גרגוריאנית, במיוחד בקטעים האוריינטליים שלנו.

דרך מאד ארוכה עברתם מההופעות הראשונות בירושלים ועד האלבום הנוכחי ושיתוף הפעולה עם מוסיקאים מוכרים וחברת תקליטים אירופאית. היית מאמין שכל זה יקרה?

כמובן שלפני שש שנים לקבל חוזה ב-Osmose היה כמו פנטזיה אבל תמיד ידעתי שאנחנו עושים משהו מיוחד המבדיל אותנו מהלהקות האחרות ושבזה בעצם טמון היתרון שלנו עליהן. עברנו הרבה מאד קשיים, ואני יודע שלהקות אחרות, אולי היו נשברות בדרך, אבל לנו יש כוח התמדה וכוח רצון חזקים מאד, עברנו כפי שאמרתי הרבה קשיים, חילופי הרכב, הופעות בתנאים לא טובים, יחס בעייתי בירושלים מצד הממסד, מעבר לארץ אחרת, אל תשכח ששניים מאיתנו גרים בהולנד, אחד בצרפת ואחד בארצות הברית... זה לא קל כל כך לארגן חזרות ולהיפגש, אבל הנה: עשינו זאת ואני מאמין שזו רק ההתחלה.

אתה מרוצה מהתוצאה הסופית?

כן. ההפקה ממש טובה ומשקפת את מה שאנחנו יודעים לעשות הכי טוב שאפשר. העטיפה מאד מיוחדת ומתאימה לקונספט בצורה מושלמת, כך שכל החלקים יוצרים תמונה מאד מגובשת ומקורית. צילמנו לאחרונה גם וידיאו קליפ ויש תוכניות לעשות עוד דברים בכיוון. אני מקווה שהוידיאו ייתן עוד דחיפה וחשיפה לאלבום. הנה, חברת התקליטים שלנו השקיעה ביום ריאיונות מיוחד, בו אני יושב במשרדם ומדבר עם עיתונאים מכל העולם על האלבום החדש שלנו. אני יודע שרק חלק קטן מהלהקות שם מקבלים יום ריאיונות מיוחד להן, כך שהפוטנציאל של האלבום ידוע גם להם ואני מקווה שהקהל יעכל ויאמץ את זה. כבר היום דיברתי עם בערך עשרה עיתונאים. עם הגרמני דיברתי גרמנית, עם הצרפתי – צרפתית, עם ההולנדי דברתי בהולנדית ועכשיו אנחנו מדברים בעברית....

ואיזה מוסיקה משפיעה עליך בימים אלה? למה אתה מקשיב?

לכל מה שתמיד אהבתי, Morbid Angel האחרון – מצוין, Candlemass הישנים, Slayer, המון, המון Slayer, הרבה סוגי מטאל, אבל לא כל מה שאני שומע בהכרח משפיע על המוסיקה שלנו. אני משתדל לא להיות מושפע, אלא למצוא שבילים חדשים ורעיונות חדשים. אין לי דבר נגד להקות הרטרו כמו למשל Bewitched, שהם נחמדים מאד אבל אני מנסה ליצור משהו חדש במוסיקה שלנו, משהו שיתרום לסצינת המטאל מימד חדש שלא היה עד היום, שיישאר איזה חותם על הסצינה, שהחותם הזה יהיה מה שאנחנו עשינו ותרמנו לסצינה ואני חושב שהנושא המסופוטמי, מוסיקלית וטקסטואלית, הוא בהחלט פתיחת שער חדש בממלכת המטאל ואני גאה לפתוח אותו.

בחרתם לחדש שיר שלכם שהפך בקרב המעריצים ללהיט "Siege Of Lachish" שהופיע על תקליטון השבע אינץ` שהוצאתם לפני חמש שנים בערך, זה השיר שסוגר את האלבום, מעין סגירת מעגל?

אפשר לקרוא לזה כך, רצינו לחדש את השיר מפני שאנחנו מאד אוהבים אותו ומודעים לייחודיות שלו ולכוח המיוחד שלו ולכן הקלטנו אותו מחדש. אני מאד שלם עם הגירסה הזאת, למרות שגם את הקודמת אני מאד אוהב. פה ההפקה עזרה לשיר להישמע מצוין.

או קיי, Ashmedi אני מאד-מאד מקווה שהאלבום אכן ישבור שיאים בחו"ל ובתור בנאדם שמכיר את הדרך שעברתם לא נותר לי אלא לאחל לכם המון הצלחה ולקוות לראות אתכם כאן מופיעים.

אני יודע שיש לנו הרבה מאד קהל בישראל וההופעות שעשינו בצפון ובירושלים בהחלט הוכיחו את זה (זכורה לי ההופעה בצפון בשנת 97', הגיעו משום מקום 400 איש!!!! ג.פ.) כך שגם אני מקווה להגיע ולנגן אצלכם וזו תהיה עוד סגירת מעגל. אני בהחלט מודע לכך שהרבה אנשים מחכים לראות אותנו מופיעים, ועכשיו אחרי שיצא האלבום ב-Osmose אני בטוח שהדרישה תגדל, אז יש בי רצון מאד חזק לנגן שוב בתל אביב או ירושלים.

ואיך הקהל יכול ליצור קשר עם הלהקה או לקבל עוד אינפורמציה?

אפשר לקרוא עלינו באתר של Osmose שזה www.osmoseproductions.com או לכתוב לנו ישירות ל-melechesh@hotmail.com.

אז metalheads מקומיים: צאו מהאדישות ותשלחו מייל ללהקה שבאמת "עשתה את זה" ובגדול !!! הנציגים שלנו בצמרת המטאל האירופאי!

גידי פרסקי

FLOTSAM AND JETSAM

ראיון עם Craig Neilson מתופף להקת Flotsam & Jetsam

אלה מכם שנגעו קצת בטריוויה של עולם המטאל, שמעו בוודאי שבסיסט להקת Metallica - Jason Newsted, הגיע מלהקת Flotsam & Jetsam. Flotsam נודעו לראשונה בשנת 86' עם צאת תקליטם "Doomsday For The Deceiver", תקליט שנכנס מאז לקלאסיקה של המטאל העולמי, יחד עם תקליטים מוקדמים של Exodus , Dark Angel, ו-Possessed. אישית, לא ממש חיבבתי אותו, thrash ריק מתוכן, מהיר ולא מעניין. תקליטם הבא - "No Place For Disgrace", כבר היווה שיפור ניכר, תקליט שהציב אותם בעיני כאחת הלהקות הטובות של התקופה, בקו מקביל פחות או יותר ל-Testament ו-Forbidden. הסולן Eric A.K. בורך באחד הקולות המיוחדים ומלאי הנשמה הקיימים בעולם המטאל, והעבודה המשותפת של שני הגיטריסטים המצוינים שלהם לא חדלה מלהרשים אותי. מאז הוציאה הלהקה מספר תקליטים, חלקם טובים, חלקם פחות. במרוצת השנים עזב אותם Jason מיודענו, והוחלף ב-Jason Ward - בסיסט טוב ממנו בהרבה (לדעתי). המתופף המצוין שלהם הוחלף במתופף צעיר יותר, אבל לא פחות טוב, ואחד משני הגיטריסטים הותיקים הוחלף בבחור חדש ומוכשר. תקליטם החדש "My God", קפץ לי לעין בעיקר בעקבות עטיפתו: מדבר ים תיכוני, מעליו מעופף מסוק ומביט בו שלד עטוף כאפיה. דעות ימניות? בעקבות שיחתי עם מתופף הלהקה, אני יכול להעריך שכן:

הי Craig, מה נשמע?
בסדר גמור, מה אתכם שם במדינת המלחמה?

חראגיל, פלשנו לשטחים פלשתינים היום, חטפנו כמה מרגמות, כמה הרוגים, הכל כרגיל.
אני חייב להגיד לך שאני מעריץ אתכם, הישראלים, אין לי מושג איך אתם מתמודדים עם כל סגנון החיים הנורא הזה. אני ממש התפלאתי כשמסרתם עוד שטחים לאחר ההתפרעויות האחרונות. אני אישית כבר הייתי מבין מזמן שפניהם של הפלשתינים לא לשלום, ואני מתפלא שהתאפקתם עד היום עם התגובות.

כן, הרבה אנשים פה חשבו שצריך לעשות משהו לפני זמן רב, מצד שני יש הרבה שחושבים שהכל נגרם כתוצאה מהתגובות המוגזמות שלנו.
זה פשוט bullshit. אני לא מומחה גדול, אבל אני דואג להיות מעודכן וניתן היה לראות את הגישה של ערפאת, נותן קצת, מקבל הרבה, וכשמשהו לא זז מספיק מהר או כשהוא לא מרוצה, הוא מגיב מייד באלימות, זאת לא התנהגות של מישהו שמהווה פרטנר לתהליך שלום כל שהוא. אני אישית חושב שבכלל כל מה שקורה הוא עוד סימן לבואה של מלחמת העולם, קץ כל הזמנים כפי שמנבא התנ"ך.

אתה מתייחס לכל הנבואות מ-Revelations, בנוגע ל-Antichrist השלישי?
כן, למרות שמוטיב ה-antichrist השלישי לקוח מנוסטראדאמוס, ואילו ה-antichrist הוא רעיון נוצרי עתיק.

אתה מאמין לנבואה הזאת כמות שהיא? אתה אדם מאמין?
כן, בהחלט, אני לא תומך אמנם בכל הגישה הקיצונית של חלק מהנוצרים, שרואים את הקבלה כשטנית, ואת היהדות והאיסלם כמשקרות, שנועדו להסיט אותך מדרך האמת, אבל אני בהחלט מאמין בישו ובקיומו של אלוהים.

טוב, בוא אני אספר לך מה אני חושב בנושא (וכאן נפתח נאום על הסיבות להיותי אתאיסט, שבהן לא אלאה את הקוראים) אתה שם?
כן, אני מקשיב לכל מילה.

(אני ממשיך בנאום) בכל אופן, זה מה שאני חושב. מה לגבי הברית הישנה והחדשה, איפה אתה עומד מבחינת הקונפליקט הזה, אתה מקבל את שניהם?
אני אישית יותר נוטה לברית הישנה. אני מאמין בישו, אבל לדעתי המסרים שנמסרו בברית הישנה הרבה יותר אוניברסלים ונכונים.

טוב, מיצינו את נושא התיאולוגיה, ועכשיו למוסיקה:
כן, אני חושב שקצת ברחנו ממטרת הראיון (צוחק).

או.קיי., בוא ותספר לי למה התקליט הנוכחי נשמע כל כך שונה משני התקליטים האחרונים שלכם, למרות שההרכב הוא אותו הרכב.
את התקליט הנוכחי כתב Mark, הגיטריסט שהצטרף ללהקה יחד איתי. זו הפעם הראשונה שהוא כותב תקליט שלם, עד היום הוא רק תרם קצת ללחנים.

מה היתה הסיבה שהוא נתקע עם כל הכתיבה, למרות

המשך בעמוד 33

PRETTY MAIDS

הסיפור של Pretty Maids התחיל בעיר Horsens שבדנמרק כששני חברים Ken Hammer ו-Ronnie Atkins, החליטו להקים להקה שתנגן רוק כבד (בתקופה ההיא עוד לא המציאו את החלוקה המטומטמת ל-heavy, doom, death או black ־ כל להקה שהיתה מכניסה דיסטורשין ולחבריה היה שיער ארוך, היתה נכנסת תחת ההגדרה "רוק כבד"). כבר ב-1983 הם הופיעו עם Black Sabbath ונבחרו ל"להקת השנה" באנגליה. שנה מאוחר יותר הם הוחתמו בחברת ענק ־ CBS והוציאו את האלבום הראשון "Red Hot & Heavy". ההצלחה האמיתית הגיעה ב-1987עם האלבום הענק "Future World", שהוקלט בארה"ב והופק על ידי Eddie Kramer, שהיה אחראי גם על ההפקות של KISS ו-Jimi Hendrix. האלבום נכנס מיד למצעדים גם באירופה וגם בארה"ב ושיר הנושא שודר ב-MTV לא פחות ממה שמשדרים היום את בריטני ספירס. מאז Pretty Maids הוציאו עוד תשעה אלבומים, אך מכיוון שלא הסכימו לוותר על הסגנון שלהם ולהפוך ללהקה אלטרנטיבית, MTV לא שידרו אותם יותר וכתוצאה מכך, הרבה אנשים שאהבו אותם לא ידעו שהלהקה ממשיכה לעבוד ולהוציא אלבומים מצוינים. לא מזמן הוציאו Pretty Maids אלבום חדש "Capre Diem" ויצאו לסיבוב הופעות באירופה. אנחנו הגענו לברלין כדי לצפות באחת ההופעות הטובות שראינו השנה. לפני ההופעה נפגשנו עם הסולן של Pretty Maids - Ronnie Atkins:

אתם ביחד כלהקה, כמעט עשרים שנה. מה הסיבה העיקרית לכך שנשארתם יחד, בזמן שהרבה להקות אחרות שהתחילו את הקריירה שלהם באותה התקופה, כבר מזמן לא קיימות יותר?
"כיף" ־ זאת הסיבה העיקרית, אנחנו עדיין נהנים מאד. בהתחלה היה לנו חלום ומטרה והיתה לנו הזדמנות להתפרנס מהמוסיקה. וזה היה היתרון. חוץ מזה, מה אנחנו כבר יכולים לעשות? לעבוד משמונה עד חמש? כמובן שלאורך כל התקופה הזאת היו לנו עליות וירידות, אך בסך הכל תמיד היה לנו כיף ואנחנו עדיין נהנים מאד לנגן ביחד.

בני כמה הייתם כשהקמתם את הלהקה?
היינו בני שמונה-עשרה.

אז זוהיא העבודה הראשונה והיחידה בחייך?
לא. יצא לי לעבוד במשרד במשך שנתיים, לפני שהקמנו את Pretty Maids, מגיל שש-עשרה עד גיל שמונה-עשרה, כך שיש לי ניסיון גם בעבודה משרדית.

אמנם שמרתם על הסגנון המוסיקלי שלכם לאורך כל השנים, אבל אם אתה משווה בין האלבום "Future World" לבין האלבומים האחרונים, האם אתה רואה איזשהו הבדל?
לא. ממש לא, למרות שאנחנו משתדלים להיות עדכניים. אולי יש איזשהו הבדל בכל זאת, אבל אני מתקשה להצביע עליו. מבחינה מוסיקלית לא השתנה כלום ־ אנחנו עדיין עם רגל אחת ב"מלודיה" ורגל שניה "בכבדות". מלודיה טובה וריף טוב ־ אלה המרכיבים המרכזיים בכל שיר של Pretty Maids.

איך אתם כותבים שירים, ביחד או כל אחד בנפרד?
זה תלוי. לפעמים אני כותב לבד, לפעמים Kenny כותב לבד, לפעמים אנחנו כותבים ביחד. בעיקר אני ו-Kenny כותבים את השירים ביחד.

אתה רואה הבדל בסצינת המטאל בין שנות השמונים, כשהתחלתם, לבין מה שקורה היום, מבחינת הקהל או העיתונות, למשל?
ההבדל העיקרי הוא בכך שבשנות השמונים הרבה התמקדו במטאל, גם התעשייה, גם העיתונים והיה הרבה יותר קל להגיע אל הקהל. היום הכל נראה הרבה יותר קשה. הרבה יותר קשה לארגן סיבוב הופעות, למשל. לנו התמזל המזל כי יש לנו הרבה הופעות באירופה הודות למעריצים שנשארו נאמנים לנו משנות השמונים ואולי גם כי אנחנו עדיין מוציאים אלבומים טובים.. חה.. חה.. למעשה, בשנתיים האחרונות קמו כמה להקות שמנגנות את אותו הסגנון. הן לא בדיוק נשמעות כמו Pretty Maids, אבל מבחינת הסגנון הם די קרובים אלינו.

מה היית אומר למי שהיה טוען ש-Pretty Maids נשמעים היום כמו ש-Deep Purple היו צריכים להישמע היום, אלמלא היו עושים את מה שהם עושים כרגע?
אנחנו גדלנו על להקות כמו Deep Purple, כל הלהקה גדלה על Rainbow, Whitesnake, Gillan, Black Sabbath ו-Thin Lizzy.

אפילו הקול שלך מזכיר לי לפעמים את הקול של Gillan. אתם אפילו הוצאתם אלבום בשנה שעברה ש-Gillan השתתף בו?
כן, נפגשו איתו בשנה שעברה בדנמרק, הוא הגיע לאולפן שלנו ועשינו שיר אחד ביחד. למעשה, הכרנו אותו מזמן, עוד משנת '83 כשהינו להקת חימום של Black Sabbath והוא היה הסולן שלהם אז... בכל זאת אינני רואה את עצמי כחיקוי של Gillan. ייתכן ויש דמיון מסוים, אבל...

כמובן שאתה לא צורח כמוהו, אתה שר, אבל לפעמים אני שומע משהו שמאד מזכיר לי אותו.
הוא אחד הזמרים האהובים עלי. Ian Gillan עומד באותה שורה עם Robert Plant, Ronnie James Dio ואפילו Ozzy. אני מאד אוהב אותו. יכול להיות שהוא לא הזמר הטוב ביותר מבחינה טכנית, אבל הוא תמיד עשה דברים נהדרים.

מה קורה מבחינת המכירות שלכם? יש ירידה משמעותית לעומת מה שהיה בשנות השמונים?
כן, בהחלט. שוב, metal היה הרבה יותר פופולרי. אז זה היה הדבר הכי גדול אולי בתעשיית המוסיקה. בסוף שנות השמונים הגיעו להקות מ-L.A. ובתחילת שנות התשעים הגיע ה"גראנג'", שהרס כמעט לחלוטין את סצינת המטאל. כל הטרנדים האלה באים והולכים, מחליפים אחד את השני, אבל ישנן להקות שעברו את מבחן הזמן. והטרנדים החולפים לא פגעו בו כלל. אני מתכוון לגרמניה שתמיד שמרה על מעמד המטאל. בסקנדינביה היה יותר קשה, ביפן היה תמיד טוב, למרות שיש ירידה גם ביפן כרגע.

מה קורה במזרח אירופה?
ניסינו לשווק את עצמנו גם במדינות מזרח אירופה ־ השקענו הרבה כסף בסיבובי הופעות שעשינו שם, אבל לצערנו, כמעט ולא ניתן לתרגם את ההצלחה של ההופעות, למכירות הדיסקים במקומות האלה.

מה עם ארה"ב ודרום אמריקה?
כרגע אנחנו עובדים על זה. אנחנו מקבלים המון פניות מהמעריצים שלנו וקצת מעצבן שאנחנו לא מגיעים לשם... אני מקווה שבקרוב נחזור גם למקומות האלה...

באלבום החדש יש שיר אחד ־"Clay", שלדעתי פונה לקהל הרבה יותר רחב ולא רק למטאליסטים. האם חשבתם להוציא אותו כסינגל או/ו לדחוף אותו לאנשים רגילים?
כן, זהו שיר באמת טוב ודיברנו על זה הרבה. מצד אחד כולם אהבו את השיר ומצד שני ידענו שהרבה אנשים שמכירים אותנו יגידו: "היי, זה לא Pretty Maids". הבעיה העיקרית היא שהחברה בה אנחנו חתומים ־ Massacre ידועה כ-metal label ולכן הם לא מסוגלים לדחוף את השיר הזה לרדיו. אם היינו עדיין ב-Sony, השיר הזה היה יכול בקלות להיות להיט גדול. לצערנו, ל-Massacre אין את האמצעים לשווק את זה לקהל הרחב.

אתם מרוצים מ-Massacre?
אין תגובה!

מה אתה מעדיף לכתוב, שירים יותר מהירים או יותר מלודיים?
אני אוהב את כל השירים שאני כותב. לפעמים, אחרי שכתבת כמה שירים מלודיים, אתה רוצה לכתוב דברים יותר מהירים, יותר כבדים. אני חושב שזה מה שעושה אותנו מה שאנחנו.

דרך אגב, אם כבר מדברים על שירים מהירים, אהבת את גרסת הכיסוי ש-HammerFall עשו לשיר שלכם "Back To Back"?
לא במיוחד. אני לא חושב שהם שיפרו במשהו את השיר הזה. כמובן שתמיד מחמיא לנו כשמישהו עושה cover לשירים שלנו ואני מבין גם למה הם עושים את זה ־ בדיוק כמו שאנחנו עשינו cover-ים לשירים של אחרים, אבל אני לא חושב שהגרסה של HammerFall יותר טובה או שונה מהמקור.

מה דעתך על כל הלהקות החדשות כמו HammerFall?
האמת, אני לא ממש אוהב את זה. הם לא עושים משהו חדש במיוחד. את מה שהם עושים היום, אני שמעתי לפני עשרים שנה, זה משהו ששמענו כבר בעבר.

אז מה אתה שומע היום?
אני שומע כל מיני דברים. אם אני שומע דברים כבדים, אז אלה הדברים מהאוסף הישן שלי ־ Black Sabbath, Led Zeppelin..

כבר הזכרנו כאן את Deep Purple, אתה אוהב את מה שהם עושים היום?
לא ממש. אני מעדיף את הדברים הישנים שלהם. האמת שלא יצא לי לשמוע כמו שצריך את האלבום האחרון שלהם. יש לי את "Purpendicular" בבית ויש שם כמה שירים טובים, אבל זה ממש לא דומה לדברים הישנים שלהם.

אתם מתכוונים לחגוג את "20 שנים ל-Pretty Maids", מתוכנן איזה אלבום מיוחד לכבוד האירוע?
כבר דיברו על זה אבל עדיין לא החלטנו סופית מה נעשה בנדון. יש לנו עוד שנה, כך שיש לנו עוד זמן להעלות רעיונות משוגעים.

אתה עושה משהו אחר חוץ מ-Pretty Maids, משתתף באלבומים של אחרים, מפיק אלבומים?
לא ממש. הדבר היחיד שעשיתי היה קולות רקע ללהקות אחרות, אבל זה היה לפני הרבה שנים. אני כותב הרבה שירים משלי, רובם לא מגיעים לשום מקום, אבל אני אוהב לכתוב וממשיך לכתוב. אני, כמו שכבר אמרתי קודם, די נהנה עם Pretty Maids.

ואתה עדיין נהנה מכל התהליך של כתיבה, הקלטות והופעות?
כן, בפירוש כך. לפעמים קצת מעייף להיות בסיבוב הופעות ארוך, אהל זה עדיין כיף לא נורמלי.

אתה עדיין מתרגש כשאתה עולה על הבמה?
כן, אני תמיד מתרגש אפילו יותר מאחרים. אני מתרגש ולא משנה אם אני הולך להופיע מול מאתיים אנשים או מול עשרים אלף, זה תמיד קורה. דבר הכי מזעזע שיכול לקרות לזמר, כשנדפק לך הקול!! וזה באמת יכול לקרות כשאתה נמצא בסיבוב הופעות...

יש תוכניות להופיע בפסטיבלים הגדולים הקיץ?
כן, אנחנו מתכננים להופיע בכמה, אבל אני עדיין לא יכול לאשר סופית דבר.

איזה אלבום של Pretty Maids אתה הכי אוהב (כמובן חוץ מהאלבום האחרון)?
קשה להגיד... טוב, אני חושב "Future World" ו-"Red Hot & Heavy" נחשבים לאלבומים החשובים ביותר בקריירה שלנו, אבל לא נראה לי שעשינו אלבומים רעים בכלל. אהבתי את "Spooked" גם, אולי לא אהבתי את הסאונד, אבל השירים היו טובים מאד... בכל מקרה, אני לא יכול להצביע על אלבום מסוים שאני הכי אוהב. אני לא ממש שומע את האלבומים הישנים שלנו, למעט אולי פעם אחת כשאנחנו עושים אלבום חדש. אני יכול להקשיב לאלבומים ישנים שלנו בשביל הסדר... אבל זה הכל.

מה לדעתך תעשו בעוד עשרשנים?
אין לי מושג. Mick Jagger אמר פעם שהוא לא היה יכול לתאר לעצמו שהוא ימשיך להופיע בגיל שלושים. היום הוא בן חמישים וחמש והוא ממשיך לעבוד. כשאתה מתבגר ומקים משפחה, העשייה הופכת ליותר קשה, אבל החיים שלי זה רוק'נ'רול ואני תמיד אשאר איפה שהו בסביבה. השאר, זה כבר תלוי בקול שלי. אני לעולם לא אפסיק לכתוב שירים, תמיד יהיו לי רעיונות חדשים.

או.קיי. אני חושב שכיסינו הרבה. תודה לך ובהצלחה בהמשך ה-tour.
תודה לכם ואני מקווה שתיהנו מההופעה שלנו היום.

Amit

STILL HOT & HEAVY

STRATOVARIUS

אני מקווה ומניח שאין ביניכם יותר מדי אנשים שלא מכירים את הלהקה הפינית הזאת. החברה האלה, שכבר לא כל כך צעירים, הפכו בעשור האחרון לאחת מלהקות המטאל המצליחות בעולם. הם שילבו בצורה מנצחת, מהירות ומלודיה, השפעות ניאו קלאסיות של הגיטריסט המדהים Timo Tolkki, עם תופי ה-speed הבלתי מנוצחים של Jorg Michael. הקלידן Jens Johansson, שהשתלב בלהקה הוסיף לה מימד עשיר ורב גווני של קלידים, שרק העשיר יותר את המוסיקה שלהם. שני תקליטיהם האחרונים בחברת Noise ־ "Visions" ו-"Destiny", היו תקליטים מצוינים, מופקים היטב, בנויים טוב, עם שירים מהטובים שהלהקה יצרה במשך כמעט עשרים שנות קיומם. אחר-כך עשתה הלהקה מעבר לחברת Nuclear Blast ההולכת ומתעצמת, ושם הוציאה את התקליט ־ "Infinite", עוד דוגמא ליכולתם המדהימה ליצור מטאל, שהוא בבת אחת כבד ואיכותי וגם פופי וקליט.

הלהקה, שהוקמה עוד ב–'84, הגיעה לרמת הצלחה אמנותית ומסחרית, שממנה כנראה, אין לאן לעלות, וכעת הם יוצאים לשנת שבתון, שבה שניים מהחברים יוציאו תקליטי סולו. Timo Tolkki יוציא תקליט סולו שני, והסולן שלהם ־ תאום Timo – agent Maulder Kotipelto מוציא תקליט סולו ראשון, ומתאושש מהפציעה אותה ספג בפסטיבל Wacken האחרון, מהפירוטכניקה שבה השתמשה הלהקה. לרגל החופשה, מוציאה הלהקה תקליט בונוס למעריצים, "Intermission". תקליטם ה "חדש" כולל ארבעה שירים חדשים, שלוש גרסאות כיסוי, שבעה שירי בונוס, מהוצאות יפניות ואירופיות בלבד של תקליטיהם, וגרסא בהופעה של "Hunting High & Low", הסינגל הראשון מתוך "Infinite", שלא יצאה עד היום. לרגל המאורע המשמח של צאת התקליט, אך המעציב של יצאתם לחופשה ארוכה, שוחחתי עם Jorg Michael, המתופף האגדי שלהם:

מה נשמע Jorg?
מצוין! יושב לי ושותה בירה!

גם אני! איזה בירה אתה שותה?
(נותן איזה שם בגרמנית שבטח רק העורך שלי יזהה) ומה אתה שותה?

Guinness!
בירה מצוינת! אבל לא אהבתי אותה בפעמים הראשונות ששתיתי אותה, לקח לי זמן ללמוד לאהוב אותה!

נכון! בהתחלה היא כמו מרק.
(צוחק) בדיוק!

לא ידעתי בהתחלה אם לשים בה קרוטונים ולהביא כף או לשתות אותה.
(ממשיך לצחוק במבטא גרמני) נכון ! נכון! אבל היא בירה טובה.

כן, אני מסכים, למדתי לאהוב אותה. אתה יודע שזה יום העצמאות כאן בישראל?
לא, לא ידעתי! מזל טוב!

תודה רבה, אני מחמם את הקנה בכמה בירות ואז יוצא למועדון בתל אביב שבו יש מסיבת מטאל של מטאל האמר.
מצוין! זאת הדרך להעביר יום עצמאות.

מה אתה עושה בימים אלה?
מעביר את הזמן. האמת היא שכמעט כלום, מכיוון שיש לנו רק עוד כמה הופעות קיץ בודדות, אז אין הרבה מה לעשות, אנחנו נחים בעיקר.

ספר לנו קצת על התקליט החדש.
טוב. כמו שאתה בוודאי יודע, זה לא ממש תקליט חדש, ואני רוצה שזה יהיה ברור לקוראים, אני לא רוצה שמישהו המחפש תקליט חדש, יקנה את התקליט בתפיסה מוטעית כלשהי, זה לא תקליט חדש אלא אוסף שירי בונוס, שלא יצאו בתפוצה נרחבת, שירי כיסוי שיצאו באוספים, וכמה שירים חדשים שכתבנו. התקליט הוא מעין מתנה שלנו למעריצים. מאחר שאנו יוצאים להפסקה של שנה בערך, אנחנו רוצים שיהיה להם מה לשמוע בינתיים, וגם לתת להם אפשרות להאזין לדברים שלנו שהם לא מכירים ושלא יכלו להשיג עד היום.

מאיפה השירים החדשים?
הם בעיקר קטעים עצמאיים שלנו. יש קטע של Jens שהוא כתב ל–"Infinite" ולא נכנס לתקליט, יש שיר של Timmo Tolkki, שהיה אמור להכנס לתקליט הסולו שלו והוא החליט להכניס אותו לכאן.

אתה מעריך שהמעריצים יאהבו את התקליט?
אני בטוח שכן! יש בו הכל – שירים חדשים מצוינים שלנו, גרסאות כיסוי לשירים קלאסיים שאנחנו אוהבים, ושירים שכמעט אף אחד לא שמע, ולדעתי הם טובים מאד. כל מי שאוהב את הלהקה, בוודאי ישמח לקבל תקליט ארוך, מלא בדברים שלנו, שהוא לא מכיר. אם הייתי חושב שהתקליט לא ימצא חן בעיני המאזינים, לא היינו מסכימים להוציא אותו.

אני יודע שחברת Noise הוציאה משהו דומה, מעין אוסף או שירי בונוס שלכם לא מזמן.
אני חייב להדגיש שלא היה לנו שום קשר לזה, היינו נגד מיחזור של חומר ישן בטענה שזה חומר שלא יצא – לא למכנו, ולא רצינו את התקליט הזה, אבל ל–Noise היו זכויות על החומר, ולא היה לנו מה לעשות נגד זה.

הם בטח רצו לסחוט עוד קצת כסף מההצלחה שלכם לאחר שעברתם ל–Nuclear Blast.
בדיוק, כולנו היינו נגד הרעיון הזה שלהם.

מה אתך, דרך אגב, אתה לא עושה איזה שהוא פרויקט סולו?
אני מעדיף לנוח, עוד מעט ייוולד לי תינוק...

מזל טוב!
תודה, ואני מעדיף לבלות את הזמן עם אשתי. אני יודע ש–Jens עובד על משהו עם אחיו, הוא יושב פה לידי אבל הוא באמצע משהו, (צועק איזה משהו בשפה בלתי מובנת).

אז אתה בעצם לוקח חופשה מלאה?
פחות או יותר. אני לא הולך לתופף עם אף אחד, אבל אני אעבוד על כישורי התיפוף שלי, תמיד יש טכניקות ללמוד, ודברים להתאמן עליהם.

ספר לי קצת איך התחלת.
טוב, התחלתי לתופף עוד בתקופת התיכון, כמה חברים שלי חיפשו מתופף ללהקה שלהם, והצטרפתי אליהם, לא הייתי מי יודע מה מתופף אז, אבל הם לא היו מי יודע מה להקה, אחרי שלוש שנים הלהקה התפרקה, ואז ראיתי מודעה בעיתון על להקה המחפשת מתופף, הלהקה היתה Rage. תופפתי עבורם במשך תקופה, ואז עבדתי עם להקה גרמנית בשם Miocene Delta, כמו כן הספקתי לתופף עם Running Wild כשהמתופף שלהם נפצע, וגם בפרויקט בשם Headhunter עם הסולן של Destruction וגם ב–Grave Digger.

מה עם השהות הארוכה שלך ב–Axel Rudi Pell?
עם Axel תופפתי במשך כמעט שמונה שנים, אבל העבודה איתו היתה רק באולפן, אני חושב שהופענו רק איזה ארבע פעמים.

למה?
מכיוון שהסולן שלו לשעבר לא רצה להופיע, אני לא יודע מה היתה הבעיה, אבל בכל השנים שעבדתי איתו הוא כמעט ולא הופיע, אני מבין שעכשיו יש לו סולן חדש המופיע כמו שצריך.

איך הגעת ל–Stratovarius?
Timo הרים לי טלפון, טסתי אליהם לפינלנד, ופשוט התחברנו.

איך העבודה איתם, לעומת העבודה עם להקות אחרות?
זה פשוט משהו אחר. הם להקה רצינית, מסודרת, כולם מוסיקאים ברמה, עם גישה רצינית, וזה ממש תענוג לעבוד כמו שצריך עם להקה קבועה אחת.

איך אתה מסתדר עם המרחקים ביניכם, אתה בגרמניה, ושאר הלהקה בפינלנד?
יש המצאה גאונית שנקראת מטוסים, אני גר קרוב לשדה תעופה, ותוך שעה אני כבר אצלם.

איך היה סיבוב ההופעות האחרון, הבנתי שהוא היה מוצלח מאד.
בהחלט. בפינלנד הופענו לבד, כי שם יש כבר ללהקה כמה תקליטי זהב, והיא מצליחה מאד, בשאר אירופה הופענו עם Rhapsody ועם Sonata Arctica, שהם יופי של להקה צעירה, והיה ממש מעולה.

מה הסיפור עם הפציעה של Timo Kotipelto (הסולן ־ א.מ.)
במהלך ההופעה שלנו ב–Wacken היו פיצוצי פירוטכניקה, את הבמה לא הכרנו מי יודע מה, וכש–Timo ניגש לשתות, אחד הזיקוקים פגע בו ביד, והוא נכווה די קשה.

נשמע בדיוק כמו מה שקרה ל–James Hetfield לפני כמה שנים.
בדיוק!

מה עם Wacken הקרוב, תהיו שם?
לא נופיע, אני אישית אהיה שם כחלק מצוות ההפקה, אבל הלהקה לא תופיע שם שנה אחרי שנה.

את מי כן יהיה לך מעניין לראות?
את Motorhead, Dimmu Borgir, שאני אוהב מאד.

להם יש מתופף מצוין.
נכון, יהיו גם Saxon שאני אוהב.

להם לא חסר חומר להופעה.
(צוחק) נכון! יש להם כל כך הרבה קלאסיקה שהם יכולים להעביר את כל הלילה על הבמה.

אז מה צופן העתיד?
טוב, אני לומד קצת יותר את הצד העסקי של הלהקה. אנחנו כבר לא להקה צעירה, וכל הענין העסקי הפך להיות מסיבי. אני מנסה להתעסק עם מכירה של חפצים הקשורים ללהקה, והכי חשוב, אני מקווה לראות את קבוצת הכדורגל הגרמנית האהובה עלי, משחקת!

טוב, תודה על הראיון Jorg, ואני מאחל לך שתזכה לראות משחק כדורגל בזמן הקרוב!
תודה, ביי!

אלון מיאסניקוב

SUSPERIA
PREDOMINANCE

המפעל לייצור מתכות כבדות שמיקומו בנורווגיה, לא מפסיק לעבוד, למרות הפסקה קצרצרה באספקה השוטפת של אלבומי black/thrash איכותיים. פס הייצור מתחיל לחזור לתפעול רגיל.. מדובר בלהקה חדשה מאוד שחתמה עם Nuclear Blast והדיסק הראשון שלה יצא עכשיו. כשיש לך נגנים לשעבר מלהקות כגון Satyricon, Dimmu Borgir, Old Man's Child, אתה יודע שחרא לא תקבל כאן. אז כדי לא להכביר מילים, הבמה נתונה כולה ל- Athera, סולן הלהקה, להוביל את ההתקפה..

אהלן Athera, מה שלומך?
המ.. המ.. אני בסדר. אני נרגע קצת בגרמניה וכל היום עונה על ראיונות..

לא רע בכלל...
כן, זה טוב לצאת מנורוגיה קצת ולשנות אוירה ולקחת חופש מהעיסוקים הרגילים שלי.

יאללה נתחיל, Susperia זה שם חדש בשבילי ואני בטוח שבשביל הרבה אנשים כאן, ספר קצת על הלהקה.
לא רק בשבילך, אנחנו להקה חדשה.. הכל התחיל כשהמתופף Tjodalv (לשעבר Dimmu Borgir) עבד עם Cyrus (גיטריסט שניגן בהופעות עם Satyricon ו–Old Man's Child) על מוסיקה, אבל שום דבר רציני לא קרה, עד שבמרץ 1999 Tjodalv החליט לעזוב את D.B. ואז הוא ו–Cyrus התחילו לעבוד ביתר רצינות על המוסיקה של הפרויקט שלהם והחומר התחיל לקבל צורה ונשמע טוב. אחרי שהם ביססו את המוסיקה הם החליטו להקים להקה והתחילו לחפש נגנים נוספים. באותה תקופה אני לא הכרתי אותם, עד שבמקרה פגשתי את Tjodalv בפסטיבל Wacken בגרמניה. קודם לא הכרנו אחד את השני, אז התחלנו לדבר והוא סיפר לי על הלהקה החדשה שהקים ואמר שהוא מחפש אנשים, אמרתי לו שאני מעונין להצטרף כי אני זמר ובאותה תקופה לא הייתי קשור עם שום להקה. הכרתי גם את הגיטריסט השני ואת הבסיסט. זה היה מושלם. חזרנו לנורווגיה, נפגשנו כל החמישה והתחלנו לנגן ולערוך חזרות וזה זרם ממש טוב. אז בעקרון הלהקה גובשה, וזוהי בעצם ההסטוריה הקצרה שלנו....

או.קיי.. ככה התחלתם, אתם בחדר חזרות חושבים מה לנגן, על איזה כיוון חשבתם? עוד אלבום בסגנון Dimmu Borgir? עוד Satyricon?
Cyrus כתב את כל השירים באלבום, חלק מהשירים נכתבו עוד לפני שלוש שנים, היו לו מספר רעיונות, אז הוא הקליט אותם עם מכונת תופים שבמחשב שלו. בעקרון, רוב החומר היה סגור כשאני והנגנים האחרים הצטרפנו. אני כתבתי את המילים לשירים ובכל זאת היינו צריכים לערוך חזרות כדי שיהיו גמורים עם המילים והכל, כמובן שחלק מהקטעים שונו בעקבות החזרות, ובסופו של דבר הקלטנו את הדמו הראשון שלנו. התגובות היו מאוד טובות. אחר–כך שינינו עוד מספר קטעים וכתבנו שירים חדשים ובסופו של דבר, זה הדיסק הראשון שלנו....

איך אתה מגדיר את Susperia? ממספר השמיעות, קלטתי השפעות מ–Dimmu Borgir ואפילו מ–death שוודי...
ובכן, אני לא חושב שיש קטעים שדומים ל–Dimmu Borgir, כי אנחנו לא משתמשים בקלידים והסגנון שלנו שונה משלהם...

אז איך אתה מגדיר את הסגנון שלכם?
ניסינו בגדול ליצור שילוב של thrash אמריקני מסורתי עם black נורווגי, ולפי התגובות שקיבלנו עד עכשיו מעיתונים ומאנשים בסצינה, הצלחנו לא רע לשלב את הסגנונות. הסיבה שעשינו זאת היא פשוטה – כולנו אוהבים את הסגנונות הללו. אני אישית גדלתי על להקות כמו Slayer, Testament ואחרות, לכן הרגשנו מאוד נוח עם העובדה שאנחנו מערבבים סגנונות....

ואיך התגובות לאלבום עד עכשיו?
את האמת, עדיין אין, כי האלבום רק עכשיו יצא, אבל אנחנו ממש מחכים לקבל תגובות על האלבום....

ומה הלאה? סיבוב באירופה?
כן, אנחנו הולכים להצטרף לסיבוב הופעות של Dimmu Borgir, In Flames, ו–Nevermore. אני חושב שזו תהיה חוויה מדהימה וכייפית, כי יש שלושים הופעות בשלושים ימים!!! וגם הרבה בירה, כמובן.. זה יהיה הסיבוב הראשון שלנו כלהקה, אז בהתחלה ניקח את העניינים טיפה יותר לאט ונתרכז בהופעות ובאיך אנחנו נראים על הבמה.. מה לעשות, אנחנו עדיין להקה חדשה שצריכה להשיג לעצמה שם.. אבל זו תהיה חוויה, זה בטוח....

למה בחרתם את השם Susperia? את האמת עד כמה שידוע לי ישנה עוד להקה עם אותו שם....
(מגמגם בהתחלה) כן, אני יודע שיש עוד להקה עם אותו שם, שהוציאה דיסק או שניים, אבל עד כמה שידוע לי הם לא קיימים יותר.. אנחנו בחרנו את השם הזה לפני שידענו על הלהקה הבריטית. החברה שלנו יצרה קשר איתם והם אמרו שאין להם בעיה עם זה שנשתמש בשם הזה. הם כותבים את השם עם I ואנחנו עם E אז ככה שיש הבדל בהגיה של השם. בחרנו את השם הזה כי אני חושב שהמילה נשמעת טוב ואנחנו אוהבים לבטא אותה. הכל רץ כל כך מהר, כי היינו בלחץ של זמן למצוא שם ללהקה, לבסוף זה מה שנבחר ואנחנו מרוצים מהבחירה.

על מה אתה מבסס את הטקסטים שלך? מה הם הרעיונות שלהם?
אין לי משהו ספציפי שאודותיו אני כותב את השירים. אין לי מסר שאני רוצה להעביר לאנשים שיקשיבו לאלבום. אין משהו פוליטי או בסגנון כזה.. פשוט – דברים דמיוניים שתיארתי עקב תחושות שעלו בי ומחשבות שיש לי, וגם דברים שקרו לי בחיים.. הכל עולה בלילה כשאתה יושב עם אור של נרות ומקשיב למוסיקה.. אני אתן לך דוגמא: אבא של חבר טוב שלי נהג להתעלל בו בילדותו ויש בי כל כך הרבה שנאה ובוז כלפי האיש הזה, אז כתבתי טקסט המבוסס על המקרה הזה וקראתי לו "I Am Pain", טקסט מלא בשנאה, שם אני מתאר איך הילד נוקם באביו...

לפי מה שכתוב לי כאן, האלבום הוקלט ב–Abyss, נכון?
כן...

איך היה?
בהתחלה קצת היססנו אם ללכת להקליט שם, כי לאחרונה יצאו הרבה אלבומים משם שנשמעו אותו דבר מבחינת הסאונד (Dimmu Borgir, Borknagar, Old Man's Child) ואנחנו לא רצינו לצאת עם הצליל הטיפוסי של Abyss... אז נסענו לשם והבאנו את הציוד שלנו (גיטרות, מגברים וכו') והסברנו לפיטר איך אנחנו רוצים את הסאונד. עשינו כמה ניסיונות, עד שמצאנו את הסאונד שרצינו, שאני חושב שהוא שונה ממה שיצא מהאולפן הזה קודם. הגיטרות מאוד ברורות וחזקות, התופים גבוהים, אז בעקרון אנחנו מאוד מרוצים מהתוצאה הסופית...

וקראתי ש–Lars (Hypocrisy) הקליט את האלבום?
כן, זה נכון.

אז מה, האולפן הפך לעסק משפחתי של חברי הלהקה?
(צוחק)בעקרון כן, פיטר הוא הבעלים של המקום, והוא משתמש בלארס כטכנאי הקלטות...

אז איך היתה העבודה איתו?
בעקרון את רוב ההפקה אנחנו עשינו, אבל הוא עזר מאוד מבחינה מקצועית בזה שהוא נתן כל הזמן הצעות ייעול והמליץ על כל מיני דברים. הוא אחד האנשים הכי מגניבים שפגשתי ואחד המצחיקים מביניהם. תמיד כשמשהו לא יצא טוב ואנחנו תפסנו עצבים, הוא ישר דפק בדיחה או סיפור מצחיק וזה תמיד הוציא אותנו מהעצבים.. כשהיינו איתו הוא כל הזמן היה במצב רוח טוב..

אז מה הלאה? – סיבוב הופעות?
קודם כל אנחנו נהיה בחלק האירופאי של הסיבוב של Dimmu Borgir, אחרי זה הם טסים להופעות באמריקה, כשהם יחזרו, אנחנו נמשיך להופיע איתם ועם Destruction באירופה. נגיע לשאר המדינות באירופה שלא הגענו אליהם בחלק הראשון של הסיבוב האירופאי.

אז הרווחתם טיול חופשי בכל אירופה....
כן, וגם תהיה לנו האפשרות לקדם את הלהקה ואת המוסיקה שלנו לפני קהל רב כל יום, אז אנחנו מאוד מרוצים מזה.. כנראה שנופיע גם בפסטיבלים הגדולים בקיץ. שום דבר עוד לא סגור, אבל בינתיים אנחנו מחכים... בפסטיבלים – קודם כל מזמינים את הלהקות הגדולות – שיביאו את הקהל... אנחנו עוד חדשים, האלבום רק עכשיו יצא, אז כרגע מה שאנחנו יכלים לעשות זה לחכות... כנראה בסוף השנה נתחיל לעבוד על האלבום החדש שלנו.

איך היחס של החברה שלכם – Nuclear Blast כלפיכם?
אנחנו מאוד מרוצים, הם חברה מאוד מקצועית שעושה כל כך הרבה בשבילנו מבחינת פרסום.

זה בגלל שאתה יושב שם עכשיו במשרד שלהם, נכון?
(צוחק חזק) עלית עלי.. לא, סתם. אני במשרד כאן וכולם נחמדים ועוזרים לך.. הם רוצים שאתה תצליח.

האמת, ציפית שאתם תוחתמו בחברה הזו ועוד אחרי דמו אחד בלבד?
לא, אנחנו לא ציפינו לכלום אחרי שהקלטנו את הדמו, רק הדפסנו מספר של עותקים והתחלנו לשלוח אותם, התגובות היו מדהימות וקיבלנו מספר הצעות מחברות שונות, בחרנו בסוף ב–N.B. כי אנחנו להקה חדשה והייחצנות שלנו בהתחלה מאוד חשובה לעתיד של הלהקה, ואין הרבה חברות ברמה שלהם כשזה מגיע לייחצנות ופרסום.. זה היה מושלם מבחינתנו, אז הלכנו על זה..

אתם מנורווגיה, לאחרונה אני קורא יותר ויותר על אנשים שמתלוננים על הסצינה שנחלשת וכדומה. מה אתה חושב על זה?
אני חושב שהבלאק הנורווגי הטיפוסי שנוגן בעשר שנים האחרונות מתחיל למצות את עצמו. ללהקות שהיו כל כך הרבה זמן, הרעיונות מתחילים להיגמר ואין שום דבר לחדש, אני חושב שהסגנון בירידה, כי כמעט אין עוד מקום להתקדם עם הבלאק הטיפוסי.. מה לא בוצע? ההפקה הגרועה בעולם עם גיטרות לא מכוונות וטייפים להקלטה בארבעה ערוצים, עד להפקות הכי גדולות ומרשימות שהיו (כדוגמת ה–Dimmu Borgir החדש..), עם קלידים וזמרי אופרה.. הכל כבר נעשה, לכן אנשים מסתכלים לכיוונים חדשים.. מנסים למצוא משהו חדש שלא היה עדיין, משהו מוזר שלא בוצע עד היום...

אז עכשיו המעבר הוא יותר לכיוון המוסיקה האלקטרונית, כמו באלבום האחרון של The Kovenant? או חזרה לימים של הגיטרות הלא מכוונות?
אני חושב שהלהקות בנורווגיה ילכו בכיוונים שונים... דיברתי עם הנגנים של Arcturus והם מתכוונים ללכת אחורה לימים של האלבום הראשון שלהם, עם קולות בלאק וכדומה... לעומת זאת, The Kovenant מתכוונים ללכת לסגנון יותר אפל ופחות אלקטרוני, בלי קולות אופרה אבל עם מקהלת ילדים ומקהלת גברים.. זה יכול להישמע ממש מגניב...

מה עושה את הלהקות הנורווגיות כל כך ברוטליות ואפלות? הרי העם הנורווגי לא ידוע כעם רע וברוטלי.. איך אתה מסביר את זה?
תראה, האנשים שהקימו את הסצינה כאן או שהם היום בכלא או שהם קבורים מתחת לפני האדמה... היה מעגל מאוד מצומצם של אנשים שהם היו באמת "ברוטלים"...

איך אתה נכנסת למטאל?
התחלתי להקשיב בעיקר למטאל אמריקאי עוד כשהייתי בן שתים–עשרה, (Testamant, Slayer) אחר–כך נכנסתי יותר ל–death מטאל ואז הגיע הבלאק לנורווגיה (גיל שש–עשרה, שבע–עשרה). לא היו הרבה אנשים ששמעו בלאק במקום שגרתי בו, אז נכנסתי ללהקת טראש.. העיקר לנגן.. ומשם התגלגלתי עד שהגעתי ל–Susperia.

איזה דבר טוב שמעת לאחרונה בבית?
את האלבום החדש של Behemoth.. וכמובן את האלבום החדש של Testament – קטלני!!!

סוף, סוף מישהו שלא אומר לי שהוא מקשיב לאלבומים של Pink Floyd ומנגן בלאק מטאל...
(צוחק) כן.. אבל אני יכול להבין את זה שאתה מנגן את המוסיקה הזו כל יום והולך לחזרות והופעות, כל היום כותב מוסיקה ומקליט, וכשאתה חוזר, אחרי ארבע שעות של חזרות אינטנסיביות אין לך כוח לשבת ולשמוע את המוסיקה הזו.. אבל זה משתנה מבן אדם לבן אדם. אני מסכים.

בוא נחזור שניה ללהקה, מה אתה חושב שיהיה הכיוון הבא של הלהקה?
אני יודע שיש חמישה שירים מוכנים כבר.. אני עוד לא שמעתי אותם, אבל מה ש–Cyrus אמר לי הוא שהם יהיו באותו סיגנון אבל פחות בלאק ויותר טראש.. הוא אמר לי שיש לו רעיונות לריפים מאוד מהירים עם תופים בקצב איטי וזה נשמע מעניין, אז צריך לעבוד על זה....

לכמה תקליטים חתמתם עם Nuclear Blast?
ארבעה תקליטים.

יש לכם הרבה זמן...
הרבה זמן כן, אני חושב שלקראת החורף נכנס להקליט שוב....

באותו אולפן?
אני יודע שפיטר מתכוון לקנות ציוד חדש בקרוב, אנחנו נחכה לשמוע אם השיפורים באולפן ישמעו טוב...ואז אני חושב שנחזור לשם...

אבל אתה לא חושב שאתם שורפים את עצמכם ברגע שאתם נשארים באותו אולפן ועקב כך אנשים מתרגלים לסאונד של האלבומים?
אבל לפחות ב–Abyss התוצאה הסופית טובה בהרבה מהמון מקומות שבאפשרותינו להקליט...

אבל אתה בעצמך אמרת קודם שהרבה הקלטות שיצאו מהאולפן הזה נשמעו דומות מבחינת הסאונד...
חשבתי על זה וזה היה ממש מגניב לטוס לאמריקה ולהקליט ב–Morrissound .. אבל זה יותר מדי יקר בשביל התקציב שלנו.. וה-Abyss הוא אחד מהאולפנים הכי טובים בסקנדינביה, אז אני תמיד אעדיף את המקום הזה על הרבה מקומות אחרים. אני חושב שצריך לשמוע את ההקלטות עם הציוד החדש שפיטר קונה, ואז נראה.. אבל בעקרון אין לי מושג איפה נקליט את האלבום הבא שלנו.. נחכה ונראה....

או.קיי.. אני חושב שנסיים כאן.. בהצלחה בסיבוב!
תודה רבה.. גם לכם.. תכנסו לאתר שלנו...
www.susperia.net

איתי קרש

עשה מנוי
קבל 12
גליונות
ושלם על
10 בלבד!

12 גיליונות במחיר 299 ש"ח (במקום 358 ש"ח בחנויות) כולל דיסק פיצוץ המצורף חינם לכל גיליון כל חודש

ואם זה לא מספיק אז אנחנו נותנים לך דיסק במתנה לפי הסגנון שלך וגם כובע METAL HAMMER

ISRAELI METAL HAMMER

נא סמן במשבצת

☐ אני מעונין במנוי ל-12 גליונות במחיר

12 גליונות+דיסק לפי הסגנון שלי+כובע METAL HAMMER ISRAEL

☐ אני מעונין במנוי ל-6 גליונות במחיר

6 גליונות+כובע METAL HAMMER ISRAEL

נא מלא פרטים בכתב יד ברור

נא חייבו את כרטיס האשראי

○ישראכרט ○ויזה ○דיינרס ○אמריקן אקספרס

מספר כרטיס

תוקף

מספר ת.ז.

שם בעל הכרטיס:

שם המנוי:

כתובת:

מיקוד:

טלפון:

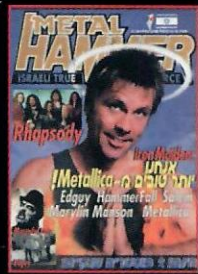
נייד:

דואר אלקטרוני:

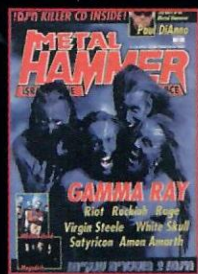
ניתן גם לשלוח צ'ק או המחאת דואר לכתובת המערכת

מ.מ.י מיוזיק מדיה ישראל בע"מ ת.ד. 52043, תל אביב 67212

טלפון: 03-6881410 פקס: 03-6885187

גליון 1

גליון 2

גליון 3

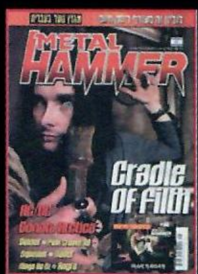
גליון 4

גליון 5

גליון 6

גליון 7

גליון 8

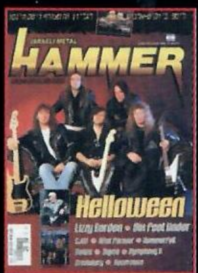
גליון 9

גליון 10

גליון 11

גליון 12

גליון 13

גליון 14

FLOTSAM&JETSAM

שיש חברה וותיקים ממנו בלהקה, ובטח שיותר מנוסים?
פשוט רצינו לתת לו הזדמנות לבנות את הביטחון שלו. הוא כותב מצוין, ועד היום הוא לא היה מספיק בטוח ביכולת שלו לכתוב שירים שלמים, אז אפשר לומר שזרקנו אותו ישר לקלחת, והוא כתב כמעט את כל התקליט, חוץ מאיזה קטע או שניים שכתבו על-ידי Jason Ward, הבסיסט שלנו.

אני חייב לציין לטובה את Jason, הוא אחד הבסיסטים הטובים המנגנים היום במטאל, למרות שזה ה-Jason השני שמנגן אצלכם בס, הנוכחי הוא ללא ספק הטוב מביניהם.
(צוחק) תודה רבה!

מה לגבי הטקסטים, מאיפה הגיע הרעיון לצייר כך את העטיפה? וכל הרעיון לעשות תקליט ששמו "My God", שנוגע למלחמות בשם הדת, עם נגיעה מאד ברורה לסכסוך הערבי-ישראלי?
הרעיון המקורי הגיע מ-Jason, אבל Eric הוא שכתב את כל הטקסטים והביע בהם את דעותיו.

מה לגבי חילופי הגברא הרבים שהיו בלהקה שלכם?
לדעתי, יחסית, לא היו הרבה. הראשון שעזב היה Jason Newsted, והוא עזב לטובת Metallica, צעד שאני מאמין ששנינו יכולים להזדהות איתו. בתקליט אחד ניגן איתנו Troy Gregory, והוא עזב לטובת Prong, שאת המוסיקה שלהם הוא אהב יותר, וללא ספק התאימה לו יותר. המתופף והגיטריסט הקודם עזבו כשחברת התקליטים שלנו לשעבר - MCA, העיפה אותנו. שניהם בדיוק התחתנו באותה תקופה והם לא היו יכולים להרשות לעצמם לא להרוויח כסף, במיוחד הגיטריסט שהתגרש במהרה והוא לבדו מגדל את שני הילדים שלו, דבר שאני אישית מעריץ. אתה צריך להבין שאלה שני דברים שונים לגמרי, להיות חתום בחברה גדולה כמו MCA ולעבור לחברה קטנה יחסית כמו Metal Blade. בחברה גדולה, יש לך כל הזמן כסף לכל מה שאתה צריך: צריך עוד ימי אולפן - יש, צריך עזרה אם אתה תקוע על הכביש - יש, הכל מסודר. ב-Metal Blade אמנם אוהבים את המוסיקה שלנו ותומכים בנו עד כמה שהם יכולים, אבל אין מה להשוות את זה למה שהחברה הקודמת יכלה לתת לנו.

מה עם סיבובי הופעות?
כרגע מתוכנן לנו סיבוב בארה"ב. היינו מאד רוצים להופיע באירופה, אבל לצערנו, Metal Blade לא חושבים שיש ביקוש להופעות שלנו שם. אני בהחלט שמח לנצל את ההזדמנות הזאת ולפנות לכל מי שמכיר את הלהקה, או אהב את הדיסק החדש, לכתוב ל: www.metalblade.de ולספר להם שאתם רוצים לראות אותנו!

אני מקווה שיעשו כך! תודה, Craig על הראיון, ואני מקווה לראות אתכם בהופעה גם במזרח התיכון!
אם ירצה ה'! (צוחק)...

אלון מיאסניקוב

BEHEMOTH

ישנים שגדלתי עליהם ודברים חדשים שלדעתי טובים לא פחות. אני מעודכן מאד לגבי הסצינה ומנסה להתעדכן כמה שיותר. לדעתי כל הזמן יוצאים דברים טובים ומעניינים, כמובן שההשפעה הכי גדולה היא מה ששמענו כילדים, אז גם היו פחות אלבומים בשוק וכל אלבום היה ממש אירוע בפני עצמו, אבל גם היום עם כל הזבל שמציף את השוק ישנם הרבה מאד להקות טובות ומעניינות. אני בטוח שללהקות אלה תהיה השפעה על הילדים של היום ממש כפי שללהקות הישנות היתה השפעה חזקה מאד על הדור שלנו, זה לא שהלהקות היום פחות טובות, אלא שאני שמעתי כל כך הרבה דברים שצריך משהו ממש חזק וטוב כדי לגרות אותי. אבל אני מתעדכן ומקשיב לדברים החדשים וגם מתחבר ואוהב חלק גדול מהם.

מה עם איזה הופעה אצלינו? מה דעתך בנידון?
שמעתי על ההופעות שהיו אצלכם ואני יודע מ-Ancient Rites שהם עומדים להגיע אליכם להופעה והם ממש מחכים לזה. הייתי מאד רוצה להגיע אליכם להופעה, אני יודע שהסצינה קטנה אבל אני יודע גם שהקהל מצויין, הדבר קשור כמובן למכירות של "Thelema 6" אצלכם. דיברנו עם המפיץ שלנו אצלכם ויש ענין הדדי בהופעה, מה שנשאר עכשיו זה לראות איך מתקבל אצלכם האלבום החדש שלנו ואם הכל ילך טוב - זה בהחלט יקרה!!!

או קיי Negral היה אחלה לשוחח אתך, אני מאד מקווה שאכן תגיעו לפה להופעה אצלנו, מובטח לך קהל בהמתי ומשתולל כמו שצריך...
תודה לך. אני שמח להתראיין לראשונה לעיתון ישראלי ואני מאמין שלא האחרונה, וכפי שאמרתי - מקווה להיפגש אצלכם.

גידי פרסקי

DARKANE

מריבה?
ממש לא, הוא חבר טוב שלנו, אבל הוא עבר לאזור בשבדיה המרוחק כ- 700 ק"מ משאר הלהקה, הוא רצה להמשיך עם הלהקה הקודמת שלו, והחלטנו להיפרד ולחפש סולן חדש. הסולן הנוכחי שר אתנו בהופעה בהולנד, והוא שמח לעבוד אתנו, הוא סולן מדהים, מאד תוקפני אך עם זאת מאד מלודי, הוא מושפע בעיקר ממוסיקה של שנות השבעים, Led Zepellin וכו', אבל מוכשר בכל התחומים.

עבודת התיפוף שלך היא מהמורכבות שיש כיום בז'אנר ועבודת המצילות שלך מזכירה יותר מתופפי פיוז'ן למיניהם, אבל זה השילוב בין העבודה על המצילות ל-double bass, והמעברים הסופר מהירים עושים אותך לאחד המתופפים הטובים כיום בתחום.
תודה! כיום אני מתופף עם להקת Majestic, זאת להקת power מצוינת. תופפתי בתקליט השני שלהם שיצא עכשיו.

שמעתי את שני התקליטים. יש להם יופי של קלידן, ואחלה גיטריסט.
נכון, ושתבין, הגיטריסט שלהם הוא בן 19!

לא ידעתי. מה עם הפיוז'ן שאתה כל כך אוהב?
אני עובד היום על פרויקט עם גיטריסט אמריקאי, מהיר בצורה מדהימה. אנחנו עושים מעין פיוז'ן, מטאל, מופרע, מושפע מפסי קול של סרטים.

טוב, ברגע שיצא הדיסק אשמח להאזין לו! תודה על הראיון Peter!
תודה לך! לילה טוב!

אלון מיאסניקוב

KiLLERS

באנגלית יעזור לנו להגיע למקומות חדשים בהם עוד לא הופענו.

עוד משהו שאתה רוצה להוסיף לקוראי Metal Hammer ישראל?
אני רוצה לשלוח את תמיכתנו וברכותינו לעיתון שלכם. מקווה שאתם תאהבו את האלבום החדש שלנו, אני בטוח שאתם תיהנו ממנו ואולי יום אחד נוכל להגיע לארצכם היפה לכמה הופעות, במידה ויש לכם מספיק בירה במקרר!

או.קיי. Bruno, תודה לך על זמנך ועל אלבום נפלא.
על לא דבר. ברכות מצרפת ותמסור דרישת שלום לכל Brothers Of Metal בישראל.

KILLERS

אנחנו ב-Metal Hammer, מקבלים אלבומים מכל רחבי תבל. פעם הם מגיעים מיפן, פעם מברזיל, פעם מספרד ופעם הגיע משהו חדש - להקה צרפתית בשם Killers הפועלת כבר שבע-עשרה שנים, אך עדיין לא זכתה לחשיפה עולמית גדולה. בימים אלה מוציאה הלהקה את האלבום הראשון בשפה האנגלית (עד כה הם הוציאו אלבומים רק בצרפתית), וזאת היתה סיבה מספיק טובה על מנת ליצור קשר עם Bruno Dolheduy - סולן, גיטריסט ומנהיג הלהקה

Bruno, ברכותיי על האלבום החדש, שהוא יצירה של metal אמיתי! מכיוון שהקוראים שלנו יודעים מעט מאוד או בכלל כלום על הלהקה, ספר לנו קצת איך התחלתם, כמה אלבומים הוצאתם עד כה וכו'...

תודה רבה. קודם כל אני חייב להודות שאני "הניצול" היחידי מ-Killers. ניגנתי על גיטרה בשנים הראשונות (1984). היינו חמישה בלהקה. התחלתי לשיר מאוחר יותר.. הקלטנו שני אלבומים עם ההרכב הישן ("Fils De La Haine" - 1985, "Danger De Vie" - 1986). את שניהם הוצאנו עם חברת תקליטים גדולה. שנתיים לאחר מכן, כל חברי הלהקה הפסיקו עם עסקי המוסיקה ואני החלטתי להמשיך לבד עם חברים חדשים. השם Killers שייך לי רשמית. באותו הזמן הוקלטו עוד שני אלבומים עם ההרכב החדש ("Mise Aux Poings" - 1987, "Resistances" - 1989). כשהסולן החדש החליט להפסיק את הפעילות המוסיקלית שלו, לקחתי את תפקידו ובמהלך 1991 הפכה Killers ללהקה בת ארבעה חברים. הקלטנו שלושה אלבומי סטודיו "Cites Interdites" - 1992, "Contre Courant" - 1995, "Fort Interieur" - 1998 ואלבום בהופעה חיה "Ennemis En Public" - 1997).

לאחר הוצאתו של "Fort Interieur", החלטתי שהגיע הזמן לשנות שוב את ההרכב, "עירוי דם" חדש היה הכרחי כדי לשמור על האש של הלהקה... וצדקתי. ההרכב הנוכחי הוא Patrick Oliver – גיטרה בס, Nicko Andrieu (תופים) ואחיו Thierry (גיטרה). הקלטנו את האלבום התשיעי "109" ב- 1999. אחר כך הוצאנו את האלבום, המושר בצרפתית, ממש לפני המילניום החדש. האלבום נקרא "Mauvaises Graines" ("Bad Seeds") והדברים נראים טוב לעתיד כי הביקורות מצוינות בכל רחבי העולם!

הלהקה עברה הרבה שינויים בהרכב מה היתה הסיבה העיקרית לכך? האם כמנהיג הלהקה, לא היית מרוצה מההרכב, או שהחברים לשעבר פנו לפעילויות אחרות?

טוב... למעשה שני הדברים נכונים. אני מניח שאלה הם החוקים האכזריים של כל להקה. אתה יודע, אתה חייב להלחם נגד רגשות אישיים ולהמשיך עם האנשים הנכונים... חבל על המפסידים, אבל זה חייב להיעשות. לפעמים אני לא יכול להפסיק לחשוב ש-Killers היא מפלצת הטורפת את הילדים המוסיקאים שלה, ואולי זו הסיבה שהמפלצת עדיין חיה וקיימת! אלה החיים! אבל עכשיו, לאחר שלוש השנים האחרונות, אני די בטוח שאנחנו יכולים להמשיך ביחד הרבה זמן... ההרגשה מאוד טובה, המוסיקה שלנו היא בעלת עוצמה יותר מאשר אי פעם, יש לנו אתר רשמי (http://killers.fr.fm) ועדיין יש לנו מעריצים נלהבים בעולם!

שנים רבות שאתם מוציאים אלבומים רק בצרפתית ואתה אמרת בכמה ראיונות שאתה מרגיש יותר נוח

בצרפתית מאפשר עם כל שפה אחרת. איך זה שאחרי כל כך הרבה שנים אתם מוציאים אלבום באנגלית?
ביקשתי מ–Xavier Lorente שהיה המעצב שצייר את העטיפה של האלבום הראשון שלנו לצייר גם את העטיפה ל–"Mauvaises Graines" ואמרתי לו שאני רוצה גם להקליט אלבום באנגלית בפעם הראשונה בקריירה שלי. האמת שלא הרגשתי שאני מסוגל לכתוב היטב מילים באנגלית, ולכן הייתי צריך מישהו שיעשה זאת במקומי, Xavier אמר אין בעיה אני אכתוב לך מילים באנגלית וחמישה חודשים אחר כך יצא "Killing Games". מהיום כל האלבומים של Killers ייצאו בשתי השפות, בצרפתית ובאנגלית.

האלבום המקורי "Mauvaises Graines" יצא בנובמבר שעבר, היום יוצא "Killing Games" עם טקסטים משוכתבים מחדש. אפילו לא ניסית לתרגם אותם, למה?
כי זה מה שבקשתי מ–Xavier לעשות!!! לא רציתי תרגום מדויק. חשבתי שיהיה הרבה יותר מעניין לכתוב מילים חדשות. השפה הצרפתית בכלל לא דומה לשפה האנגלית ואתה חייב להשתמש ביותר מעשר מילים בצרפתית במקום חמש מילים באנגלית כדי להביע את אותו הדבר. חוץ מזה ל–Xavier היה לפעמים קשה להתאים את האנגלית למוסיקה המקורית. היינו צריכים לשנות קצת מלודיות בחלק מהשירים, אבל על כל פנים התוצאה הסופית טובה מאוד. חוץ מזה, יצא מה שרציתי שיצא וכך לאותם שירים יש משמעות כפולה.

למה החלטתם להוציא את האלבום באנגלית, בעטיפה שונה מהמקור בצרפתית?
הדבר נעשה כדי למנוע בלבול בין שני האלבומים, כמובן שהמוסיקה נשארה כמעט ללא שינוי, אבל כמו שכבר אמרתי הטקסטים שונו והיו גם שינויים בהפקה, לכן האלבום באנגלית היה חייב לצאת עם עטיפה חדשה. יש עוד סיבה אחת והיא, המעריצים של Killers והאספנים שביניהם, שאוספים כל פרט ששייך ללהקה, אני בטוח שהם מאוד שמחו לקבל שתי עטיפות. Xavier לא רצה לצייר עטיפה בסגנון ימי הביניים, כמו רוב העטיפות של אלבומי ה–metal ... Killers היא להקה צרפתית. אנחנו לא כל כך גאים להיות צרפתיים, אבל זוהי עובדה וחשבנו שחשוב להציג את הזהות הלאומית שלנו בעטיפה.

לפני שקבענו את הראיון אמרת לי שאתה מאוד עסוק בימים אלה עם הופעות, ראיונות וכו', איך נראה לוח הזמנים של Killers?
בתקופה הזאת אנחנו באמת מאוד עסוקים, אנחנו עושים הרבה ראיונות וגם הופעות. כאן בצרפת אתה חייב לדאוג לארגון ההופעות בעצמך, אם אתה רוצה להופיע בתנאים טובים. ברור שזה לוקח הרבה כוח, זמן ומאמצים, אבל בסופו של דבר אתה בטוח שהכל יצא כמו שרצית שיצא. יוצא לנו להופיע כשלושים הופעות בשנה בצרפת ואני מאוד מקווה שנוכל להופיע עוד יותר. הודות להצלחה של האלבומים האחרונים שלנו, הדברים נראים יותר טוב עבור Killers.

עד כמה גדולה סצנת ה–metal בצרפת?
הסצנה אכן קיימת, אך אני לא יכול להגיד שהיא גדולה במיוחד. רוב הלהקות הצרפתיות מוכרות מעט מאוד, כי צרפת זה לא בדיוק המקום לסוג כזה של מוסיקה. לא קל לארגן הופעות ותחנות הרדיו מעדיפות לשדר זוועה ולא speed metal. כל הדברים האלה לא מהווים בעיה של ממש עבור Killers, כי לנו יש שם הרבה מעריצים, אבל ללהקות צעירות באמת קשה להצליח. מבחינה מוסיקלית הדברים באמת משתפרים, הרבה להקות צעירות עושות מוסיקה ממש טובה ויש להם את הגישה הנכונה... אולי הם גדלו במדינה הלא נכונה.

על אילו להקות גדלת ומה אתה שומע היום?
כשהייתי צעיר מאוד אהבתי להקות כמו AC/DC, Judas Priest, Iron Maiden, Metallica, Raven, Trust, Saxon, Motorhead, Accept, Manowar, Helloween (עם Kai Hansen). אבל, מהר מאוד Killers הפכה להיות החלק המרכזי בחיי ולא נשאר לי הרבה זמן לשמוע דברים אחרים. תבין, אני צריך לנגן את המוסיקה שלי שמונה שעות ביום. אני לא יכול לקבל דברים אחרים באותה קלות כמו שקיבלתי אותם בעבר. לפעמים יוצא לי לשמוע אוספים המצורפים לעיתונים ולמגזינים, אבל אני מודה שאין לי הרבה זמן פנוי לשמוע הכל. עם זאת אני אוהב לראות להקות אחרות בהופעה חיה.

בוא נחזור שוב לאלבום החדש. יש שיר אחד הנקרא "Azkem Agurrarem Negarra", מכיוון שהשיר הזה מופיע גם בגרסה האנגלית בשפה הבסקית, תוכל לספר לנו מה עומד מאחורי השיר הזה?
המדינה צריכה חיילים על–מנת לשלוח אותם להילחם, לא איכפת לה אם החיילים הללו לבנים, שחורים, צהובים או כחולים! במהלך רוב הקרבות, הבסקים הצעירים נפלו למען צרפת, הם נשלחו לקו העימות והם אפילו לא דיברו צרפתית!!! אנשים נשכחים, של מלחמות נשכחות... את השיר הזה קל לשיר, אבל קשה מאוד להסביר את המשמעות שלו באנגלית, בצרפתית זה הרבה יותר קל. דרך אגב התרגום לאנגלית נמצא בחוברת של הגרסה האנגלית.

אני תוהה, איך יכול להיות שאף אחת מהחברות הגדולות לא הציעו לכם חוזה, או שאני טועה לחלוטין ואתה העדפת להישאר עם Brennus?
אנחנו חתמנו עם Brennus לפני שש שנים ושיתוף הפעולה בינינו ממש מעולה. כל עוד אני בוטח בהם, אני לא מרגיש צורך לחפש עסקה אחרת, עם מישהו אחר. Brennus מאפשרים לי להיות בשליטה מלאה בכל הקשור ל–Killers, גם מבחינה מוסיקלית וגם מבחינה ניהולית וזה הדבר הכי חשוב לגבי. אני לא בטוח שהיינו יכולים ליהנות מחופש פעולה כזה, אילו היינו חתומים באחת החברות הגדולות. רק לפני שנה Killers היתה להקה צרפתית בלבד. אחרי שהאלבום החדש יצא – הפכנו ללהקה בינלאומית. היום אני מדבר איתך, עם עיתון מישראל. אתה יכול למצוא הוכחה יותר טובה לכך? ברור שאנחנו מאוד רוצים שהמוסיקה שלנו תשמע מחוץ לצרפת, אבל אל תחשוב שהכסף היה המניע להוצאתו של "Killing Games", אני תכננתי את האלבום הזה שנים רבות וזהו סיפוק גדול להגשים את אחד החלומות הפרועים ביותר שלי!

הופעתם ב–Wacken ב–1999, יצא לכם להופיע בעוד מקומות מחוץ לצרפת?
לא ממש... זו היתה הפעם הראשונה שהופענו מחוץ לצרפת. איזו הופעה!!! איזו חוויה!!! אני בטוח שהאלבום

המשך בעמוד 33

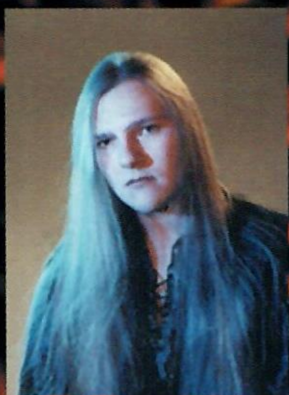
Ancient Rites

www.hammerheart.com
www.ancientrites.be

OUT NOW !! Dim Carcosa
להזמנות
וכרטיסים להופעה
Raven Music טלפון:
09-7412389

Ancient Rites בהופעה בישראל !! יום רביעי 27-6-01 בשעה 21:00
מועדון הבארבי המחודש רחוב קיבוץ גלויות 52 ת"א

The Gathering
Downfall

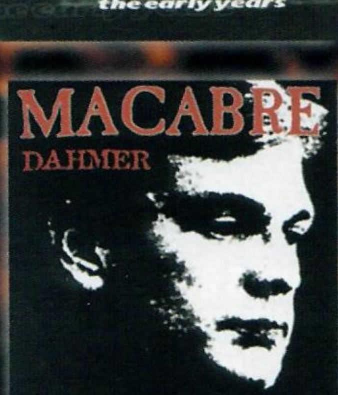

שירי האלבום Always בביצועים שהוקלטו ב 92 ולא יצאו מעולם !!

+CD ROM - הופעה משנת 93 !! 52 דקות !!

Skyfire
Timeless Departure
Melodic, yet aggressive Death Metal

Macabre
Dhamer
רוצחים מלידה !!!

GOTTHARD

למרות ההתרככות בסגנון המוסיקלי ובתדמית שלה בשנים האחרונות Gotthard הם עדיין יוצאי שוויץ הבולטים והמצליחים ביותר בתחום הרוק וה-metal מאז Krokus ז"ל. וההצלחה הכבירה במצעדים של האלבום האחרון שלהם "Homerun" רק ביססה את העובדה הזו. כמו כל מוצר רוק איכותי גם Gotthard כמעט ואינם מוכרים בארץ, אבל כל מי שאוהב רוק מלודי עם הרבה השפעות של hard rock אמריקאי וכמובן מספר בלדות מתקתקות, Gotthard הם במאה אחוזים הדבר הכי חם שיש, לא שהמעריצים הותיקים שלהם מהימים של Gotthard או Dial Hard צריכים איזו שהיא המלצה מיוחדת. Marc Lynn ממייסדי הלהקה התפנה במהלך סיבוב ההופעות האירופאי שלהם כדי לענות לנו על כמה שאלות.

אתם נמצאים עכשיו באמצע סיבוב הופעות, איך הולך לכם?
טוב מאוד, עד עכשיו עשינו שלושים הופעות. פתחנו את הסיבוב באוסטריה, הופענו במדינות הנמצאות מסביב לגרמניה כמו צרפת ובלגיה ומשם נסענו ישירות ליפן ואחרי זה הגענו לגרמניה. לאט לאט עברנו מהופעות קטנות להופעות גדולות ועכשיו אנחנו מוכנים להופעות בשוויץ, ואלה תמיד הופעות ענק.

האלבום האחרון שלכם "Homerun" יצא לפני כחודשיים, מה מצבו במצעדים?
אנחנו נכנסנו למצעדים בכל מקום. ביפן היינו במקום העשירי, בגרמניה הגענו למקום הארבעה-עשר ובשוויץ אנחנו נמצאים במקום הראשון כבר שבעה שבועות. האמת היא שלא ציפינו להצלחה כזאת.

"Homerun" נשמע לי יותר כבד מקודמו "Open", אתה מסכים?
כן. אני מסכים אתך.

"Open" היה שונה מקודמיו שהיו יותר כבדים, מה גרם לכם לרצות לרכך את הסגנון שלכם?
אחרי שלושת האלבומים הראשונים החלטנו לעשות שינוי ולהוציא אלבום אקוסטי וזה הביא לנו הרבה מעריצים חדשים, אז אמרנו או.קיי. בוא ניתן להם מה שהם רוצים. באלבום האחרון חזרנו לסגנון יותר כבד, וטוב שכך.

זה די ידוע שאתם לא ממש להקת heavy metal. אתה מרגיש נוח עם זה שאתם מזוהים עם heavy metal והעיתונים שמקדמים אתכם הם עיתוני metal?
אין לי שום בעיה עם זה, אבל ניסינו לשנות את זה טיפה במשך שש השנים האחרונות, אבל לא נראה לי שנוכל להמלט מזה. אפילו בחנויות אנחנו נמצאים במחלקת metal, אז אני לא יודע מה לעשות, אולי נוציא איזה טרק פצצות (קטע של טכנו- ע.ל.) חה... חה...

שחררתם סינגל מהאלבום החדש שנקרא "Heaven", נכון?
נכון. "Heaven" הלך ממש טוב. זה הסינגל הראשון ששחררנו והסינגל הראשון שהגיע לזהב, אתה הרי רואה מה אנשים אוהבים...

באלבום החדש יש כמה בלדות. כשניסיתי לכתוב מוסיקה לפני הרבה מאד שנים גיליתי שדי קל לכתוב בלדות...
כן, קל מאוד לכתוב בלדות, אבל קשה מאוד לכתוב בלדות טובות. ואנחנו משתדלים לעשות בלדות טובות כמו "Fire Dance" ו-"Reason To Live".

די הופתעתי לראות שההפקה, המיקסים והמאסטרינג נעשו בשלוש מדינות שונות: שוויץ, גרמניה וארה"ב, היה שווה לעשות זאת כך?
רק ניסיון. את המאסטרינג עשינו בארה"ב ורצינו לנסות את George Marino המפורסם. רצינו לראות אם הוא באמת שווה את ההשקעה. זה באמת היה ניסיון, אבל בסופו של דבר הבנו שאם שלב המיקסים עבר בסדר, אתה לא ממש צריך מומחה למאסטרינג.

די מקובל בזמן האחרון להביא שמות גדולים לתוך ההפקה, חשבתם לעשות את זה?
חשבנו על זה, אך בסופו של דבר החלטנו שאנחנו לא צריכים את זה, כי יש לנו כבר סאונד יציב ואנחנו רק צריכים מישהו שיעזור לנו לכתוב שירים יותר טובים ולא מישהו שישפר לנו את הסאונד, אתה מבין? בהחלט חשבנו על זה. היום השמות הגדולים של המפיקים כבר לא מוכרים.

במוסיקה שלכם שומעים הרבה השפעות אמריקאיות במיוחד בשיר "Light In Your Eyes", חשבתם פעם לנסות לשווק את עצמכם בארה"ב?
האמת, אין לנו שום עניין בשוק האמריקאי. אנחנו רוכשים כבוד רב לסגנון האמריקאי, כי נולדנו והתחלנו לנגן, באותה תקופה בה ארה"ב היתה מקור ומרכז של הרוק. עוד סיבה אחת שאנחנו לא מנסים לחדור לארה"ב היא שהאמריקאים לא צריכים להקה שוויצרית שעושה רוק אמריקאי.

מכל הלהקות השוויצריות אני מכיר רק את Crystal Ball, אתה יכול להמליץ לנו על עוד להקות משוויץ?
כן, אני מכיר את Crystal Ball, אבל אני לא חושב שהם יצליחו בגדול, כי הם עדיין מתייחסים לסגנון שלהם בצורה די מסורתית ואם אתה רוצה להצליח היום אתה צריך תמיד להתעדכן. היום בשנת 2001 אתה לא יכול לעשות מוסיקה כמו שעשו אותה לפני עשרים שנה, אתה חייב להתעדכן. כמובן לא בכל. לא עם כל הצלילים ולא במראה החיצוני. אבל איפה שהוא להתעדכן. ל-Crystal Ball היתה התחלה טובה, אבל לא משהו ענק. הם מכרו בשוויץ ארבעת-אלפים עותקים, שזה לא רע בכלל. הלהקה עדיין צעירה, חדשה, יש לפניהם עוד דרך ארוכה ורק בהם תלוי מה הם ירצו לעשות.

איך אתה מתאר את המעריץ הממוצע של Gotthard?
בהתחלה, בשלושת האלבומים הראשונים, היה קל מאוד לזהות ולהכיר את המעריץ שלנו: רוקר עם מעיל עור, אבל היום הכל מעורבב. קצת מהמעריצים הותיקים שלנו עזבו, הגיעו גם מעריצים חדשים... יש לנו מעריצים בני עשר והמעריץ הכי זקן שלנו בגרמניה, הוא בן שמונים ושתיים. גם מבחינה חברתית הכל מעורבב, מפועלי בנין ועד למזכירות ואופנוענים. במיוחד רואים את זה בהופעות ואולי זאת הסיבה להצלחה שלנו. בגרמניה מגיעים להופעה בממוצע כאלף וחמש מאות איש, ואצלנו בבית בשוויץ, מגיעים לכל הופעה כשמונת אלפים אנשים.

יפה מאוד! מאיפה הגיע השם Gotthard?
Gotthard, הוא שם של הר באלפים. ההר הוא הגבול הטבעי בין הצפון לדרום. אתה חייב לעבור דרכו אם אתה רוצה לעבור מגרמניה לאיטליה. בתוך ההר נמצאת המנהרה הארוכה ביותר בעולם, עשרה וחצי קילומטר. כשרצינו לבחור שם, לפני שהוצאנו את האלבום הראשון, אתה יודע איך זה... אתה מתחיל להתבדח ולמרות ש-Gotthard הוא גבול טבעי, אתה חייב לעבור אותו בכל פעם שאתה רוצה לנסוע לחלקים הגרמניים של שוויץ, מכיוון שכולנו גרים בחלק האיטלקי. הוא היה ברשימה יחד עם שמות אחרים ואז אמריקאי אחד ראה את זה ושאל מה הפרוש וכשאמרנו לו, הציע לנו להפוך את ה-T השניה, וכך יצא שם עם שתי משמעויות, עם Got-Hard. רצינו משהו שונה מהלהקות שהתחילו אתנו באותה תקופה ושבדרך כלל נקראות Devil או Fire.

אתם כבר חושבים על האלבום הבא?
לא, חה... חה... אנחנו לא כותבים שירים במהלך סיבוב הופעות, אנחנו שומרים על הרעיונות ואחר-כך הופכים אותם לשירים ומקליטים אותם, אבל קודם כל ההופעות. כשנסיים, נתחיל לחשוב על חומר חדש.

אתם מופיעים בפסטיבלים שאתה יכול להמליץ עליהם למישהו שנוסע לאירופה הקיץ?
אנחנו מחממים את Bon Jovi בציריך וכנראה גם בגרמניה ואוסטריה. אנחנו גם מתכוונים לעשות את החלק השני של הסיבוב האירופאי בסתיו, כי יש עוד כמה מקומות שעדיין לא הגענו אליהם. יש לנו גם הופעה אחת ברוסיה והופעה אחת בסין.

סין!?
כן.

זה מעניין, זו הפעם הראשונה שלכם שם?
כן זו הפעם הראשונה. המנהלים שלנו ביקרו שם כבר וסידרו את כל העניינים, כנראה שמשם נחזור עוד פעם ליפן.

האם משתלם עדיין להשקיע כל כך הרבה מאמצים ביפן?
אחרי נפילת הבורסה, רעידות האדמה והסערות שהיו שם, השוק עדיין קיים ביפן וחברות התקליטים פשוט מאיטות את הקצב, הם יותר זהירים.

אתם מעדיפים להופיע בבית?
בוודאי. תמיד מרגש להופיע בבית. אנחנו מאוד גדולים בשוויץ ותמיד מרגש להפגש שוב עם הקהל בבית. להופיע על הבמה הגדולה, זה תמיד מרגש. אולי בקרוב נוכל להגיע לאותו גודל גם במקומות אחרים.

שמתי לב שלמרות שאתם להקה מאוד גדולה העיתונים נותנים חשיפה גדולה יותר ללהקות כמו Hammerfall וכו'?
זה עניין של התעשיה. יש לנו כרגע חוזה עם חברה גדולה שהוא בסדר גמור, אבל היה יכול להיות יותר טוב.

אתם חושבים על שינויים?
אנחנו חושבים לעבור חברה, אבל קודם עלינו לסיים את החוזה. יש לנו עוד אלבום אחד ואחרי זה אנחנו בהחלט נחפש בית אחר. עשינו את זה ביפן, עברנו לחברה יותר קטנה והם כבר הצליחו להכפיל את המכירות. היום עדיף להיות להקה מספר אחת בחברה קטנה מאשר להקה בינונית בחברה מספר אחת.

איך אתם מתכוונים לסיים את החוזה עם BMG, באלבום אוסף או באלבום בהופעה חיה?
לא. אנחנו נוציא אלבום אולפן רגיל ונשתדל להעלות את האיכות.

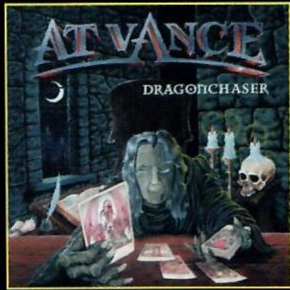
או.קיי. אני מודה לך מאוד. לא אחזיק אותך יותר, לך תחזור לעבודה.
אני כרגע מעדכן את אתר האינטרנט שלנו. אחרי כל הופעה אני מעדכן אותו וכותב איזה סיפור קצר למעריצים שלנו.

מה כתובת האתר?
www. Gotthard.com

Amit

1. Escaped
Steel Prophet
Book Of The Dead
Nuclear Blast

2. Two Kings
At Vance
Dragonchaser
Shark Records

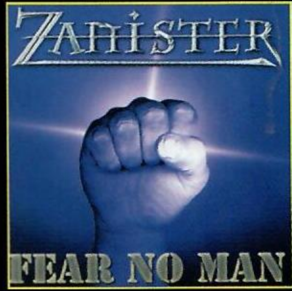
3. Forever Be Free
Eidolon
Hallowed Apparition
Metal Blade

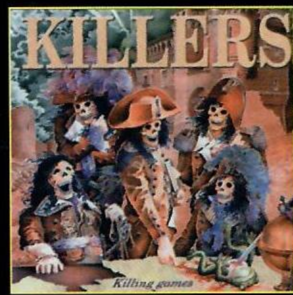
4. The Scream
Rawhead Rexx
Rawhead Rexx
AFM

5. Lost
Lions Share
Entrance
Massacre Records

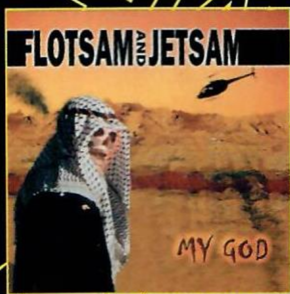
6. The Fallen
Zanister
Fear No Man
Shark Records

7. Disturbing Times
Killers
Killing Games
Brennus

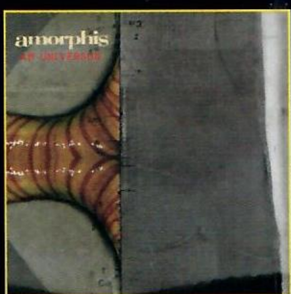
8. Kill All Of Me
Volcano
Violent
Mascot Records

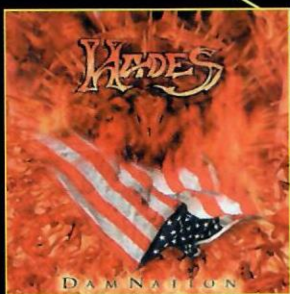
9. Dig Me Up To Bury Me
Flotsam And Jetsam
My God
Metal Blade

10. Star-Maps Of The Ancient Cosmographers
Bal-Sagoth
Atlantis Ascendant
Nuclear Blast

11. Veil Of Sin
Amorphis
Am Universum
Nuclear Blast

12. DamNation
Hades
DamNation
Metal Blade

13. I Am Pain
Susperia
Predominance
Nuclear Blast

14. Third
Darkane
Insanity
Nuclear Blast

15. North Sea
Ancient Rites
Dim Carcosa
Hammerheart

16. Dragon's Legacy
Melechesh
Djinn
Osmose Productions

17. Antichristian Phenomenon
Behemoth
Thelema.6
Avantgarde Music

Primal Fear

Children Of Bodom Markethalle - Sacred Steel - המבורג - 8.2.01

אני מודה, הרגשת אכזבה עברה בי כשגיליתי ש-Sacred Steel ו-Children Of Bodom, שתי להקות די שונות אחת מהשניה, הן אלה שהצטרפו ל-Primal Fear בסיבוב ההופעות הזה. ומכיוון שאפשר לספור על אצבעות יד אחת את מספר הפעמים שכל אלבום של אחד משני ההרכבים האלה נוגן על ידי, תכננתי לבלות את מרבית הזמן עד לעלייתו של ה"קומנדו" לבמה, עם העיניים לכיוון הבר שב-Markethalle. טוב אני שוב מודה, יש להם אחלה של בירה, וזה לא קל להיפרד מהכוס, בטח לא בשביל Sacred Steel. אבל, ברגע של חולשה זה קרה והצטרפתי לבערך שלוש מאות מעריצים נלהבים של הלהקה הזו, שאני מוכרח לומר הפתיעה אותי. אני לא יודע אם זה מפני שלא היו לי הרבה ציפיות, או משום ש-Sacred Steel לא כל כך גרועים כמו שחשבתי. אפילו מצאתי את עצמי מזיז את הצוואר בהנאה ומחייך למראה Gerrit P. Mutz, הסולן שהלהיב את הקהל עם חרבות שלופות והשפרצת בירות כמו ממטרה. הוא אפילו נשמע די טוב וקטעים, שמרביתם מתוך האלבום האחרון "Blood Lust", גרמו לי להאמין שיבוא יום ואני עוד אקשיב לו בשנית (במידה ואמצא אותו). התשואות שקיבלו בסיום החלק שלהם היו ההוכחה שהם עשו את שלהם על הצד הטוב ביותר, אם הם רק היו יודעים לכתוב שירים יותר טובים, הם אולי היו מצליחים לעלות מדרגה אל מעבר ל"עוד להקת חימום" שעושה רעש, כשמרבית האנשים עסוקים בלקנות חולצות או בלשתות. ביטחון עצמי בטוח לא חסר להם וזה בא לידי ביטוי על הבמה בצורה חיובית. נראה ש-Sacred Steel באמת ובתמים מאמינים שהם, ורק הם, מניפים את דגל ה-metal ואין להם עניין בשום דבר אחר, ואם לא על המוסיקה שלהם אז לפחות על כך מגיעה להם הערכה. אפילו אם היא מצומצמת... מאוד.

הבאים בתור היו Children Of Bodom ופתאום, האולם מפוצץ, דחוס ופקוק בחברה צעירים עד צעירים מאוד. ולמרות שידעתי על הפופולאריות של הלהקה הפינית הזו, עדיין הייתי מופתע מהאקסטזה שאחזה בקהל הגרמני שבדרך כלל שומר על איפוק. תאהבו אותם או לא, על דבר אחד קשה להתווכח וזה על הכשרון והכריזמטיות של צמד הגיטריסטים של Children Of Bodom ו-Alexi Laiho הסולן-גיטריסט שזורק ומנפנף ב-Flying V שלו כאילו הוא לפחות Y. Malmsteen (במשקל הוא בקושי רבע) ומניף אגרופים אל עבר הקהל המשתולל ודופק את הראש כשמדי פעם אחד מהם מצליח להסתנן ולעלות אל הבמה, כשמשם הדרך ידועה, גלישה על החברים עד הנפילה הכואבת. למרות הגיל הצעיר Children Of Bodom נראים ומתנהגים כאילו יש מאחוריהם שנים של ניסיון ואפילו אני הצלחתי ליהנות מקטעים שהם ביצעו מתוך האלבום האחרון שלהם "Follow The Reaper", במיוחד "Every Time I Die" האדיר או "Hate Me", שבו אפשר ליהנות גם מהקלידים של Jame Warman, נותנים צביון מיוחד למוסיקה של הלהקה הזאת וחיזוק משמעות למלודיה שאפשר למצוא בה. וכשהכל מתחבר יחד עם הסולואים הנהדרים וסאונד מצוין, Children Of Bodom הרשימו גם את מי שלא היה בקיא בכל החומר שלהם. הם בטוח יודעים לכתוב שירים, שלא לדבר על לנגן, אם רק לכל הרוחות הם היו מוצאים זמר. למה צריך לנגן כמו Stratovarius ולהישמע כמו Cradle Of Filth? מה שלא יקרה, נראה שלפניהם עתיד מוצלח ביותר. בהמבורג הם בלי צל של ספק היו הלהקה הפופולארית ביותר ולאחר סיום החלק שלהם, הרבה אנשים (אולי יותר מדי), עזבו את האולם. זה היה מחזה די מתמיה ומעצבן לראות את Primal Fear, שהאלבום האחרון שלהם "Nuclear Fire" הגיע למקום השלושים ושניים במצעד הלאומי, מופיעים לפני הרבה פחות אנשים מאשר Children Of Bodom. יכול להיות שזה היה חד פעמי, אבל לסיפור ההצלחה שנקרא Children Of Bodom עוד יהיה המשך מוצלח וממושך ועל פי כושר והרבה תודות ל-Alexi Laiho - הילד הזה מוכשר בצורה מדהימה!!

Pics: Yvette Salthouse

צפירות האזעקה מחרישות האוזניים, בישרו על נחיתתו של קומנדו ה-metal הגרמני ועם הריף של "Angel In Black" הסתערו על הבמה שני הגיטריסטים Stefan Leibing ו-Henny Wolter תחת פיקוד הבסיסט Mat Sinner, תוך כדי דפיקת ראשים מתואמת ואחידה שמספר שניות אחריהם, מתוך מסך עשן אדום ירוק שהשאירו באדיבותם שני הפיצוצים האדירים שהיו על הבמה, צועד לו בנחת Ralph Scheepers בלבוש שחור מאוד, המבליט כל שריר בגוף שלו (ושרירים לא חסרים לאיש הזה) ועם "התספורת" החדשה שלו הוא רחוק מלהראות את היפי שחור טבע. קומנדו או לא קומנדו? מה שלא יהיה, כשהוא פותח את הפה שלו לשיר, הוא משאיר אותך במבט חסר אמונה ומלא בהתפעלות והערכה ליכולת שלו להגיע לגבהים ולאוקטבות בצורה חלקה ובלי שום מאמץ נראה לעין. אז נכון שהוא לא רץ, קופץ ומשתולל על הבמה, את זה עושים בשבילו ה-comrades שלו. הכל אצל Primal Fear עובד כמו מכונה משומנת, בה כל אחד מהנגנים יודע את תפקידו ואת מקומו. תפאורת נשר הברזל שמאחוריהם בצרוף הרבה עשן ותאורה מרשימה מוסיפים הרבה לאווירה ובצורה מסוימת מחפים על "הקרחות" ביציעים. הסט ליסט הורכב פחות או יותר בצורה שווה משלושת הדיסקים של Primal Fear והם הצליפו בנו עם קטעים נהדרים כמו "Promised Land", "Battalions Of Hate", מתוך האלבום הראשון שלהם. "Final Embrace", "Church Of Blood" מ-"Jaws Of Death" וכמובן שירים מתוך הדיסק האחרון והאדיר שלהם "Nuclear Fire" (חובה לכולם!!!). "Angel In Black", "Now Or Never", "Eye Of An Eagle" בין השאר.

הרגע הפחות מוצלח היה בביצוע של הדובדבן מהדיסק האחרון "Iron Fist In A Velvet Glove" והסיבה נעוצה בעיקר ב-backing vocals, שהם חלק חשוב מאוד ביצירת האווירה והמלודיות של השיר הנהדר הזה. הערב, בכל אופן זה לא עבד בצורה הכי טובה והשיר איבד את מרבית הקסם שלו. אפשר אולי להתחשב בכך שזה היה הקונצרט הראשון בסיבוב הארוך מאוד של Primal Fear ואחרי שעתיים של מתקפת power metal גרעינית, עם מאה אחוזים של התלהבות ואנרגיה, קשה לבוא אליהם בטענות. כמובן שקיבלנו גם הדרן ועוד כמה מפלאי הפירוטכניקה לסיום. ובכלל Primal Fear מצליחים להעביר את הבומבסטיות של הדיסקים שלהם, בעיקר של זה האחרון, אל הבמה. עם המקום השלושים ושניים במצעד הגרמני ופסטיבלים שעוד מצפים להם בקיץ. הלהקה הזו מסתכלת רק בכיוון אחד, אל הטופ! וכמו שהקומנדו הזה נראה ונשמע, אף אחד לא יוכל לעצור אותו. הדאבל בסים של Klaus Sperling הדהדו באוזניים הרבה אחרי שיצאנו אל האוויר הקר של המבורג בחיפוש אחרי הבר הקרוב.

Amit

Pretty Maids

2.2001. ברלין , Colombia Plaz

בדומה לאחיותיה המטרופוליסטיות, פריז ולונדון, גם ברלין לא בדיוק ידועה בסצינת ה-metal שלה. והביקור הזה של Pretty Maids בבירה החדשה-ישנה של גרמניה הוא הראשון מזה שמונה שנים. מצוידים באלבום האחרון והמצוין שלהם "Carpe Diem", הצליחה החבורה הדנית הותיקה הזו להביא ל-Colombia Plaz, ששימש בזמן המלחמה הקרה כקולנוע לחיילים האמריקאים ששירתו בברלין, כמות מכובדת ביותר של metalheads, מרביתם בגילאי עשרים-שלושים שנשארו נאמנים לאותו heavy metal קלאסי ש-Pretty Maids עושים גם היום בהצלחה. מי שהגיע מספיק מוקדם, יכול היה ליהנות לא רק מהבירה הנהדרת, אלא גם מההרכב השוויצרי הצעיר Crystal Ball, שכמו למרבית הנוכחים גם לי הוא היה די אלמוני, ולמרות זאת הם בהחלט הצליחו להרשים עם מקבץ קטעי hard rock, שנשען על הקול החם והמעט מחוספס של Mark Sweeney הסולן ועבודת גיטרות מרשימה. בסך-הכל Crystal Ball היו יופי של חימום בלתי צפוי ובארבעים וחמש הדקות שנתנו להם, הם הצליחו לרכוש הרבה מעריצים חדשים, מה שהתבטא במכירת הדיסק החדש שלהם "Hard Impact" שנחטף בכמויות.

ל-Pretty Maids, אחרי כמעט עשרים שנה בביזנס ועם כל כך הרבה אלבומים מצוינים, לא היתה בעיה גדולה לשלהב את הקהל ב-Colombia Plaz, בין אם זה בקטעים המהירים והאנרגטיים שלהם, או בשירים יותר מלודיים וקליטים. ואפילו בקטעים מתוך האלבום האחרון, כמו "Violent Tribe", "Tortured Spirit" - Maids היו במיטבם. או כמו ב-"Wouldn't Miss You", שנותנים לך תחושה כאילו אנחנו מכירים אותם כבר הרבה מאוד זמן. הכימיה בין Ronnie Atkins הסולן ו-Ken Hammer, היא זו שעושה את ההרכב הזה על הבמה לכל כך מיוחד ומלהיב וזה לא מפליא שהחברים מ-Deep Purple הפכו למעריצים, לאחר סיבוב ההופעות המשותף אי שם בשנות ה- 80'.
ועם סט ליסט עמוס בלהיטים ובקלאסיקות כמו "Back To Back", "Yellow Rain", "Future World" או "Red Hot And Heavy", לא צריך להשקיע הרבה מאמץ כדי להבין איך Pretty Maids הגיעה למעמד של להקת cult, המוערכת על-ידי מוסיקאים כמו על-ידי המעריצים הרבים שלה. אין פה אופנה, לא תמצאו פה דרקונים וחרבות ובטח שלא טקסטים טיפשיים על השטן ושאר שטויות. Pretty Maids נותנים hard rock המחמם את הלב וממריץ את האדרנלין... סליחה, את האלכוהול בדם. וכשרואים אותם מבצעים את השירים הנהדרים שלהם, החיוך לא יורד מהפנים שבוע אחרי (חבל שזה אותו סיפור גם עם החמרמורת-hangover). הכל טבעי וכנה, את הפוזה הם משאירים ללהקות אחרות. אם היה משהו אחד קטן שבכל זאת גרם לי אכזבה, זה שלא בוצע "Clay" הנהדר מתוך הדיסק החדש, שציפיתי כל כך לשמוע אותו. אבל הנחמה היתה, שאם לשפוט על פי הערב הזה בברלין, Ronnie Atkins והאדון Hammer, לא מתכוונים להתחיל בקרוב לנגן בלוז ובטח שלא לפרוש לאיזשהו כפר קטן בדנמרק, אלא להמשיך ולתת לנו metal כמו שרק הם יודעים לעשות ועוד תהיה להם בעתיד הזדמנות לפצות אותי על "עגמת הנפש".
קונצרט של הלהקה הזאת הוא משהו שכשאתה חווה אותו, אתה יודע שתהיה גם פעם שניה ובדיוק כמו בכל אחד מהאלבומים שהם הוציאו בעשרים שנים האחרונות, גם על הבמה They rock hard and heavy!!!

Amit

Pics: Yvette Salthouse

Ambeon
Fate of a Dreamer

AMBEON
Fate of a Dreamer
TM-030

'Fate of a Dreamer' is an Ayreon-related project, with new lyrics & melodies, written and performed by that amazing 14 year young female vocalist, Astrid van der Veen.
The musical style is a mixture of atmospheric, celtic, electronic, gothic & metal music.
Produced, composed, recorded & mixed by multi-instrumentalist Arjen AYREON Lucassen.
WWW.AYREON.COM

LANA LANE
Love Is An Illusion - Special Edition
CDP-1081-DD
(2-CD Set, for the price of one!)

The Queen of Symphonic Rock, LANA LANE, announces her debut album *'Love Is An Illusion'* Special Edition, an ultra-deluxe 2-CD package including a re-mastered 1998 Remixed Version & the Original 1995 Version.
Featuring Erik Norlander (Rocket Scientists, Ayreon) & Mark McCrite (Rocket Scientists, Ayreon).
Now on tour in Europe!
WWW.THETANK.COM

AFTER FOREVER
Prison Of Desire
TMD-023 DIGI PACK LMT ED 3.000

Their succesful debut album now available as a valueable Limited Edition digipack including a bonus track & a free sticker.
AFTER FOREVER on Dynamo Open Air 24-05-'01 featuring special guests Arjen AYREON Lucassen & Astrid AMBEON v/d Veen!
WWW.AFTERFOREVER.COM

AYREON
Into The Electric Castle
TMD-014 Digipack LMT ED 5.000

A masterpiece by Arjen AYREON Lucassen.
Now available as an ultra-deluxe Limited Edition digipack including a 2-CD set, original artwork & unreleased pictures.
WWW.AYREON.COM

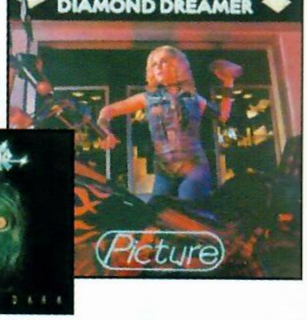

PICTURE
Heavy Metal Ears
/Picture I
CDP-1075-DD (2 Albums on 1 CD)

PICTURE
Diamond Dreamer
/Eternal Dark
CDP-1076-DD (2 Albums on 1 CD)

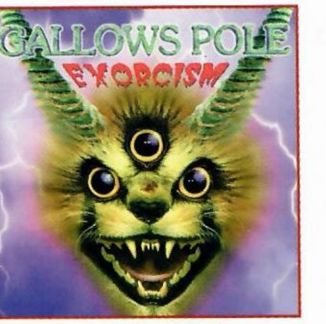
'The very first genuine Dutch Heavy Metal albums have just been released!' TOP QUALITY re-issues containing the Original Artwork, Extensive Booklets & Restored Masters make these CDs into a unique document, covering a very special part of the Dutch history of Metal.

Distributed in Israel by:
M.M.I.-Music Media Israel
P.O. Box 52043,
Tel Aviv 67212, Israel
Fax:++972 3 688 5187
marketing@metalhammer.org

Upcoming Releases:
HELLOÏSE *'Fata Morgana'* Melodic Power Rock, mixed by Sascha Paeth (Rhapsody, Kamelot, Angra)
LANA LANE *'Curious Goods'* Special Edition
AFTER FOREVER new album!
WARGASM - *Suicide Notes* + bonus tracks

TRANSMISSION RECORDS
PSEUDONYM RECORDS
P.O. Box 2078
3140 BB
Maassluis
Holland
fax: +31-(0)10-5926170
Email: double@caiw.nl

TRANSMISSION
PSEUDONYM

Gallows Pole
"Exorcism"
[Shark Records]

יש משהו בלהקה Gallows Pole שעוצר אותך מלפסול אותם לגמרי על הסף, אולי מפני שהם לא עושים שום דבר ממש רע. ובכל זאת חוסאת החבורה מהבלקן בחטא השבלוניות והחיקוי של דברים שכבר נעשו על ידי גדולים וטובים יותר. במילים אחרות, הם אומנם לא עושים מוסיקה רעה, אבל גם לא עושים מוסיקה טובה. בימים אלה משחררים הבסיסט John ABC Smith, לשעבר חבר בלהקת Scanner, ושותפיו אלבום שני. מבחינה מוסיקלית השינויים מאלבום הבכורה קלים ביותר, הסאונד מעט כבד יותר, אם כי גם מלודי יותר, עם דגש על הגיטרות ועל קטעי סולו ארוכים, לעיתים חביבים כמו בשיר "Turn of Fortune", אבל במקרים אחרים ארוכים מדי ומרגיזים כמו בשיר "Astronomy Domine". אפילו ניכר במידה מסוימת שהלהקה עברה תהליך התבגרות והבשלה מאז האלבום הראשון, מבחינת מילות השירים. ובכל זאת, אין כאן שום דבר חדש, אין ניצוץ, אין הברקה. הלהקה מנגנת מטאל מסורתי עם השפעות ברורות של איירון מיידן, Helloween והמטאל של שנות השבעים ותחילת השמונים, שזה מצד אחד דבר בטוח, אבל מצד שני גם מסוכן. לא כל אחד יכול להיות אנדי דריס או סטיב האריס ובטח שלא ג'ון סמית'. כאמור, זהו האלבום השני של הלהקה, אלבום מבחן. בשלב הזה היא היתה אמורה להתגבר על מחלות הילדות שלה וליצור לעצמה משהו ייחודי, אבל זה לא קורה ב-"Exorcism". אלא אם כן אתם ממש חייבים, מאיזושהי סיבה עלומה, אחרת כדאי לוותר על האלבום הזה. ובלי קשר לאיכות המוסיקלית של האלבום, מגיעה הערכה לעטיפה המדהימה מבית אשף המאיירים דרק ריגס. לפחות מן הבחינה הזאת, זה אף פעם לא רע לחקות את איירון מיידן.

7

כרמית מזרחי

Flotsam And Jetsam
"My God"
[Metal Blade]

החבר'ה האלה כבר מבוגרים למדי. צריך לקחת בחשבון שהם מהדור הראשון של ה- thrash האמריקאי, בערך מאותה תקופה ש-Testament ו-Exodus התחילו. הם נודעו בעיקר עקב העובדה ש-Jason Newsted התחיל אצלם את הקריירה לפני המעבר ל-Metallica. מעבר לכך הם לצערי די שקעו באנונימיות. וזו באמת עובדה מצערת, מכיוון שהם טובים. בתקליטים הרבים שעשו הם הוכיחו עמידות, יושר מוסיקלי, ובעיקר- מוסיקה איכותית. הסולן שלהם Eric A.K. הוא בעל קול ייחודי, אשר אותו הייתי יכול לזהות בכל להקה שתדחפו אותו. קול עם ביצים (ותסלחנה הקוראות הנשיות, הכוונה אינה שוביניסטית בשום אופן), שלוקח אותך עם המוסיקה. המטאל שלהם שונה מכל מה ששמעתם. תקליטם נפתח בשיר מהיר שהייתם מצפים יותר מלהקה כמו Slayer. בשיר השני הם נשמעים יותר כמו עצמם, מעברים שקטים של גיטרות נקיות ובאס מעניין, מחובר ל-power chords שבהם צורח Eric את נשמתו. הייתי מגדיר אותם בקטעים כאלה כ-progressive, אבל התואר יהיה פשטני מדי בשבילם. הם כבדים ומעניינים בהרבה מכדי להצטמצם לתואר שכזה. עטיפת התקליט מראה ערבי בעל גולגולת במקום פנים, ומסוק מרחף מעל מדבר. לכל חובבי הפוליטיקה שמעוניינים לפרש - אני אישית מעדיף ללכת ולקנות את הדיסק.

8,5

אלון מיאסניקוב

Beholder
"The Legend Begin"
[Dragonheart]

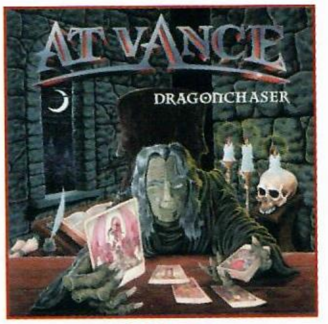
האפנות המתחלפות של הפאואר מטאל חדשות לבקרים, מביאות אלינו גשם של להקות מאותו פס ייצור, עד שלפעמים, אחרי כמה השמעות, כבר לא בטוחים אם זו להקה פלונית ששרה על העבר העתיק או להקה אלמונית. אז הנה, עוד להקת פאואר מטאל סימפוני, מאיטליה כמובן, איך לא, והפעם היא רוכבת על הגל שמשלב בין קולות נשיים לבין קולות גבריים. לשם שינוי, הפעם הקול הנשי דווקא דומיננטי יותר מקולו הגברי של פטריק וייר, מייסד הלהקה. כל כך דומיננטי, עד שהוא מזכיר להקות שיש להן סולנית אשה יחידה, קיברלי גוס, למשל, או אפילו טרייה מ-Nightwish, במיוחד מבחינת הדרמטיות של השירה. מה שמוביל אותנו לשאלה הבאה: למה כל הסולניות בלהקות הפאואר מטאל נשמעות בדיוק אותו הדבר? גם כאן נופלת Beholder בפח של קלישאה שחוקה. אז לטרייה מ־Nightwish יש את האופראיות, לקימברלי גוס יש את הסקסיות, אבל ל־Leanan Sidhe אין שום דבר שיחפה על זה שהיא נשמעת בדיוק כמו כולן. פרט לזה אין ללהקה הזאת שום חדשות מרעישות עבור עולם המטאל. נגינה טכנית, שימוש רב מאוד בקלידים וגיטרות מתחנפות. התוצאה הסופית היא סאונד קליל מאוד, אפילו במונחים של פאואר מטאל, על גבול הפופ, הייתי אומרת. מה גם שבשעת חברי הלהקה נראים יותר כמו תזמורת קטנה ופחות כמו להקת מטאל.

שני שירים תאומים באמצע האלבום - "The Prophecy" מצילים את כבודו. הם באמת מצוינים. אולי באלבום הבא של הלהקה, אם יהיה, נקבל קצת יותר מזה והרבה פחות מהשאר.

בינתיים, רק למי שאוהב את כל העסק הזה עם שני הקולות, הסימפוניות והקלידים.

7

כרמית מזרחי

At Vance
"Dragonchaser"
[Shark Records]

At Vance היא מן הלהקות המשתמשות בכל הטריקים המוכרים של הפאואר מטאל, אך נחשבת כמי שעושה זאת טוב יחסית ולפחות אינה נשמעת כשידור חוזר גרוע או כהבטחה בלתי ממומשת. באלבום החדש חוזרת הלהקה להשתמש במוטיבים המוכרים של קלפי טארוט, דרקונים, יצורים מכושפים ועלמות במצוקה אך גם ממקמת את הפאואר מטאל ההסתדרותי שלה במין מיקום מוזר בין שני קצוות רחוקים של פופ מצד אחד ומוסיקה קלאסית מצד שני. אולף לנק וחבריו משתעשעים לכל אורך האלבום על גבול מוסיקת הפופ, מה שמקבל חיזוק מגירסת הכיסוי לשיר "The Winner Takes It All" של אבבא. אבל התוצאה סתמית ולא משכנעת. היא לא לוקחת את המטאל עד הסוף ובדרך גם מאבדת את החינניות הקלילה של השיר המקורי.

בקוטב השני, האלבום גם מכיל עיבוד מעצבן ויומרני במיוחד לסימפוניה החמישית של בטהובן. פשוט שמונה דקות ושתי שניות של ייסורים מיותרים.

בין שני הקטעים הללו מספקת At Vance סחורה סטנדרטית. גיטרות מהירות, אבל לא כבדות מדי, שירה גבוהה וצלולה, שירים טובים, קטע אינסטרומנטלי אחד וגם הברקות כמו "Crucified" או "Heaven Can Wait".

רק בשיר "My Bleeding Heart" סוף סוף מעזים חברי הלהקה ומגישים שיר עם קצת יותר עוצמה, קצת יותר אנרגיה וקצת יותר נשמה. זה בהחלט השיר הטוב ביותר באלבום הזה. ראויה לציון העטיפה היפהפייה שאוירה על ידי כריסטוף ברש. ואם לסכם, "Dragonchaser" הוא אלבום חביב, בלתי מזיק, לא רע בכלל אבל גם לא מפיל. למעריצי הלהקה, למכורים לז'אנר ולחברי מה שמכונה במקומותינו "מועדון ההסתדרות".

8

כרמית מזרחי

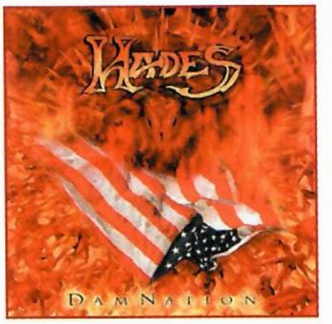
A Tribute To ABBA
[Nuclear Blast]

התגובה הראשונה שלי לפרויקט הזה של Nuclear Blast, הכולל עיבודי מטאל לשירים של אבבא, נעה בין זעזוע מחילול הקודש, לבין שעשוע מקוריוז מוזר. לא רק שקשה לי לראות דרך מוצלחת לשלב בין הסגנונות, אני גם האחרונה שתתייחס בסלחנות לערבוב בין פופ למטאל. אולי אני רגישה מדי לנושא, כי תמיד מאשימים אותנו הבנות שאנחנו לא מבינות שום דבר במטאל ומקשיבות רק לבלונדיניים ששרים על אהבות נכזבות. אבל, כבר בשיר הראשון באלבום נחה דעתי, לפחות במידה מסוימת. Therion, מבצעים פה גרסת goth metal מדהימה לשיר "Summer Night City". כמעט ואין להכיר את השיר המקורי. אהבתי גם את הביצוע של Sinergy לשיר "Gimme Gimme Gimme". הקול הנשי של קימברלי גוס, נשמע יותר טבעי לחומר המקורי של הלהקה ופחות מאולץ.

אחרונים הראויים לציון הם At Vance המגישים כאן גירסת סיקסטיז, לד זפלינית מצוינת, לשיר "Money Money". הפעם הצליחה הלהקה הזאת לחדש שיר של אבבא במקוריות, בניגוד לגירסה של שיר אחר, המופיע באלבום החדש שלה. שאר השירים בינוניים עד סבירים. לא תמיד מצליחים המבצעים להעניק לשירים ייחוד חדש באמצעות המטאל. התוצאה לעיתים מגוחכת, לעיתים תמוהה, כמו בשיר "Take A Chance On Me" שמבצעים כאן Rough Silk.

בעיקר למעריצי הלהקות המשתתפות ולאנשים שהשילוב הזה בין מטאל לפופ עושה להם משהו.

כרמית מזרחי

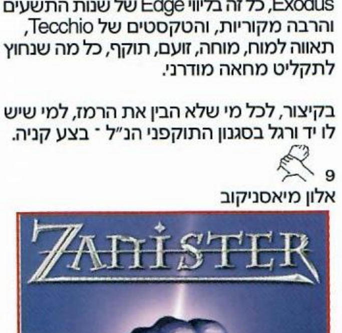
Hades
"DamNation"
[Metal Blade]

אני מניח שיש כתבים בהווה ובעבר של מטאל האמר שיחלקו עלי, אבל אני ממש אוהב את מה ש-Hades עושים. ואני חושב שגם הם יוכלו להודות שהתקליט הנוכחי הוא הטוב ביותר מבין שלושת התקליטים שיצאו מ-Metal Blade בשנים האחרונות. הלהקה בעצם שמרה על מגמה של שיפור הדרגתי מתקליט לתקליט, כשהנוכחי הוא תקליט מצוין מכל הבחינות, החל מהסאונד המצוין שיצר Tim Gilles, דרך קולו המרתק של Alan Tecchio, יוצא Watchtower, וממשיך בעבודת הגיטרות המסונכרנת היטב של Dan Lorenzo ו-Ed Fuhrman, שניכר בה שמקורה בשנים רבות של עבודה משותפת. הבס המלודי והמעניין שמנגן Jimmy Schulman והמתופף החדש והכשרוני במיוחד Ron Lipnicki. הכל משתלב ללהקה שמנגנת הדוק ומדייק, בלי לאבד את האגרסיה הנחוצה בז'אנר שבחרו לעצמם. קווי השפעה לכל המעוניין: קצת Slayer, קצת Exodus, כל זה בליווי Edge של שנות התשעים והרבה מקוריות, והטקסטים של Tecchio, תאווה למוות, מוחה, זועם, תוקף, כל מה שנחוץ לתקליט מחאה מודרני.

בקיצור, לכל מי שלא הבין את הרמז, למי שיש לו יד ורגל בסגנון התוקפני הנ"ל - בצע קנייה.

9

אלון מיאסניקוב

Zanister
"Fear No Man"
[Shark Records]

בחור עסוק, הגיטריסט דיוויד טי צ׳סטיין. מלבד ניהול הלייבל Leviathan Records בשנה האחרונה, הוא הוציא אלבום המכיל שירים ישנים של CJSS, הקליט את האלבום Southern Gentleman במסגרת להקתו Chastain, הפיק את האלבום של Vainglory, ושחרר שישה (!) דיסקים של קטעים ישנים שלו המופצים באמצעות חברת אינטרנט שייסד והמתמחה במוסיקה נדירה. אז מתי יש לו זמן לנגן גיטרה? ומתי יש לו זמן לכתוב שירים ללהקתו האחרת, Zanister? מסתבר שיש ויש.

באלבום החדש והשני שלהם "Fear No Man", מציגים חברי הלהקה פאואר מטאל משובח על גבול ה-true metal. אלמנטים מעודנים וממותנים של פרוגרסיב המשולבים בשירים כמו "Live For Greed" ומצליחים להפוך אותם למתוחכמים יותר מבלי לפגום בעוצמה שלהם.

נגינת הגיטרה של צ׳סטיין מחוספסת ומבריקה כתמיד, הגיטרות של מייקל האריס משלימות את צ׳סטיין כמו יד לכפפה ועם הקול הצרוד והעמוק של הסולן המוכשר בריאן סרוולה, התוצאה היא סאונד עוצר נשימה, שנע בין קצוות של רכות וקשיחות.

שיר הפתיחה המצוין "The Shades They Color Thee" הוא פשוט צ׳סטיין קלאסי, המזכיר פעם נוספת את תרומתו של האיש למטאל בכלל ולמטאל האמריקאי בפרט. טובים גם "Got To Live My Life" הקליט והמהיר, "Generation Breakdown" ושיר הנושא "Fear No Man". גם בשירים האיטיים יותר, "Lost Control" או "Egyptian Nights", נשמרת עוצמת הצליל. על עטיפת האלבום יש תצלום של אגרוף. אני לא יודעת מה היה הרעיון המקורי מאחורי התצלום, אבל זוהי מטאפורה מצוינת למה שנמצא בפנים. זהו אלבום מן הסוג שיסתובב במערכת שלכם עוד ועוד ולא תרצו להפסיק אותו. מומלץ בהחלט!

9

כרמית מזרחי

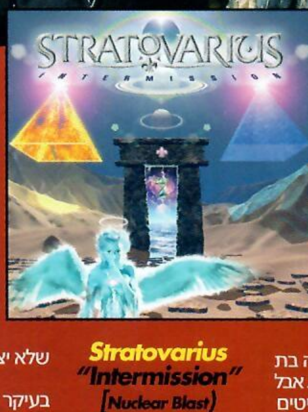
Killers
"Killing Games"
[Brennus]

Killers היא להקה צרפתית-בסקית הפועלת מזה חמש עשרה שנה ומנגנת ספיד טראש מטאל בסגנון שנות השמונים. עד עתה הם הוציאו תשעה אלבומים, כולם בצרפתית. האלבום העשירי שלהם הוא הנסיון הראשון שלהם באנגלית והנו למעשה תרגום של אלבום קודם שלהם בצרפתית בשם "Mauvaises Graines". המוסיקה נשארה כמעט אותו הדבר, אם כי ההקלטה מחדש וההפקה החדשה העניקו לה מין ליטוש וברק סופי שלא היה קיים בה קודם. המילים השתנו לגמרי ולמעשה נכתבו מילים חדשות באנגלית למנגינות הישנות. וכך, האלבום, שמשמעותו בצרפתית היא "זרעים רעים" הפך ל"משחקים רעים", שיר הנושא, "זרע רע", הפך ל"מוח רע רע", "התקפה" הפך ל"היזהר" ו"סוד האויב" הפך ל"הרקד את עצמך עד מוות". כשמתגברים על הקוריוז התרגומי הזה ואם מתעלמים מן המבטא הצרפתי של הסולן, ניתן בקלות לראות שהאלבום באמת טוב. הוא מהיר וכבד בדיוק במידה, אפשר לדפוק איתו את הראש כמה שעות טובות, אבל יש בו גם מורכבות ותחכום. באמת יופי של דבר.

8

כרמית מזרחי

Stratovarius
"Intermission"
[Nuclear Blast)

אולי מבעיות פרנסה, אולי מחשש שיאבדו את בכורתם בתהום הנשייה ההפכפך של הפאואר מטאל, בו צצות להקות חדשות כפטריות אחרי הגשם, תהא הסיבה אשר תהא, בימים אלה משחררת Stratovarius דיסק חדש למעריציה, על מנת למלא את החלל שנוצר בתקופת החופשה בת השנתיים שנטלה לעצמה. אבל לפחות זה איננו דיסק להיטים סטנדרטי בסגנון ה"בסט אוף", אלא באמת אוסף של הפתעות, הכולל כמה גרסאות כיסוי מעניינות שעשתה הלהקה לשירים של Rainbow ו־Judas Priest ושירים שיצאו בעבר רק בגרסאות אלבומים במהדורה מוגבלת. גם למי מן המעריצים המושבעים של הלהקה, שכבר יש ברשותם את השירים הללו, יש כאן ארבעה שירים חדשים, ביניהם "Requiem" המקסים וגרסה של הופעה חיה של השיר הסוחף "Hunting High & Low" מהאלבום הקודם, שלא יצאה בעבר באף פורמט.

בעיקר למעריצים, אבל גם למי שרוצה לעשות היכרות מעט אחרת ושונה עם הלהקה.

כרמית מזרחי

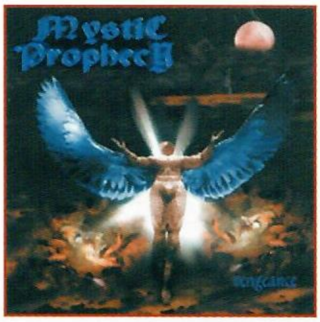

Eidolon
"Hallowed Apparition"
[Metal Blade]

היה זה רק עניין של זמן עד ש-Glen Drover יצטרך לבחור בין נגינה עם King Diamond לבין השתתפות בלהקה Eidolon, שמנהיג אחיו, המתופף Shawn Drover. Eidolon הראתה סימנים של צמיחה, התפתחות והבשלה כבר מאז אלבום הבכורה שלה בשנת 1995, שהגיע לשיא בשנה שעברה, עם החתימה על חוזה ההקלטות עם חברת התקליטים Metal Blade. זהו האלבום השני שמוציאה הלהקה בחברה החדשה, הפעם עם גלן במשרה מלאה, לאחר שעזב את קינג דיאמונד ועם שינוי סאונד בתפריט. הלהקה הקנדית החליטה הפעם לוותר על הקלידים ועל הקטעים האקוסטיים לטובת מטאל ישיר יותר ובסיסי יותר ולהחליף את הפאואר הכבד בהווי מטאל מסורתי, אם כי חסרה לי קצת מהירות בסגנון הנגינה שאימצה לעצמה. מילות השירים שנכתבו על ידי שון דרובר מעבירות מסרים אפלים באופן מעורפל ומטאפורי והאוירה הכללית היא של משהו רע שעומד להתרחש, במיוחד אם מביטים בעטיפה המאיימת שאייר יאן מייניגהאוס. אהבתי במיוחד את "Feed The Machine" ואת שיר הנושא "Hallowed Apparition".

8

כרמית מזרחי

Mystic Prophecy
"Vengeance"
[B.Mind Records]

זהו אלבום הבכורה של להקתם החדשה של הסולן היווני אר די ליאפקיס והבסיסט הגרמני מרטין אלברכט, פליטי Valley's Eve. לצידם של השניים מופיעים גם המתופף השוודי הצעיר דניס אדקאהל, שניגן בעבר בלהקה Raise Hell והגיטריסט גוס ג'י, פנים חדשות. החבורה מנגנת פאואר מטאל מהאסכולה הכבדה יותר של הז'אנר. אולי עקב העובדה שחברי הלהקה מגיעים ממספר מדינות שונות, אולי מפני שהלהקה אינה חתומה בלייבל יוקרתי, היא נשמעת שונה ממה שבדרך כלל מספקות להקות הפאואר מטאל בימים אלה. בניגוד ללהקות הפאואר הגרמניות החלביות, כאן ההפקה מסורתית יותר, אין השפעות פרוגרסיב, הנגינה סוערת ומלאת אנרגיה והצליל מחוספס עם נוכחות מסיבית של הגיטרות. באופן מפתיע, עבור להקה שכל חבריה מגיעים מאירופה, הסאונד באופן כללי אמריקאי יותר ומזכיר את Nevermore יותר מפעם אחת. האלבום שומר על רמה שווה ואיכותית של מטאל ישיר וטוב לכל אורכו. אהבתי במיוחד את שיר הפתיחה הסוחף

"1545 - The Beginning" ואת "Damnation And Darkness" – שידבר במיוחד לליבם של חובבי פאואר מטאל עתיר גיטרות, אבל גם למי שמתגעגעים למטאל פחות ממוסחר.

8

כרמית מזרחי

Steel Prophet
"Book Of The Dead"
[Nuclear Blast]

עשרים שנה להיווסדה חוגגת להקת הפאואר מטאל האמריקאית Steel Prophet. אבל דרך מוזרה מצאה לה לעשות זאת. סטיב קשינסקי ושותפיו, משחררים אלבום חדש, המהווה אנטיתזה מוחלטת לאלבום הקודם "Messiah" ולמעשה שונה לחלוטין מכל מה שעשתה הלהקה עד היום. הקצב המהיר ננטש לחלוטין לטובת נגינה איטית יותר, מורכבת הרבה יותר וגם פסימית הרבה יותר. המילים, אף על פי שמנוסחות בעדינות, קשות. באלבום ניכרת גם השפעה גדולה יותר של פרוגרסיב מטאל מאשר בעבר. באורח כמעט בלתי ייאמן, הניסיון השונה הזה לא פוגם כהוא זה בביטוי כשרונם הגדול של חברי הלהקה. ריק מיתיאסין מעולם לא נשמע טוב יותר והגיטרות של סטיב קשינסקי נשמעות בוגרות ובשלות מתמיד. שני השירים הראשונים, "When Six Was Nine" המצוין ו-"Tragic Flaws" וקליטים יחסית לאלבום מתוחכם זה, אבל הם כמו מושכים לתהום אפלה. ההמשך איטי יותר ומציק יותר.
אין להכחיש, מי שמורגל בפאואר מטאל שבלוני מצד אחד ובמטאל מסורתי וישיר מצד שני, כמוני, יתקשה לבלוע את האלבום הזה. אבל גם יש להודות שהוא פשוט שווה את השמיעות החוזרות ונשנות. אחרי שמתרגלים, זהו פשוט אחד הדברים הטובים ביותר שנראו על מדפי החנויות לאחרונה. שימו לב לשיר האחרון והמקסים "Oleander", שזורח בסוף האלבום הקשה הזה כמו קרן אור בסוף מנהרה ארוכה, עם השפעות של Queen והרוק המתקדם של שנות השבעים.

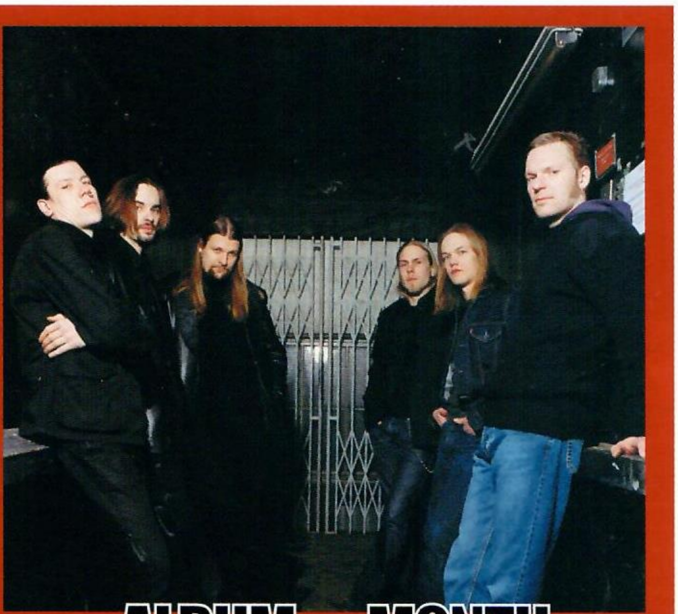
8

כרמית מזרחי

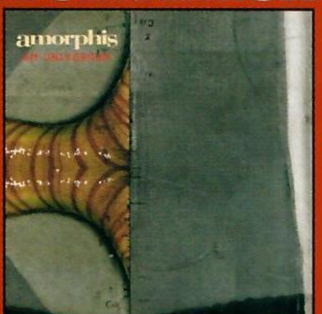

Darkane
"Insanity"
[Nuclear Blast]

את הלהקה השבדית הזאת שמעתי לראשונה עם צאת תקליטה הקודם והראשון - "Rusted Angel", הם מייד תפסו את אוזני כמו מורה אנגלי קפדן, וטפטפו לשם מטאל

ALBUM OF THE MONTH

Amorphis
Am Universum
[Nuclear Blast]

הנה זה בא!!! האלבום החדש!!! כמה חיכינו!!! מאז "Elegy" שיצא בשנת 97' והיה הצלחת ענק, לא יצא אלבום הארד רוק, doom, הכל מכל, וכל זה יוצר את השילוב המדהים שאלבום זה מכיל. האלבום ממשיך בנקודה בה הפסיק האלבום הקודם. השירים גם הפעם לקוחים מאגדות-עם פיניות שאף פעם לא עניינו אותי במיוחד, אבל למי אכפת?? המוסיקה פה כל כך טובה, כל כך עשירה ומגוונת, מעניינת, מקורית, יפה, מרתקת ובקיצור: כל מה שתרצו, מלודיות מצוינות המשתלבות יד ביד עם השירה המעולה והמקצבים הבלתי שגרתיים, פשוט ענק!! אין מילים!! למי שלא מחפש מטאל שגרתי של דרקונים מאיטליה או שדים מנורבגיה: דווקא בפינלנד יש אחלה להקה!!! חדש ללהקת העל הפינית הזאת. אמנם, היה מיני אלבום אקוסטי, אך אנחנו המשכנו לחכות לאלבום החדש והנה. הנה זה בא... וכהרגלם בקודש, אין זה אלבום מטאל טיפוסי כלל וכלל, אני בספק אם אפשר לקרוא לזה אלבום מטאל, א-ב-ל: אפשר לקרוא לזה בשם האמיתי: אלבום ע-נ-ק!!! חד וחלק – פצצה!! מוסיקת רוק בעלת גוון מטאלי חמושה בדיסטורשן כבד וביחידת קצב מצוינת, שירה מהממת ביופייה, ברובה "נקייה" ולא צורמנית או גרגרנית, המון כלים לא שגרתיים, השפעות אוריינטליות ומתקדמות, רוק מתקדם.

9

גידי פרסקי

Amon Amarth
"The Crusher"
[Metal Blade]

תקליטם הקודם של Amon Amarth נקרא "The Avenger", אני חושב שמכך ניתן להסיק הרבה מסקנות על הלהקה, הם נשמעים תמיד אותו דבר, ריפים מהירים עם שילובי מלודיה המזכירים את At The Gates, מינוס חלק מהמורכבות שהפכה אותם בעיני לקצת פחות מעניינים (ויסלחו לי כל הפנאטים של At The Gates), וקצת יותר קונספט ויקינגי שמתבל את המוסיקה במעין הרגשת שליחות לוחמת.

הסאונד נשאר בדיוק כשהיה, צליל של

משובח. הם הביאו את המלודיה הטכנית של Arch Enemy ושילבו אותה עם האגרסיביות של Messhuga. הסולן נהם באוזני בקול מענג, הגיטריסטים סיפקו את הסחורה המלודית במקצועיות רבה, והמתופף... פה יש מקום לפרט, כששמעתי את Peter לראשונה בתקליט של Arch Enemy - "Stigmata", הייתי בשוק לא קטן, הבחור הוא אחד המתופפים הדינמיים, המעניינים, והטובים ביותר ששמעתי. הוא טס על התופים במהירות מדהימה, מבצע מעברים סופר מהירים, משתמש בdouble bass בצורה מתוחכמת, ובעיקר- מבצע עבודת מצילות מהירה, מורכבת, ובלתי פוסקת. הוא עסוק על הסט כמו Animal מהחבובות, רק עם קצת יותר אינטליגנציה. הדיסק החדש שלהם מספק שוב את הסחורה, הנטייה הפעם קצת יותר thrash, עם ריפים מהירים ומקצבים קצת פחות מתוחכמים. לא לטעות – זה לא "Reign In Blood". השירים ארוכים, שופעי ריפים, מלאים עדיין בקטעי-סולו מלודיים, והסולן החדש, לא רק שלא נופל מהסולן הקודם, אלא אף עולה עליו. את כל זה עטפו לנו בסאונד מדויק, חד, אך עם זאת קצת חם יותר מזה של Arch Enemy, עם תופים קצת יותר פלסטיים ופחות מתכתיים. בסך הכל – יופי של דיסק לשוחרי איכות מטאלית. אני ממליץ.

9

אלון מיאסניקוב

Abyss, נקי, מהוקצע, אך מצליח לשמור על הלכלוך הבסיסי שבעבודת הגיטרות, הסולן שלהם שואג את הטקסטים הכתובים היטב בקולו הלא פחות ממפלצתי, והמתופף משגר מטר של תופים מהירים, דאבל באסים רועמים, ועבודת מצילות מסמררת. הכל ביחד יוצר סכר של רעש שרק מי שחי על האגרסיה יכול ליהנות ממנו, אני לא ממליץ לכל אחד לנסות את החוויה הויקינגית הזאת, רק למי שיודע ליהנות מ-death עצבני אך עם זאת מנוגן היטב, מופק היטב, וכתוב היטב. אני אישית אהבתי מאד. אהבתי את הלהקה מצאת ה-EP הראשון שלהם, אהבתי את תקליטם הראשון, ואני ממשיך לאהוב אותם. סקנדינבים יקרים שלי.

8.5

אלון מיאסניקוב

Entwine
"Gone"
[Spikefarm]

שלום! היום באתי לקטול! אני נוטה לא לעשות זאת, בעיקר כי אני מכבד כל מוסיקאי שמעדיף לעשות מטאל מאשר פופ, טראנס, או כל סגנון נחות ומתועב אחר. אני מעדיף להקשיב למוסיקה המגוחכת שמפיקים Crystal Eyes על הצואה המטונפת שמנפיקים Five או Westlife, ואני נהנה יותר מהתקליט האחרון של Tankard המוגבלים שכלית, מאשר כל פיסת פגר מוכה שחין שנוצר באמצעים אלקטרונים וגורם לדור שלם של שאובי מוח לקפץ כמו צפרדעים על פחמים באיזה חוף בגואה או בניצנים. אבל את Entwine לא אהבתי. ממש לא. נשמע כמו Sentenced ביום אנמי במיוחד, אחרי ההתאבדות שעליה הם שרים כל כך הרבה. אם Sentenced מאימים להתאבד, אז Entwine כבר עשו את זה קודם. הם יודעים לנגן, הסולן נחמד, הסאונד של אולפני Finnvox מצוין (נראה לי שכל התקליטים שנעשו בפינלנד הופקו או שם), אבל המוסיקה נשמעת כמו דרקולה אחרי שאולץ לתרום דם – אנמית. ולמרות שאעדיף לשמוע אותם על פני כל מוכה גורל שבלע קצת יותר מדי כימיקלים ששאבו לו את התודעה למקום אחר, ובדרך איבדו לו את המוח, אני עדיין מעדיף להמשיך הלאה, ללהקות פיניות טובות ומעניינות יותר.

5

אלון מיאסניקוב

ALBUM OF THE MONTH

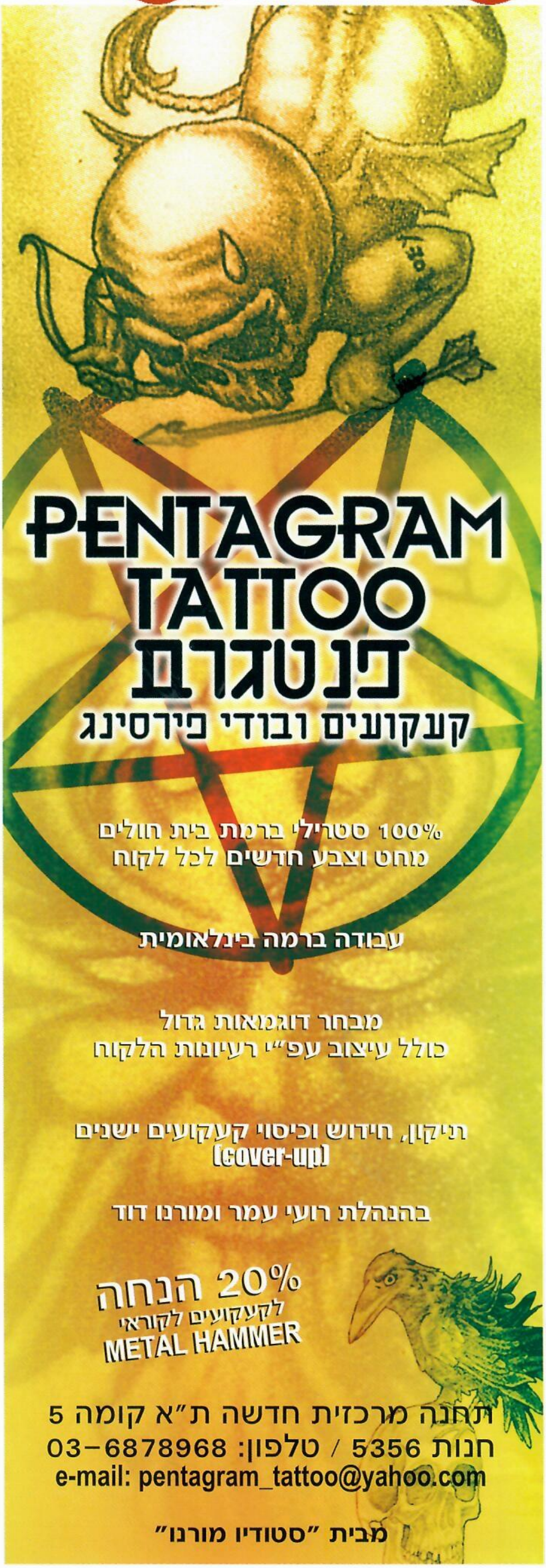
Ancient Rites
"Dim Carcosa"
[Hammerheart]

כמו ארכיאולוג מאותגר במיוחד שמשקיע את כל חייו כדי למצוא כתבים עתיקים שערכם בלתי ניתן להערכה בכסף, כך גם אני כיתתתי את רגלי בחיפושים אחרי להקות שנשארו נאמנות לעצמן לאחר התפשטותה המדאיגה של מחלת הנפילה בקרב להקות הז`אנר בשנים האחרונות.
כל הגדולים בזה אחרי זה נפלו שדודים בשדה הקרב של התעשייה והפכו עבדים לתכתיבי מנהל הבנק במקרה הטוב או סתם חברת התקליטים במקרה הפחות טוב....
Ancient Rit היא אחת הלהקות הבודדות ששרדה את מגפת הנפילה, ההרכב שקם בשנת 1990 ידע תמיד להשכיל וללכת בדרכו המקורית, אם זה באלבום הנוטף שנאה "Blasfema Eternal" או באלבום התיאטרלי והמצויין
לפני שכנתיים ומצליח בצורה מצויינת עד היום, לא תראו
קונדומים-כובעים-צעיפים-תחתיות בירה עם השם Ancient Rites
אחראית בעצמה לליין החולצות שלה, וגם הוא ממוקד ולא כולל משרוקיות וחרבות מפלדה חלודה...
האלבום החדש "Dim Carcosa" ממשיך מן הנקודה ש "Fatherland"
את המסע המופלא בתוך תקופות אפלות ועתיקות, מסע הבוקע ממוחו מלא הריעונות והיצירתי של Gunther Thyes מנהיג הלהקה, קשה להשוות את המוסיקה פה למשהו שאתם מכירים כי ל Ancient Rites
יש סגנון ייחודי משלה המבדיל אותה משאר הלהקות, קטעי בלאק רצחניים שזורים יד ביד (ולב עם לב) עם מוסיקת בארוק עתיקה, כלים אינסטרומנטליים רבים משתתפים ביצירה הנותנים רקע מדהים למטאל של Ancient Rites

ישנם השפרצות של מטאל משנות ה 80 וגם נגיעות של heavy metal
בעיקר בעבודת הגיטרות המצויינת של הגיטריסטים Eric Sprooten ו (לשעבר ב-"Inquisitor" ההולנדים), עבודת התופים מצויינת כרגיל, אין הפתעות רבותיי: Ancient Rites מציגים לראווה מטאל מהליגה הראשונה באירופה, מטאל מקורי ומרתק החל מהשמיעה הראשונה ועד עולם."North Sea" הוא השיר הטוב ביותר באלבום ללא ספק, מחובר בשיר מצויין בעל פוטנציאל של להיט ענק שיכול לעשות ל-"Dim Carcosa" את מה ש-"Mother Europe" עשה ל-"Fatherland"!! ומעבר לכך האלבום סוחף כמסע מרתק שלא רוצים לרגע שייגמר, וכל שנייה מובילה בציפייה מתוחה לשנייה הבאה.
יש הרבה סוגים של להקות בסצינה, יש כאלו שלא מצליחות ולא מודעות לקשר עם הקהל שלהן, יש כאלו שמצליחות ואז שמות קצוץ על הקהל שלהם (ולפעמים מבטלים הופעות... בדקה התשעים) וכמה טוב לדעת שיש להקות שמצליחות בזכות השילוב המצויין בין המוסיקה שלהן לקהל שלהן, זה סוג הלהקות שהכי כייף לראותן מצליחות וכמי שיודע שעבור Ancient Rites
הקהל הוא עיקר ההצגה והקשר עמו הוא עמוד התווך של הלהקה, כייף לראות הרכב כזה מצליח ומוציא אלבומי מופת כמו "Dim Carcosa"
תוכלו לזהות אותי דופק את הראש ללא מעצורים ביום ההופעה...הנני מתאמן מאסיבית כבר מעכשיו...

9,5

מאור אפלבוים

UNDER THE HAMMER

Behemoth
"Thelema 6"
[Avantgarde Music]

ואיזה בהמות הם אלה....!!! "ברצוננו לראות את רוב היקום מתמוטט וקורס מפני שאינו שווה, אינו שווה את מתנת החיים" במילים אלה נפתח האלבום הטוב ביותר שיצא השנה בתחום ה -black/death מטאלי!! הבהמות האלה מגיעים היישר מפולין והם קיימים מאז שנת 93'. את דרכם הם החלו כהרכב underground קיצוני. הפריצה הגדולה הגיעה בשנה שעברה, עת יצא לאור אלבום המופת שלהם "Satanica". האלבום הוביל לסיבוב הופעות ארוך באירופה שבמהלכו נכתבו שירי יצירת הפאר הזו, ואכן "יצירת פאר" זה המילה הנכונה והאמיתית ביותר לתאר את מה שקורה באלבום הזה.
ההפקה מצוינת, כבדה אך ברורה ומאד מקצועית, שירתו של Nergal סולן הלהקה נשמעת מצוינת, חדה, וברורה, משלבת צורמניות וגרגור בצורה חסרת תקדים, הנגינה מעולה, סולואים מצוינים, שלא היו מביישים אף להקת heavy metal מהשורה הראשונה, מקצבים סוחפים וכבדים, מונהגים על ידי מתופף שהכינוי "מכונת ירייה" הולם אותו הרבה יותר. המדהים באלבום הזה, היא היכולת הנדירה ליצור מוסיקת black/death, שבו זמנית היא כבדה, מהירה, מלודית וסוחפת. את השירים של Behemoth תוכלו לשיר והם יחיו שנים רבות ולא יימאסו. האלבום עדכני אך לא חוטא במלכודת הסאונד הניסיוני, שלכד כמעט את כולם. על העטיפה אומר רק, שהיא אחת העטיפות המקוריות, היפות והמעניינות ביותר שראיתי בסגנון הזה מזה זמן רב מאד, עיצוב מדהים ומהודר הכולל מילים וצירופי מילים בעברית. כל מי שראה אותם (ויש לי כמה חברים כאלה) מדווח ש Behemoth אכן מנגנים ומופיעים כמו בהמות. אולי, אולי יהיה לי הסיכוי לתפוס אותם בהופעה, אבל עד אז אני עסוק בחברות החדשה שנוצרה ביני ובין "Thelema 6" ־ אלבום קלאסי, מדהים, ובהמי.

9

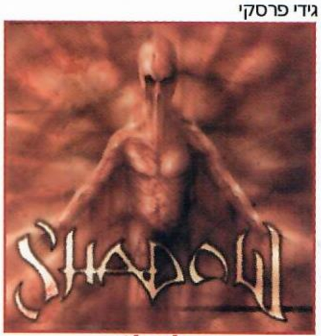
גידי פרסקי

Nasum
"Human 2:0"
[Relapse Records]

הרכב הגריינד קור השבדי הזה עשה את פריצת הדרך הראשונה שלו בשנה שעברה עם אלבום הבכורה המצוין "Inhale/Exhale". האלבום זכה לתשבחות גדולות בעיתונות המטאל האמריקאית ו Nasum הפכו ללהקה הנתמכת והמוזכרת על ידי אייקוני הסגנון כמוNapalm Death, שהסתובבו עם הטי-שירטס שלהם בכל תמונה אפשרית... ואכן יש הרבה מן הדומה בין דרכה המוסיקלית של Nasum לקריירה המוקדמת של Napalm. מדובר בסגנון השואב את השפעתו מאלמנטים של Crust ולאו דווקא ממטאל טהור. גריינד קור כמו שהכרנו בתחילת שנות התשעים ובסוף האייטיז, עם להקות כמו Terrorizer, O.L.D. Macabre ועוד רבות אחרות, ששלטו באותם ימים.
Nasum ממשיכים היישר מאותו המקום. אלבום הבכורה היה מצוין, עם הפקה מאד מלוטשת ומקצועית, שירי גריינד של דקה, דקה וחצי (גג שתי דקות) אבל אלבום מצוין ומהנה.
כאן באלבום החדש ישנו שינוי מה בסגנון ובהפקה, השירים עצמם ארוכים יותר, בערך שלוש-ארבע דקות לשיר, נוטים יותר לכיוון ה death metal מאשר לגריינד קור שהכרנו באלבום הבכורה. ההפקה מלוכלכת יותר וקליטה פחות. סאונד של משורים החותך את האוזן. ניתן להצביע על כיוון יותר עכשווי בחומר ובהפקה אך עם זאת נשארו האלמנטים שהרכיבו את האלבום הראשון והפכו את Nasum לאחת מלהקות הגריינד קור המצליחות ביותר כיום. מוזר שההרכב מגיע דווקא משבדיה, הידועה בלהקות כמעט בכל סגנון מטאל אפשרי, אך זו הלהקה השבדית הראשונה בסגנון הגריינד הרצחני (אם נתעלם מהרכבים כמו Caranage, שלא קיימים כבר עשר שנים...) טוב לדעת שגם בשבדיה יש מי שנותן בראש !!!

7

גידי פרסקי

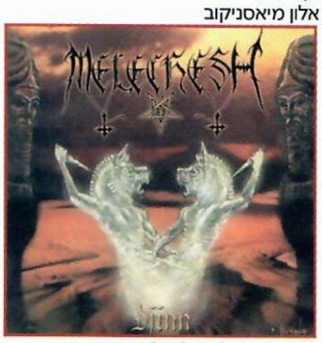

Shadow
"Shadow"
[Spikefarm]

אני חייב לומר שעד היום לא ממש התלהבתי ממה שהיה ליפן להציע מבחינת מטאל. Loudeness, הלהקה היפנית מספר אחת, היו טובים למדי בהתחלה, גם אם הטקסטים והמוסיקה היו די ילדותיים, אבל בשנים האחרונות הפכה הלקה לפרויקט הערצה עצמית של הגיטריסט שלהם, המנסה להיות מקורי, אבל מצליח רק לעורר את הקיבה שלי לשקול מחדש את ארוחת הערב, ואז באו Shadow והפתיעו אותי. כמו פצצה אטומית הגיע אל אוזני הדיסק הזה, באדיבות חברת התקליטים הפינית Spikefarm . למרות שהוקלט ביפן, המיקס וכל הליך ההפקה נעשו באולפני Finnvox הפיניים הידועים, על-ידי Mika-וMikko, צמד הטכנאים הטובים ביותר בצד ההוא של סקנדינביה. התוצאה היא סאונד משובח ביותר.
אבל זה לא העיקר - העיקר היא הנגינה המקצועית של הלהקה, והשירים הבנויים היטב. בסך הכל, תקליט death מקצועי ומלוטש. הסולן הוא כרגיל לא משמעותי, ואת הטקסטים לא תמצאו בעטיפה, מה שלא במיוחד משנה, כי בדרך כלל האנגלית שלהם היא ממש נוראית, אבל החומר שהם מנגנים דרגה א' א'. אם אהבתם את Children Of Bodom, אבל חשקתם ביותר אגרסיה, ובסולן פחות מעצבן - מצאתם להקה בשבילכם, אני ממליץ בחום.

8,5

אלון מיאסניקוב

Melechesh
"Djin"
[Osmose]

"מלך אש" הם הלהקה הישראלית שהגיעה הכי רחוק מבחינת חברת התקליטים בה היא הוחתמה. החבורה הזו שמקורה בירושלים חתומה כיום בלא פחות מאשר ב "Osmose Productions" חברה שבה חתומות להקות כמו Marduk , Absu, Enslaved, Immortal ועוד רבים וטובים אחרים.
מלכי האש האלה החלו את דרכם עוד בשנת 1994 והוציאו קלטת דמו ותקליטון שבעה אינצ` שהפך למוצר מבוקש מאד בימים אלה. מתחילת דרכה התבלטה הלהקה ביכולתה ליצור מוסיקת בלאק מטאל ייחודית ואוריינטלית, שלפרקים נשענת על שורשיהם האשוריים של חלק אינטגרלי מחברי ההרכב. הנושאים שילבו מיתולוגיה מסופוטמית, ספרי כישוף עתיקים, אווירת שחור גיהינומי ומוטיבים מתרבויות עתיקות ומן הצדדים האפלים ביותר שלהם, שדים מצריים ואשוריים בשערי ירושלים, הפותחים ביחד עם המוסיקה המקורית של ההרכב הזה, שער חדש אל ממלכת החושך.
חברי הלהקה גרים היום בהולנד ובצרפת. המתופף באלבום זה הוא לא אחר מאשר Proscriptor, המוכר למבינים שבינינו כסולן של Absu (עוד הרכב מצוין) , כאן הוא מתרכז בתיפוף מקורי ומהיר כשד. הבחור הגיע במיוחד מטקסס להולנד כדי להקליט את האלבום וזה כבר מראה על רצינותו הרבה ועל המעורבות הגבוהה שלו ב -Melechesh . יש כאן קטעים אוריינטליים רבים, אך האלבום סופר מהיר ־ כבד ־ ומעניין. פה ושם משתרבבות להן השפעות שלMorbid Angel ושל Absu (מן הסתם..) אבל ההשפעה העיקרית היא היצירתיות הגבוהה שמפגינים פה חברי הלהקה, המוציאים אלבום ששם את המטאל הישראלי במרכז המפה האירופאית, בלי בושה ובגאווה!!
אני מאד מקווה שסיבוב ההופעות יגיע בעקבות האלבום ויאפשר למלכי האש האלה להוכיח לאירופאים שהדג משתין מירושלים!!!

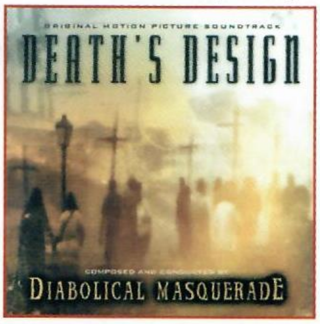
9

Fintroll
"Jaktens Tid"
[Spikefarm]

הפינים מכים שנית! האמת היא שלא שמעתי עליהם אף פעם.
כנראה שמדובר בתקליט השני של הלהקה המוזרה הזאת. זהו אוסף של כל מיני פינלנדים בלתי מזוהים שקמו בוקר אחד והחליטו להוציא תקליט שלם דובר פינית העוסק בטרולים ושדים למיניהם, כך לפחות הבנתי מדף ההסבר המצורף, כי את הטקסטים לא ממש הצלחתי להבין. בת'כלס - הם עושים מוסיקה טובה, השפעות פולק כבדות, מלודיות, כבדות, אבל אז פוצח הסולן בקולו ומזמרר בפינית כל מיני מילים הנשמעות לאוזניי כמו צ'רקסית מדוברת. זה לא לכל טעם, אני למשל לא ממש אהבתי. אני אוהב השפעות פולק, אבל אני לא אוהב שהמוסיקה טובעת בהם.
למען האמת צחקתי, והרבה. אז למי שאהב פולק, או למי שרוצה להתפקע ־ מומלץ, לכל השאר לא!

7

אלון מיאסניקוב

Diabolical Masquerade
"Death's Design"
[Avantgarde]

בואו להיכרות מחשמלת ומערפלת חושים עם תיאטרון ־ פסקול ־ עיצוב המוות של Diabolical Masquerade!! ההרכב השבדי הזה הוא חלום ופרוייקט של שני אנשים חשובים ומוערכים בסצינה לא מהיום: Dan Swano, מפיק מוסיקלי מצוין וחבר פעיל בהרכבים כמו (Edge Of Sanity ,Nightingale) ו-Blackkheim, הידוע גם כ-Anders, מנהיג להקת Katatonia. זהו אלבומם הרביעי והטוב מכולם, האלבומים הקודמים שיצאו במהלך שנות התשעים היו נחמדים עד נחמדים מאד, אך לא העפילו לרמה הגבוהה של להקות האם של בחורים אלה. דווקא האלבום הזה לא רק שמגיע לאותה רמה, אלא עובר בקלות את הרף ומבהיר שהיה שווה להמתין שלושה אלבומים כדי לקבל את האלבום המצוין הזה. מדובר, למען האמת, בפסקול לסרט שהיה אמור לצאת למרקעים השנה בארה"ב.
מוסיקת הרקע היתה אמורה להיות אלבום זה, אך ברגע האחרון קיבל המפיק "ברכיים קרות" והסרט נגנז ולא ראה אור.
חברת Avantgarde מאיטליה שהוציאה גם את האלבום האחרון של ההרכב הזה, החליטה להעז ולהוציא את יצירת הפסקול הזו אל מדפי חנויות התקליטים ־ ואיזו החלטה נבונה !!!
יש כאן ששים ואחד שירים המחולקים על פי הסצינות והמערכות בסרט. שירים של ארבע דקות, לצד קטעי אווירה של חצי דקה, לצד מוסיקה קלאסית המחזירה אותנו לימי הביניים וקטעי black מצוינים, המביאים אותנו לשערי הגיהינום... קטעי progressive המתבססים על קולו המצוין והמיוחד של Dan Swano וקטעי גותיקה אפלה וקודרת.
ברור כי חיבור הכוחות הזה בין שני המוסיקאים האלה הוליד אלבום סופר מקורי ומאד מענין, המומלץ גם למי שלא שמע מעולם על השניים. זה אלבום העומד רמה אחת מעל המוצג בסצינה ויוצר שילוב מצוין בין מטאל כמוסיקה, לבין דפיקת ראש ובין מטאל כהצהרה אמנותית ומוסיקה המעבירה בצורה אבסולוטית, רגשות, תחושות ואווירה, סופר-אמנותית וללא שביב של מסחור.
אהבתי!! נטרפתי!! – עיצוב המוות : פסקול החיים !!

No Return
"Self Mutilation"
[Listenable Records]

ה-הפתעה הכי גדולה של הזמן האחרון!!!! הלהקה הזו באה משום מקום וטרפה בבת אחת את כל הקלפים על שולחן סצינת המטאל!!!! זוכרים את ההלם וההפתעה כשיצא "Arise" המופלא של Sepultura? את הפרצופים הנדהמים שהיו לנו כששמענו בפעם הראשונה את "Soul Of A New Machine" של Fear Factory? ובכן רבותיי, ההלם מגיע שוב ובגדול!!! ממש מזה זמן רב (שנתיים-שלוש לפחות), לא יצא לי לשמוע אלבום כל כך מרענן, מטריף ושובר צווארים כמו האלבום הזה....No Return מגיעים מצרפת, מדינה שעד היום לא הוציאה תחת ידיה הרבה להקות שנחרטו בסצינה כחשובות או כמובילות זרם, אך בכל כלל יש יוצאים מן הכלל ובמקרה הזה מדובר בהחלט ביוצא מן הכלל ובלהקה מצוינת שיכולה להיהפך תוך שנה שנתיים ללהקת ענק, עם הפרסום והשיווק הנכונים. האלבום מופק מדהים. כל הכלים משלימים זה את זה בסאונד כמקשה אחת. יוצרים קיר בזלת חזק ביותר של סאונד מתכתי כבד וחסר פשרות. פה ושם משתרבבים להם סימפולים לתוך השירים ובין השירים היוצרים רצף בין שירי. האלבום המצוין הזה, ההשפעות של שני האלבומים שהזכרתי למעלה, בהחלט ניכרות לאורך האלבום, אם כי המוסיקה של No Return יותר כבדה משניהם, ריפים טראשיים ושירה סוחפת, הפקה המזכירה מאד את הכיוון שלColin Richardson באמצע שנות התשעים.
מעניין מי המפיק ששם ידו על חבורת המפלצות האלה והוציא את הפצצה האטומית הזו תחת ידיו.. Listenable Records יכולים ללחוץ על ההדק בזמן אמת ולדחוף את No Return לכל פינה שרק אפשר!! הם צריכים וחייבים לעשות את זה!!! זה מסוג הלהקות שאני שומע ויודעשתוך שנה ־שנתיים כולכם תשמעו ורבים מכם גם ילבשו את החולצות שלהם!!! אין דרך חזרה רבותיי!!! אלבום ולהקה שנותנים זבנג היישר לפנים של הסצינה העייפה ממשחקי דרקונים.. אלבום שמזכיר למי שהספיק לשכוח איך אנחנו ב-א-מ-ת אוהבים את המטאל שלנו !!! מהיר, כבד, עוצמתי, זועם, ומופק לפי הספר!!! עכשיו נשאר לכם רק לשים ידיים על הלהקה הזו ולספר לכל מי שאפשר על הכוח העולה מצרפת..

9

גידי פרסקי

ISRAELI METAL

HAMMER

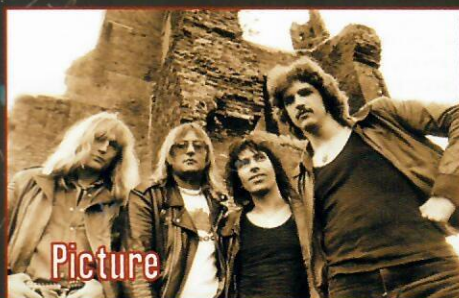

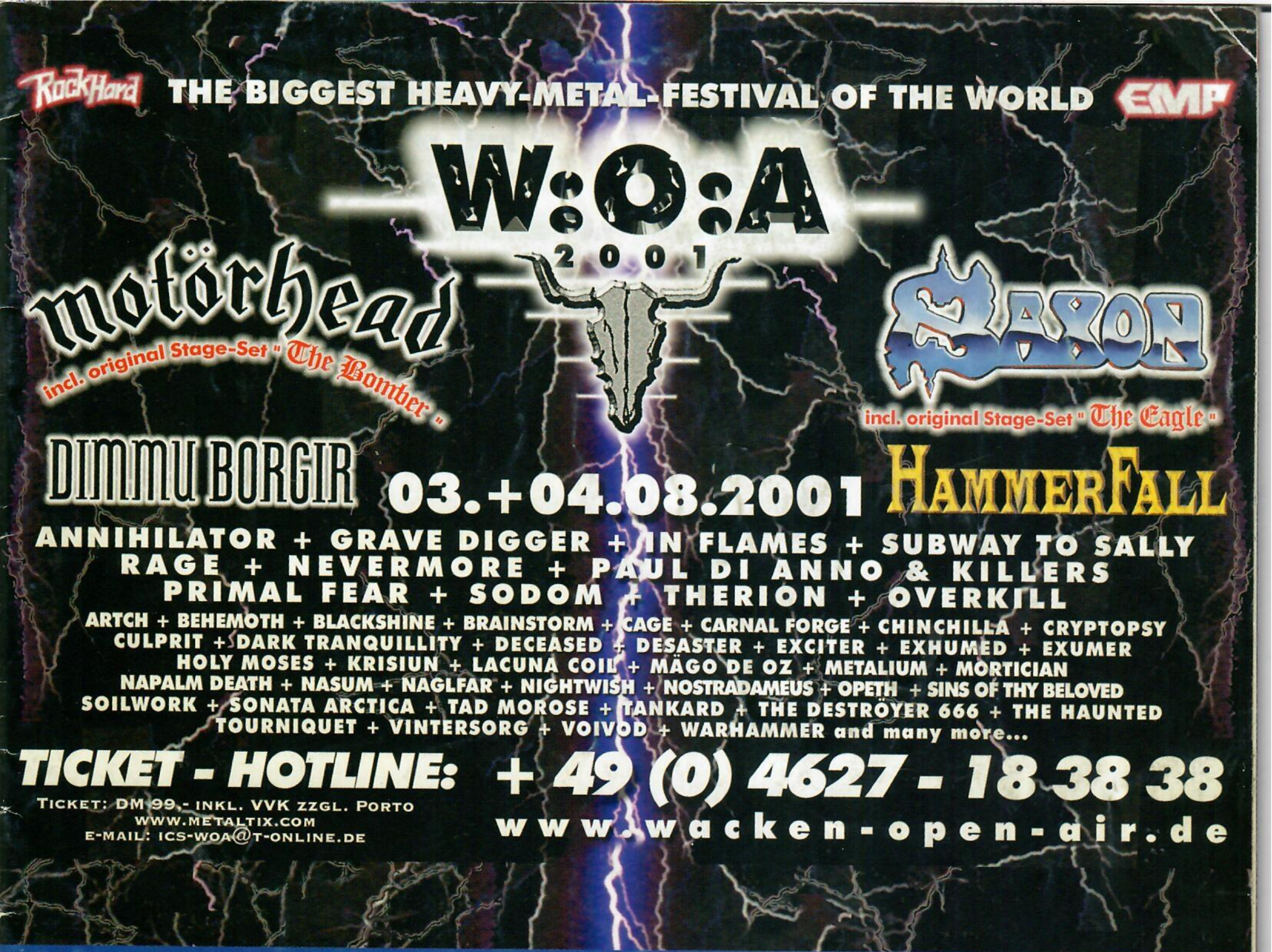

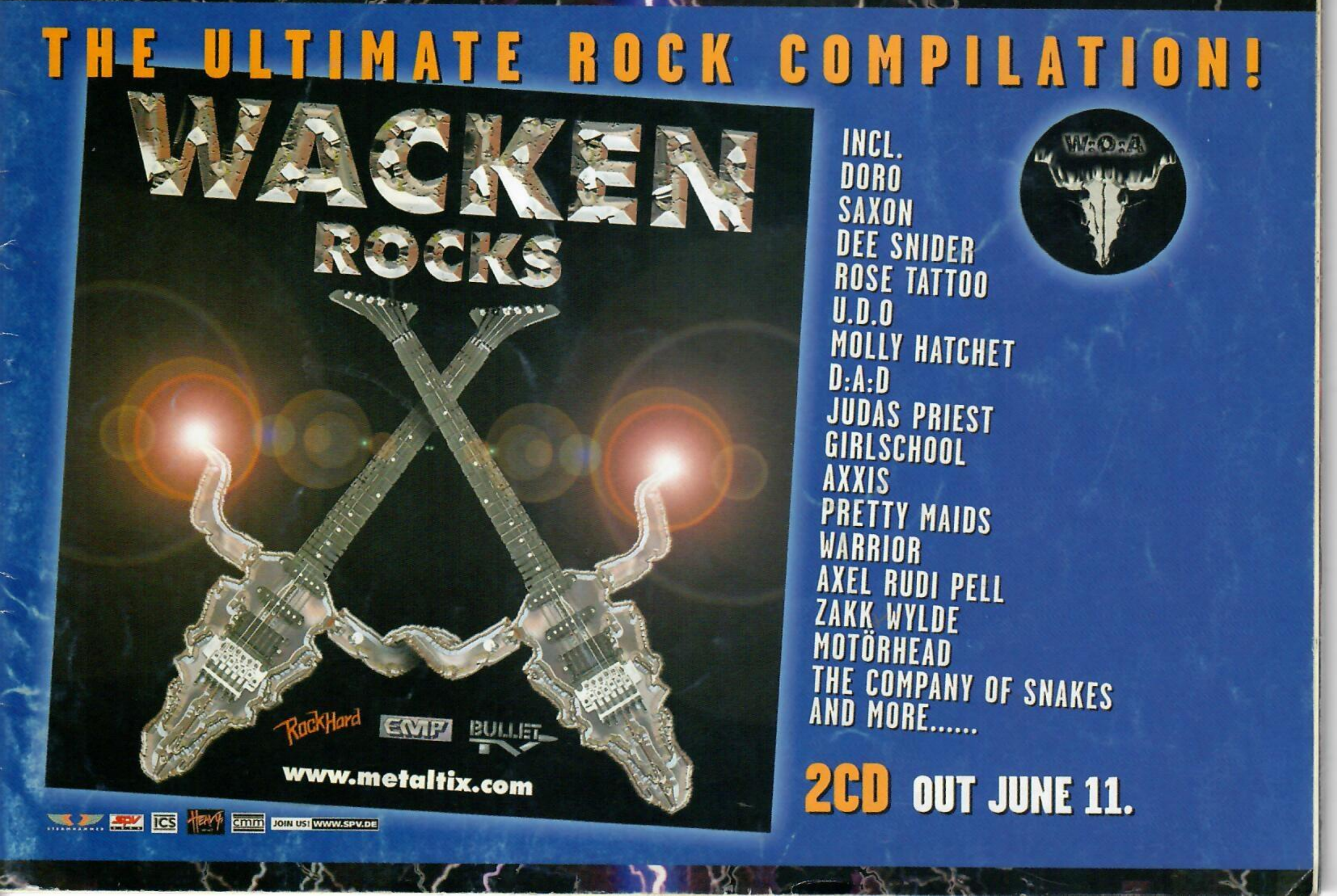

בגליון הבא!

דיסק חינם כל חודש!

RockHard
THE BIGGEST HEAVY-METAL-FESTIVAL OF THE WORLD
EMP
W:O:A
2001
motörhead
incl. original Stage-Set "The Bomber"
SAXON
incl. original Stage-Set "The Eagle"
DIMMU BORGIR
03.+04.08.2001
HAMMERFALL
ANNIHILATOR + GRAVE DIGGER + IN FLAMES + SUBWAY TO SALLY
RAGE + NEVERMORE + PAUL DI ANNO & KILLERS
PRIMAL FEAR + SODOM + THERION + OVERKILL
ARTCH + BEHEMOTH + BLACKSHINE + BRAINSTORM + CAGE + CARNAL FORGE + CHINCHILLA + CRYPTOPSY
CULPRIT + DARK TRANQUILLITY + DECEASED + DESASTER + EXCITER + EXHUMED + EXUMER
HOLY MOSES + KRISIUN + LACUNA COIL + MÄGO DE OZ + METALIUM + MORTICIAN
NAPALM DEATH + NASUM + NAGLFAR + NIGHTWISH + NOSTRADAMEUS + OPETH + SINS OF THY BELOVED
SOILWORK + SONATA ARCTICA + TAD MOROSE + TANKARD + THE DESTRÖYER 666 + THE HAUNTED
TOURNIQUET + VINTERSORG + VOIVOD + WARHAMMER and many more...
TICKET - HOTLINE: + 49 (0) 4627 - 18 38 38
TICKET: DM 99,- INKL. VVK ZZGL. PORTO
WWW.METALTIX.COM
E-MAIL: ICS-WOA@T-ONLINE.DE
www.wacken-open-air.de

THE ULTIMATE ROCK COMPILATION!
WACKEN
ROCKS
RockHard
EMP
BULLET TV
www.metaltix.com
W:O:A
INCL.
DORO
SAXON
DEE SNIDER
ROSE TATTOO
U.D.O
MOLLY HATCHET
D:A:D
JUDAS PRIEST
GIRLSCHOOL
AXXIS
PRETTY MAIDS
WARRIOR
AXEL RUDI PELL
ZAKK WYLDE
MOTÖRHEAD
THE COMPANY OF SNAKES
AND MORE......
2CD OUT JUNE 11.
JOIN US! WWW.SPV.DE